

THE THAILAND SPECIAL ECONOMIC ZONES 2023

เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

พ.ศ. 2566

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

National Statistical Office

Ministry of Digital Economy and Society

เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย พ.ศ. 2566

The Thailand Special Economic Zones 2023

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

National Statistical Office

Ministry of Digital Economy and Society

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง

กลุ่มวิเคราะห์และพัฒนาสารสนเทศด้านเศรษฐกิจ
กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
โทรศัพท์ 0 2141 7498
โทรสาร 0 2143 8132
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ forecast.eco@nso.go.th

หน่วยงานที่เผยแพร่

กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0 2141 7498
โทรสาร 0 2143 8132
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th

ปีที่จัดทำ

พ.ศ. 2566

คำนำ

รายงานวิเคราะห์ เรื่อง เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย พ.ศ. 2566 ฉบับนี้มุ่งนำเสนอสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยผ่านข้อมูลสถิติ โดยเป็นการใช้ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลทะเบียน และข้อมูลแหล่งอื่น ๆ มาศึกษาลักษณะที่สำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย (Thailand Special Economic Zones) ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มจังหวัดที่ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) และนำเสนอผลการศึกษา ในระดับเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม ได้แก่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs) ในมิติการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านลักษณะของประชากร และด้านความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

สำนักงานสถิติแห่งชาติ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานวิเคราะห์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสถิติเชิงพื้นที่สำหรับ ประเมินและสะท้อนสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยในมิติด้านต่าง ๆ และสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินศักยภาพ ความพร้อม และความสามารถ ในการแข่งขันของพื้นที่ รวมถึงเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและจัดทำนโยบาย ที่เหมาะสมนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	III
สารบัญ	V
บทนำ	1
ที่มาและความเป็นมา	2
วัตถุประสงค์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการศึกษา	4
ความเป็นมาของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	8
เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	11
พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค	14
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)	17
สถานการณ์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแผนแม่บทฯ ประเด็น (09)	22
การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	26
เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)	27
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC)	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC)	75
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC)	99
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)	123
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs)	147
ประเด็นเด่นเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	171
สถานการณ์แรงงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	175
เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	182
ลักษณะของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	189
ความพร้อมของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	191
บรรณานุกรม	200

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิ 1.1 ผลกระทบฉันทามติของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2564	29
แผนภูมิ 1.2 ผลกระทบฉันทามติของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2564	30
แผนภูมิ 1.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ขึ้นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565	32
แผนภูมิ 1.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565	32
แผนภูมิ 1.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอัตราการมีงานทำ ในกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565	34
แผนภูมิ 1.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565	35
แผนภูมิ 1.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565	36
แผนภูมิ 1.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565	38
แผนภูมิ 1.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2564	39
แผนภูมิ 1.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564	40
แผนภูมิ 1.11 รายได้ของครัวเรือนของกรรุ่ม EEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564	41
แผนภูมิ 1.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564	42
แผนภูมิ 1.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกรรุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564	44

สารบัญแนบภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 1.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564	45
แผนภูมิ 1.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564	46
แผนภูมิ 1.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม EEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565	47
แผนภูมิ 1.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565	48
แผนภูมิ 1.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	49
แผนภูมิ 1.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	49
แผนภูมิ 1.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565	50
แผนภูมิ 2.1 ผลัดภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2564	53
แผนภูมิ 2.2 ผลัดภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2564	53
แผนภูมิ 2.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565	55
แผนภูมิ 2.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565	55
แผนภูมิ 2.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565	57

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 2.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565	58
แผนภูมิ 2.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565	59
แผนภูมิ 2.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565	61
แผนภูมิ 2.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2564	62
แผนภูมิ 2.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564	63
แผนภูมิ 2.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม NEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564	64
แผนภูมิ 2.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564	65
แผนภูมิ 2.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564	67
แผนภูมิ 2.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564	68
แผนภูมิ 2.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564	69
แผนภูมิ 2.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม NEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565	70
แผนภูมิ 2.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565	71
แผนภูมิ 2.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม NEC ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	72

สารบัญแนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แนภูมิ 2.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	73
แนภูมิ 2.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565	73
แนภูมิ 3.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2564	77
แนภูมิ 3.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2564	77
แนภูมิ 3.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริม การลงทุนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565	79
แนภูมิ 3.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริม การลงทุนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565	79
แนภูมิ 3.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565	81
แนภูมิ 3.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565	82
แนภูมิ 3.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565	83
แนภูมิ 3.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัล ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565	85
แนภูมิ 3.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต ทำงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2564	86
แนภูมิ 3.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564	87

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 3.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564	88
แผนภูมิ 3.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564	89
แผนภูมิ 3.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564	91
แผนภูมิ 3.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564	92
แผนภูมิ 3.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564	93
แผนภูมิ 3.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึงพิงของกลุ่ม NeEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565	94
แผนภูมิ 3.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565	95
แผนภูมิ 3.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	96
แผนภูมิ 3.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	97
แผนภูมิ 3.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565	97
แผนภูมิ 4.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2564	101
แผนภูมิ 4.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2564	101

สารบัญแนกฏม (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 4.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565	103
แผนภูมิ 4.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565	103
แผนภูมิ 4.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565	105
แผนภูมิ 4.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565	106
แผนภูมิ 4.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565	107
แผนภูมิ 4.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565	109
แผนภูมิ 4.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2564	110
แผนภูมิ 4.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564	111
แผนภูมิ 4.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564	112
แผนภูมิ 4.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564	113
แผนภูมิ 4.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564	115
แผนภูมิ 4.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564	116

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564	117
แผนภูมิ 4.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม CWEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565	118
แผนภูมิ 4.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565	119
แผนภูมิ 4.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม CWEC ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	120
แผนภูมิ 4.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	120
แผนภูมิ 4.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565	121
แผนภูมิ 5.1 ผลัดกันดั้มมวลรวมของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2564	125
แผนภูมิ 5.2 ผลัดกันดั้มมวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2564	125
แผนภูมิ 5.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ขึ้นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565	127
แผนภูมิ 5.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565	127
แผนภูมิ 5.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565	129
แผนภูมิ 5.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565	130

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 5.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565	131
แผนภูมิ 5.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565	133
แผนภูมิ 5.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2564	134
แผนภูมิ 5.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564	135
แผนภูมิ 5.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม SEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564	136
แผนภูมิ 5.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564	137
แผนภูมิ 5.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564	139
แผนภูมิ 5.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564	140
แผนภูมิ 5.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564	141
แผนภูมิ 5.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึงพิงของกลุ่ม SEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565	142
แผนภูมิ 5.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565	143
แผนภูมิ 5.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม SEC ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	144

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 5.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	144
แผนภูมิ 5.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565	145
แผนภูมิ 6.1 ผลัดกันดั้มมวลรวมของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2564	149
แผนภูมิ 6.2 ผลัดกันดั้มมวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2564	149
แผนภูมิ 6.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริม การลงทุนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565	151
แผนภูมิ 6.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริม การลงทุนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565	151
แผนภูมิ 6.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565	153
แผนภูมิ 6.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565	154
แผนภูมิ 6.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565	155
แผนภูมิ 6.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัล ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565	157
แผนภูมิ 6.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต ทำงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2564	158
แผนภูมิ 6.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564	159

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 6.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564	160
แผนภูมิ 6.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564	161
แผนภูมิ 6.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564	163
แผนภูมิ 6.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564	164
แผนภูมิ 6.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564	165
แผนภูมิ 6.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม SEZs จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565	166
แผนภูมิ 6.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565	167
แผนภูมิ 6.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	168
แผนภูมิ 6.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	168
แผนภูมิ 6.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565	169
แผนภูมิ 7.1 ผลัดกันดั้มมวลรวม	172
แผนภูมิ 7.2 ผลัดกันดั้มมวลรวมเฉลี่ยต่อหัว พ.ศ. 2564	173

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 7.3 จำนวนกำลังแรงงานรวม พ.ศ. 2561-2565	175
แผนภูมิ 7.4 อัตราการมีงานทำ พ.ศ. 2561-2565	176
แผนภูมิ 7.5 สัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2565	177
แผนภูมิ 7.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน พ.ศ. 2561-2565	178
แผนภูมิ 7.7 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) พ.ศ. 2561-2565	179
แผนภูมิ 7.8 กำลังแรงงานด้านดิจิทัล พ.ศ. 2561-2565	180
แผนภูมิ 7.9 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน พ.ศ. 2560-2564	181
แผนภูมิ 7.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พ.ศ. 2558-2564	183
แผนภูมิ 7.11 ร้อยละของรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564	184
แผนภูมิ 7.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พ.ศ. 2558-2564	185
แผนภูมิ 7.13 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน พ.ศ. 2558-2564	186
แผนภูมิ 7.14 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ และมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ พ.ศ. 2558-2564	187
แผนภูมิ 7.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พ.ศ. 2558-2564	188

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 7.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึงพิง จำแนกตาม กลุ่มอายุ พ.ศ. 2565	189
แผนภูมิ 7.17 ร้อยละของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตาม การศึกษา พ.ศ. 2565	190
แผนภูมิ 7.18 ปีการศึกษาเฉลี่ยในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2561-2565	191
แผนภูมิ 7.19 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	192
แผนภูมิ 7.20 ร้อยละของประชากรที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565	193
แผนภูมิ 7.21 ร้อยละของประชากรที่มี Smart phone พ.ศ. 2561-2565	194
แผนภูมิ 7.22 ร้อยละของประชากรที่ใช้ Smart phone พ.ศ. 2561-2565	195

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม EEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564	31
แผนภาพ 1.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2562-2565	33
แผนภาพ 1.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2565	37
แผนภาพ 1.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2565	38
แผนภาพ 1.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2564	43
แผนภาพ 1.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2565	50
แผนภาพ 2.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564	54
แผนภาพ 2.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2562-2565	56
แผนภาพ 2.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2565	60
แผนภาพ 2.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2565	61
แผนภาพ 2.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564	66
แผนภาพ 2.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2565	74

สารบัญแผนภาพ (ต่อ)

	หน้า
แผนภาพ 3.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NeEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564	78
แผนภาพ 3.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2562-2565	80
แผนภาพ 3.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2565	84
แผนภาพ 3.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2565	85
แผนภาพ 3.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2564	90
แผนภาพ 3.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2565	98
แผนภาพ 4.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม CWEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564	102
แผนภาพ 4.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2562-2565	104
แผนภาพ 4.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2565	108
แผนภาพ 4.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2565	109
แผนภาพ 4.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2564	114
แผนภาพ 4.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2565	121

สารบัญแผนภาพ (ต่อ)

	หน้า
แผนภาพ 5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564	126
แผนภาพ 5.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2565	128
แผนภาพ 5.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565	132
แผนภาพ 5.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565	133
แผนภาพ 5.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564	138
แผนภาพ 5.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565	145
แผนภาพ 6.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEZs จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564	150
แผนภาพ 6.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2565	152
แผนภาพ 6.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565	156
แผนภาพ 6.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565	157
แผนภาพ 6.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564	162
แผนภาพ 6.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565	169
แผนภาพ 7.1 มูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับและการออกบัตรการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2565	174
แผนภาพ 7.2 จำนวนครัวเรือน และขนาดครัวเรือนเฉลี่ยในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2564	182

ສາຣບັນຍາຕາຣາງ

		หน้า
ตารางที่ 1.1	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564	43
ตารางที่ 2.1	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564	66
ตารางที่ 3.1	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564	90
ตารางที่ 4.1	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564	114
ตารางที่ 5.1	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564	138
ตารางที่ 6.1	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564	162

บทนำ

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย จัดตั้งขึ้นภายใต้แนวคิดการพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area-based Development) เพื่อจัดกลุ่มพื้นที่สำหรับการส่งเสริมและให้การสนับสนุนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ไม่ว่าจะเป็นการจัดสรรงบประมาณ การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ และการให้สิทธิพิเศษในการลงทุนหรือประกอบธุรกิจต่าง ๆ อีกทั้งเป็นการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ให้เกิดขึ้น ซึ่งการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษนี้ภาครัฐนำมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย นับตั้งแต่ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 เป็นต้นมา¹

ปัจจุบันมีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ในแผนงานระดับต่าง ๆ โดยมีการจัดทำแผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยเป็นการเฉพาะไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2566 – 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ซึ่งมีสาระสำคัญเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ก้าวข้ามการเป็นประเทศกำลังพัฒนา มุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับศักยภาพของประเทศให้บรรลุเป้าหมายของการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน พร้อมกับการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น มีการผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศ ส่งเสริมการส่งออกและให้มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตสินค้าและเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้าในภูมิภาค

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศจึงเป็นกลไกสำคัญที่จะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ เพื่อให้ประเทศไทยกลับมามีการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น และหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลาง ซึ่งเมื่อเทียบกับประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน

¹ จาก รายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี 2564, โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564, เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13077&filename=Social_HAI

ในช่วงที่ผ่านมา พบว่าประเทศไทยมีอันดับความสามารถในการแข่งขันค่อนข้างคงที่ โดยการมีเขตเศรษฐกิจขนาดเล็กที่มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีภาคธุรกิจที่มีศักยภาพในการปรับตัวสูง มีนโยบายสนับสนุนที่ดี และมีความชัดเจนในการส่งเสริมความยั่งยืน เหล่านี้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญของการแข่งขันในระดับโลก²

รายงานฉบับนี้จึงทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย (Thailand Special Economic Areas Profile) ในประเด็นที่สอดคล้องกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในมิติ 4 ด้าน ได้แก่ **มิติด้านแรงงาน** ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักของการเติบโตทางเศรษฐกิจ³ **มิติด้านเศรษฐกิจ** ซึ่งสะท้อนถึงภาวะทางเศรษฐกิจของครัวเรือนในพื้นที่ และศึกษาความพร้อมของประชากรในพื้นที่ผ่าน **มิติด้านลักษณะของประชากร มิติด้านความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล** ปัจจัยที่แสดงถึงการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งถือเป็นพื้นฐานของความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งในการศึกษาเป็นการนำข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาทำการบูรณาการและวิเคราะห์ เพื่อให้เห็นถึง จุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค ข้อจำกัด ของการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยในมิติต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาลักษณะที่สำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย (Thailand Special Economic Zones) ในมิติการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านลักษณะของประชากร และ ด้านความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับพื้นที่ย่อย

²จาก ผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ประจำปี 2565 โดย IMD World Competitiveness Center, โดย สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย, 2565, เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก https://www.tma.or.th/_files/ugd/d7b1cf_5a341d805af942ebb86fba3e032b04ea.pdf

³From A CONCISE GUIDE TO Macroeconomics (Second Edition), by David A. Moss, 2014, Boston, Massachusetts: Harvard Business Review Press.

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

มีข้อมูลสถิติเชิงพื้นที่ สำหรับประเมินและสะท้อนสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยในมิติด้านต่าง ๆ สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินศักยภาพความพร้อม และความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ รวมถึงเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและจัดทำนโยบายการพัฒนาให้เหมาะสมและสามารถกำหนดเป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้จริง

ขอบเขตของการศึกษา

รายงานวิเคราะห์ฉบับนี้มุ่งนำเสนอสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยด้วยข้อมูลสถิติ โดยการใช้ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลทะเบียน และข้อมูลแหล่งอื่น ๆ มาศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอในระดับเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยที่ทำการศึกษานี้ เป็นกลุ่มจังหวัดที่ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ⁴ ที่สอดคล้องตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- 1 เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
(Eastern Economic Corridor: EEC)
ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง
- 2 เบริ่งเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ
(Northern Economic Corridor: NEC)
ประกอบด้วย ลำปาง ลำพูน เชียงราย และเชียงใหม่

⁴ข้อสังเกต: ตาม พรบ. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 กำหนดให้ทุกเขตเศรษฐกิจพิเศษมีขอบเขตพื้นที่เป็นระดับจังหวัด ยกเว้น เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) ที่มีขอบเขตพื้นที่ระดับตำบล สำหรับการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลสำหรับ SEZs ในรายงานฉบับนี้ จะเป็นการประมวลผลในภาพของจังหวัด ไม่ได้เฉพาะเขตพื้นที่ที่อยู่ใน SEZs

3 **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเหนือ**
(Northeastern Economic Corridor: NeEC)

ประกอบด้วย ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย และนครราชสีมา

4 **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก**
(Central-Western Economic Corridor: CWEC)

ประกอบด้วย พระนครศรีอยุธยา นครปฐม สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี

5 **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้**
(Southern Economic Corridor: SEC)

ประกอบด้วย ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

6 **เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน**
(Special Economic Zones: SEZs)

ประกอบด้วย ตาก สงขลา สระแก้ว ตราด หนองคาย นครพนม มุกดาหาร
เชียงราย กาญจนบุรี และนราธิวาส

โดยทำการศึกษาในประเด็นที่สอดคล้องกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในมิติ 4 ด้าน ได้แก่

1

มิติด้าน แรงงาน

ของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
ใช้ข้อมูลหลักจากโครงการสำรวจ
ภาวะการทำงานของประชากร
พ.ศ. 2561-2565 ไตรมาส 3
รวมทั้งรวบรวมข้อมูล
จากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

2

มิติด้าน เศรษฐกิจ

ของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
ใช้ข้อมูลหลักจากโครงการสำรวจ
เศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน
พ.ศ. 2558-2564 รวมทั้งรวบรวม
ข้อมูลจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

3

มิติด้าน ลักษณะของประชากร

ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ใช้ข้อมูลจาก
โครงการสำรวจภาวะการทำงานของ
ประชากร พ.ศ. 2561-2565 ไตรมาส 3

4

มิติด้านความพร้อมใน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ใช้ข้อมูลหลัก
จากโครงการสำรวจการมี การใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ในครัวเรือน พ.ศ. 2561-2565

ความเป็นมา

เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ความเป็นมาของเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเทศไทย

การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของประเทศไทย เพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมถึงให้สิทธิพิเศษ บางประการในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจที่มีอยู่ในพื้นที่

สร้างโอกาสในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การประกอบอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ

พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้ เศรษฐกิจและการค้าในพื้นที่มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และยกระดับรายได้ของประชากรในประเทศ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาคและสร้างรายได้ให้กับ ประชาชนพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชาชนในเมืองหลวงกับภูมิภาค ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในภูมิภาค เป็นการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ รวมทั้งเป็นการลดความหนาแน่นของประชากรในเมืองหลวง

เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย เป็นประเด็นที่ภาครัฐให้ความสำคัญและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการกำหนดแผนงานและเป้าหมายการพัฒนาไว้ใน**แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ** ซึ่งเป็นแผนงานระดับเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยที่ผ่านมา ช่วงปี 2561-2564 ประกอบด้วย เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ และ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พบว่าการขยายผลิตภัณฑ์มวลรวมในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ยังคงกระจุกตัวอยู่บางพื้นที่ โดยส่วนใหญ่อยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ด้วยเหตุนี้ภาครัฐจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละพื้นที่ รวมถึงการยกระดับศักยภาพและทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่ต่าง ๆ ของเขตเศรษฐกิจพิเศษ จึงนำไปสู่การ**มีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)** ซึ่งถือเป็นแผนงานที่มีการต่อยอดและขยายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ให้เกิดการขยายผลิตภัณฑ์มวลรวมในภูมิภาคอื่น ๆ เช่นเดียวกับที่เกิดในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยเป้าหมายการพัฒนาในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาตินี้ ได้แบ่งพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย 6 เขตเศรษฐกิจพิเศษ คือ

1 กลุ่มที่ 1

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

(Eastern Economic Corridor: EEC)

2 กลุ่มที่ 2 พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค ได้แก่

- ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ

(Northern Economic Corridor: NEC)

- ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(Northeastern Economic Corridor: NeEC)

- ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก

(Central-Western Economic Corridor: CWEC)

- ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้

(Southern Economic Corridor: SEC)

3 กลุ่มที่ 3

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

(Special Economic Zones: SEZs)

โดยเขตเศรษฐกิจพิเศษในกลุ่มที่ 1 และ 2 มีขอบเขตในระดับจังหวัด ส่วนเขตเศรษฐกิจพิเศษในกลุ่มที่ 3 มีขอบเขตในระดับพื้นที่ที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยกระจายอยู่ในพื้นที่ระดับตำบล 91 ตำบล หรือพื้นที่ระดับอำเภอ 22 อำเภอ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ระดับจังหวัด 10 จังหวัด สำหรับความเป็นมาและการพัฒนาแต่ละเขตเศรษฐกิจมีรายละเอียดดังนี้

พ.ศ. 2557

ตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) มอบหมายนโยบายการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

พ.ศ. 2560

มติ คสช. ที่ 2/2560 ตรา พรบ. เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 โดยมีคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) มีอำนาจจัดตั้ง EEC

พ.ศ. 2525

โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development Program: ESDP) จุดเริ่มต้นแนวคิดเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

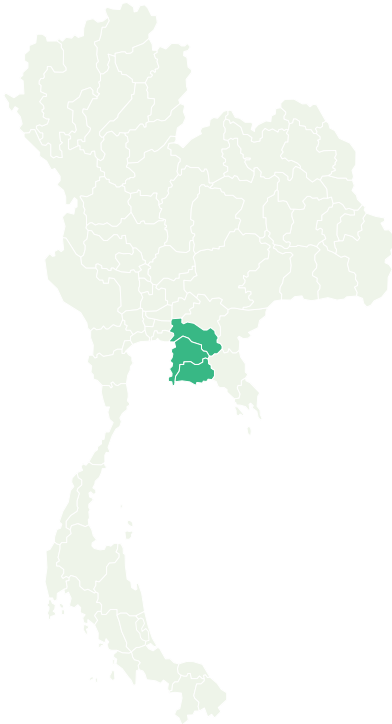
พ.ศ. 2558-2559

จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ปี 2558 เริ่มเฟสแรก 5 จังหวัด และ ปี 2559 เฟสสอง มีอีก 5 จังหวัด ทั้งนี้แต่ละจังหวัดดำเนินการบางอำเภอ

พ.ศ. 2563

มติ ครม. 20 กันยายน 2565 ปรับปรุงแก้ไข พรบ. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ให้ครอบคลุมพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษอื่น ๆ นำไปสู่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค ที่นอกเหนือจาก EEC ซึ่งขับเคลื่อนดำเนินการโดยคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ประกอบด้วย
ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

- พื้นที่ : 13,266 ตร.กม. (ครอบคลุม 3 จังหวัด)
- ความหนาแน่นประชากรของเขต EEC⁵ : 245.9 คน/ ตร.กม.
- อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ⁶ : 354 บาท (3 จังหวัด)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตั้งอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง โดยเป็นการต่อยอดความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development Program: ESDP) ที่มีการจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 ซึ่งมีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมที่ได้พัฒนาแล้วอยู่ในพื้นที่ ทำให้เกิดการสะสมองค์ความรู้ เทคโนโลยี และบุคลากรที่มีความสามารถ ที่เป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และเกิดการสะสมทุนทางเทคโนโลยีให้เพิ่มขึ้นในพื้นที่

⁵จาก ข้อมูลภาพรวม EEC โดย EEC, 2566, เข้าถึงเมื่อ 12 มิถุนายน 2566, จาก <https://www.eeco.or.th/th/government-initiative/why-eeec>

⁶from The Minimum wage โดย BOI, Effective October 1st, 2022, retrieved 12 June 2023, from <https://www.boi.go.th/index.php?page=demographic> และจาก ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 11) 1 กันยายน 2565

รวมทั้งมีการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรที่เข้าร่วมในการดำเนินการ และมีความเชื่อมโยงบูรณาการการทำงานร่วมกันในทุกมิติ ทั้งโครงการขนาดใหญ่ โครงการระดับรอง และโครงการของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชน

ในการจัดตั้งเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีที่มาเริ่มแรกเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ 72/2557 วันที่ 19 มิถุนายน 2557 แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) และมอบนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เห็นชอบพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการจัดตั้งเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ต่อมาเมื่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2559 เห็นชอบโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development: EEC) เพื่อให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยมุ่งเน้นการส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอนาคต (New Engine of Growth) มีพื้นที่ดำเนินงานใน 3 จังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง และเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560 ได้มีคำสั่งหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ 2/2560 เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนและการอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ และเพื่อให้การดำเนินนโยบายโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) มีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดให้มีการตราพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2561 เป็นต้นมา โดยกำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) มีอำนาจประกาศจัดตั้ง “เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ”⁷ ภายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อเป็นพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงสร้างนวัตกรรม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ⁸ ซึ่งนำไปสู่การมีเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในปัจจุบัน

นโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นการวางจุดยืนของประเทศไทยสำหรับการพัฒนาระยะยาวตอบสนองต่อความท้าทายภายในประเทศและระดับโลก ปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและกระจายความเจริญออกสู่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขั้นสูง เป็นฐานการสะสมเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมที่มี

⁷ เดิม เรียกว่า “เขตส่งเสริม” ตามคำสั่งที่ คสช./2560 ลงวันที่ 17 มกราคม 2560

⁸ โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก หรือ Eastern Seaboard Development Program (ESB) เกิดขึ้นในรัฐบาลของ “พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์” ในพ.ศ. 2525 ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) (<https://thaipublica.org/2012/11/30-years-eastern-seaboard-development/>)

มูลค่าสูงและมีศักยภาพในการแข่งขันสูงให้สอดคล้องกับบริบทโลกบนฐานกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นเมืองอัจฉริยะน่าอยู่และมีความทันสมัยระดับนานาชาติ และสามารถประกอบกิจการอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และยกระดับการพัฒนาแบบก้าวกระโดดเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศไทยในฐานะประตูของภูมิภาคเอเชีย

แนวทางการพัฒนา

- 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง และสาธารณูปโภคที่สำคัญ
- 2 พัฒนาสนามบินอู่ตะเภาเป็นสนามบินหลักของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- 3 เพิ่มขีดความสามารถในการรองรับสินค้าและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือมาบตาพุด และท่าเรือสัตหีบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย
- 4 ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ
- 5 พัฒนาศักยภาพและคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทั้งเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เชิงนิเวศและอนุรักษ์ เชิงสุขภาพ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวิทยาการ แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวสร้างใหม่
- 6 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสำหรับการทำวิจัยต่อยอดเพื่อขยายผลงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์
- 7 พัฒนาเมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่และทันสมัยระดับนานาชาติ

พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค

ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 20 กันยายน 2565 ได้เห็นชอบให้กำหนดพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค ที่มีขอบเขตเป็นระดับจังหวัด โดยเป็นการขยายการพัฒนาแบบเขตเศรษฐกิจพิเศษไปสู่ภาคต่าง ๆ เพิ่มเติมจากระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) ให้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ให้ครอบคลุมพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษอื่น ๆ ที่นอกเหนือจาก EEC⁹ ทั้งนี้เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่บริเวณชายแดน รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีการกำหนดเป้าหมายและแผนการพัฒนาไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ที่ได้จัดกลุ่มพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษออกเป็น 4 ภาค ดังนี้

⁹ จาก การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ, โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566, เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก [https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13552&filename=special_economic_dev%20\(page%2010\)](https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13552&filename=special_economic_dev%20(page%2010))

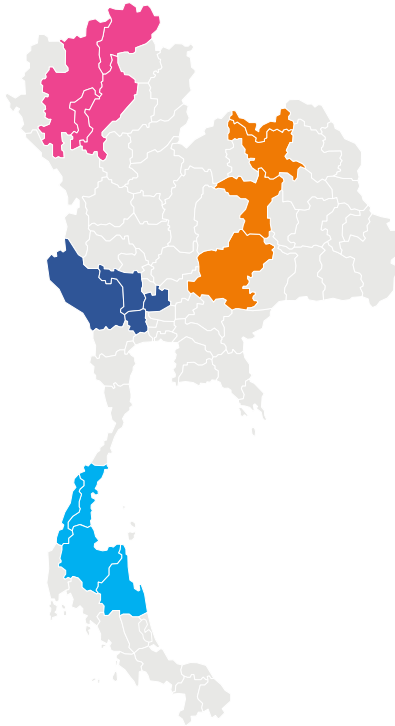
ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค (ภาคละ 4 จังหวัด รวม 16 จังหวัด)

ภาคเหนือ (NEC) : ลำปาง ลำพูน เชียงราย และเชียงใหม่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) : ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย และนครราชสีมา

ภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK) : พระนครศรีอยุธยา นครปฐม สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี

ภาคใต้ (SEC) : ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

- มูลค่าการลงทุนในปี 2564 จำนวน 118,637 ล้านบาท
- อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ¹⁰:
 - นครปฐม 353 บาท
 - พระนครศรีอยุธยา 343 บาท
 - เชียงใหม่ ขอนแก่น หนองคาย และ นครราชสีมา สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี 340 บาท
 - กาญจนบุรี 335 บาท
 - ลำปาง ลำพูน เชียงราย ชุมพร ระนอง นครศรีธรรมราช 332 บาท
 - อุดรธานี 328 บาท

¹⁰ from The Minimum wage โดย BOI, Effective October 1st, 2022, retrieved 12 June 2023, from <https://www.boi.go.th/index.php?page=demographic> และจาก ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 11) 1 กันยายน 2565

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฉบับที่ผ่านมา จะเห็นว่าพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้เป็นพื้นที่แรกที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2561 ให้มีการกำหนดเป้าหมายและแผนการพัฒนาไว้ ซึ่งการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และทางออกทางทะเลของภาคใต้ตอนบน โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม และความได้เปรียบทางกายภาพและที่ตั้งของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม¹¹

แนวทางการพัฒนา

- 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้สามารถเชื่อมโยงโครงข่ายและใช้ประโยชน์ในการเป็นประตูส่งออกสินค้าฝั่งตะวันตกไปยังท่าเรือหลักในกลุ่มประเทศความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ และประตูส่งออกสินค้าฝั่งตะวันออกไปยังท่าเรือหลักในประเทศจีน เพื่อตอบสนองการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคต
- 2 พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการประมงในภาคใต้ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางทะเล
- 3 พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและพัฒนาอุตสาหกรรมต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มในพื้นที่ให้เป็นสินค้าที่มีมูลค่าสูง
- 4 ยกระดับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาและการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมเกี่ยวกับปาล์มและยางพารา และศึกษาแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล ป่าไม้และป่าชายเลนให้มีความอุดมสมบูรณ์และสวยงาม

¹¹ จาก การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) อย่างยั่งยืน, โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561, เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=8026&filename=index

- 5 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทย เชื่อมโยงฝั่งอันดามัน และพัฒนาเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 6 พัฒนาเมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นเมืองนำอยู่และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

ประเทศไทยมีนโยบายจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบของนิคมอุตสาหกรรมมาเป็นเวลานาน โดยมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนในปี พ.ศ. 2520 และจากการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกลายเป็นแรงผลักดันในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้น โดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) เป็นผู้สนับสนุนกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ภายใต้กลยุทธ์ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากโครงการระเบียงเศรษฐกิจ ในปี พ.ศ. 2541 โดยได้บรรจุแผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษไว้เป็นแผนปฏิบัติการเพื่อการเปลี่ยนระเบียบการขนส่ง (Transport Corridors) ให้เป็นระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridors) รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเชิงเทคนิคและการสนับสนุนทางการเงินเพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการเชื่อมต่อเขตเศรษฐกิจพิเศษไปยังท่าเรือ จุดกระจายสินค้า และตลาดปลายทางของอนุภูมิภาคต่าง ๆ¹²

และจากแนวคิดของรัฐบาลไทยในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณชายแดนมาตั้งแต่ พ.ศ. 2547 ต่อมาเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2557 คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ 72/2557 แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) โดยได้มอบนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตพัฒนา

¹² จาก แนวทางและมาตรการเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่แนวชายแดนของไทย, โดย สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน), 2558, นนทบุรี: บริษัทสหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.

เศรษฐกิจพิเศษ เห็นชอบพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการจัดตั้งเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เพื่อรองรับการนำประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีวัตถุประสงค์สำคัญให้เกิดการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค โดยมีเป้าหมายเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจของพื้นที่ซึ่งมีพรมแดนติดกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่นักลงทุนต่างชาติด้วยสิทธิประโยชน์ทั้งทางด้านภาษีและที่ไม่ใช่ภาษี อาทิ การอนุญาตให้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและจ้างแรงงานไร้ทักษะและแรงงานฝีมือจากต่างประเทศได้¹³ และเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่บริเวณชายแดน¹⁴ รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใน 10 จังหวัด ซึ่งแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1 ระยะที่ 1 ปี 2558

ดำเนินการใน 5 จังหวัด ได้แก่ ตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด และสงขลา ประกอบด้วย 10 อำเภอ 36 ตำบล

2 ระยะที่ 2 ปี 2559

ดำเนินการใน 5 จังหวัด ได้แก่ หนองคาย นครราชสีมา เชียงราย นครพนม และกาญจนบุรี ประกอบด้วย 12 อำเภอ 55 ตำบล

ทั้งนี้มีการจัดสรรหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพัฒนาและได้มีการออกรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง¹⁵

¹³ From Understanding special economic zones (SEZs) in Thailand, retrieve 17 March 2023, from <https://thailand.acclime.com/guides/special-economic-zones/>

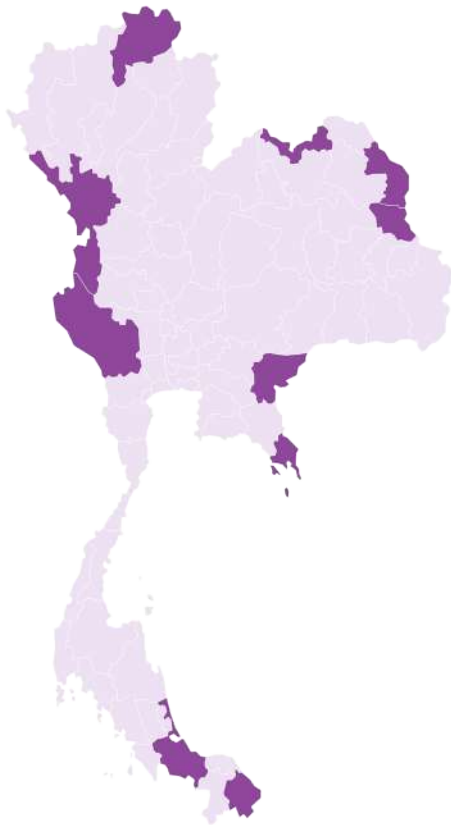
¹⁴ From Special Economic Zones (SEZs) Development Progress (February 2023), by Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC), 2023, retrieved 17 March 2023, from https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=5195

¹⁵ จาก ความก้าวหน้าการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ, โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566, เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก https://www.nesdc.go.th/more_news.php?cid=482

แผนที่แสดงพื้นที่ SEZs มีข้อมูลอื่น ๆ แสดงประกอบ¹⁶

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs) ดำเนินการในพื้นที่เฉพาะ โดยกระจายอยู่ในพื้นที่ระดับตำบล 91 ตำบล ในพื้นที่ระดับอำเภอ 22 อำเภอ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ระดับจังหวัด 10 จังหวัด ประกอบด้วย **ตาก สงขลา สระแก้ว ตราด หนองคาย นครพนม มุกดาหาร เชียงราย กาญจนบุรี และนราธิวาส**

- อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ¹⁷:
 - สงขลา ตราด หนองคาย 340 บาท
 - มุกดาหาร 338 บาท
 - สระแก้ว นครพนม 335 บาท
 - ตาก เชียงราย 332 บาท
 - นราธิวาส 328 บาท
 - กาญจนบุรี 320 บาท

- 3 จังหวัด (เชียงใหม่ หนองคาย กาญจนบุรี) ในเขต SEZs ข้างกับจังหวัด ในเขตระเบียงเศรษฐกิจ 4 ภาค

¹⁶ จาก คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน 2566, โดย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2566, เข้าถึงเมื่อ 12 มิ.ย. 2566, จาก https://www.boi.go.th/upload/content/BOI_A_Guide_Web_Th.pdf

¹⁷ from The Minimum wage โดย BOI, Effective October 1st, 2022, retrieved 12 June 2023, from <https://www.boi.go.th/index.php?page=demographic> และจาก ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 11) 1 กันยายน 2565

การพัฒนาใน SEZs คลอบคลุม 13 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

- 1) อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง
- 2) การผลิตผลิตภัณฑ์และบริการทางการแพทย์
- 3) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน
- 4) การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- 5) การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ โลหะ และวัสดุ
- 6) การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกและเยื่อกระดาษ
- 7) กิจการสาธารณูปโภค
- 8) นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
- 9) การผลิตสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง
- 10) การผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ
- 11) การผลิตเครื่องเรือน
- 12) กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ
- 13) กิจการบริการ

แนวทางการพัฒนา

- 1 ให้สิทธิประโยชน์ทั้งทางด้านภาษีและมีใช้ภาษีเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน เพิ่มประสิทธิภาพของศูนย์บริการเบ็ดเสร็จโดยเฉพาะการให้มีความสามารถในการอนุมัติ อนุญาตแบบเบ็ดเสร็จในพื้นที่ และพัฒนาด่านเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน
- 2 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม พัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 3 ใช้ประโยชน์และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม อาทิ โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม พลังงาน ระบบน้ำประปา ที่อยู่อาศัย โรงพยาบาล และสถานศึกษา
- 4 ศึกษากฎหมายและกฎระเบียบที่มีอยู่เพื่อปรับปรุงและจัดทำข้อเสนอกฎหมายและกฎระเบียบ และจัดทำระบบฐานข้อมูล เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาธุรกิจรูปแบบใหม่ และการส่งเสริมการลงทุนร่วมระหว่างรัฐและเอกชน รวมทั้งส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย

- 5 ส่งเสริมเศรษฐกิจและการสร้างงานที่สอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของพื้นที่
- 6 พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานที่มีประสิทธิภาพ
- 7 พัฒนาเมืองในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นเมืองนำอยู่ที่สามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนทั้งจากในและต่างประเทศ โดยในช่วงปี 2561-2565 เน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองสงขลา ช่วงปีที่ 2566-2570 เน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตาก สระแก้ว เชียงราย กาญจนบุรี หนองคาย และมุกดาหาร และช่วงปีที่ 2576-2580 เน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองนครพนม นราธิวาส และตราด¹⁸
- 8 พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและการรักษาพื้นที่สีเขียวที่มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาควบคู่กับการรักษาสภาพแวดล้อม และพื้นที่สีเขียวในเมือง
- 9 เสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชน และภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต
- 10 สนับสนุนให้ประชาชนและภาคีการพัฒนามีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

¹⁸ จาก แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (9) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2561-2580), โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562, เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก <http://nsdc.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2019/04/09-เขตเศรษฐกิจพิเศษ.pdf>

สถานการณ์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแผนแม่บทฯ ประเด็น (09)¹⁹

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ภายใต้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งมีเป้าหมายระดับประเด็น 2 เป้าหมายหลัก คือ 1) การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น 2) การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ และเป้าหมายเพิ่มเติมในประเด็นการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่

1

เป้าหมายที่ 1

ในช่วงที่ผ่านมา พบว่า สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายปี 2565 ของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 3 เขต ตามแผนแม่บทฯ ประเด็น (09) (ฉบับ พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งได้แก่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs) มีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ อยู่ในระดับวิกฤตต่อการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ว่าให้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 5 กล่าวคือ การขยายตัวในห่วง 5 ปี (พ.ศ. 2559-2563) ของพื้นที่เศรษฐกิจทั้งหมด มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.02 ขณะเดียวกันหากพิจารณาการขยายตัวในห่วง 5 ปี (พ.ศ. 2559-2563) ของพื้นที่เศรษฐกิจทั้งหมดตามแผนแม่บทฯ ประเด็น (09) ในฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2566-2580) ซึ่งได้แก่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ระเบียงเศรษฐกิจ 4 ภาค และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs) แล้ว จะเห็นว่า มีสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตเช่นกัน กล่าวคือ มีมูลค่าการขยายตัวในห่วง 5 ปี เฉลี่ยร้อยละ 2.27

¹⁹ จาก รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2565 (น. 494-549), โดย สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566.

2

เป้าหมายที่ 2

สำหรับสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายปี 2565 ในประเด็นที่ 2 การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด มีมูลค่ารวมตั้งแต่ปี 2561-2565 ที่ 600,000 ล้านบาท นั้น สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้อย่างเป็นรูปธรรม โดยพบว่ามีแนวโน้มการขอรับและการอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ มีมูลค่าสะสมการอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษรวม 1,638,345 ล้านบาท จาก 2,657 โครงการ โดยในช่วง 5 ปี พบว่า ร้อยละ 95 ของมูลค่าเงินลงทุนอยู่ใน EEC มากที่สุด ขณะที่มูลค่าเงินลงทุนอยู่ใน SEC เพียงร้อยละ 3 และอยู่ใน SEZs ร้อยละ 2 เท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยการสนับสนุนของภาครัฐในการลงทุนด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ นโยบายและมาตรการดึงดูดการลงทุนจากในและต่างประเทศ และการบริหารจัดการ การอำนวยความสะดวกเพื่อการรองรับการลงทุนที่เกิดขึ้น

3

เป้าหมายเพิ่มเติม

อย่างไรก็ตามประเด็นเป้าหมายการพัฒนาอีกประเด็นที่มีการประเมินใน SEC และ SEZs คือ การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น โดยในพื้นที่ SEC มีการขับเคลื่อนการพัฒนาเทศบาลเมืองระนองและเทศบาลเมืองชุมพรให้เป็นเมืองน่าอยู่ของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ ซึ่งอยู่ในระยะเริ่มต้น ส่วนในพื้นที่ SEZs มีการขับเคลื่อนการพัฒนาสงขลาให้เป็นเมืองน่าอยู่

เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเทศไทย

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

การศึกษาสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย ในมิติการพัฒนา 4 ด้าน อันได้แก่ มิติด้านแรงงาน มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้าน ICT และ มิติด้านสภาพแวดล้อม เป็นประเด็นสำคัญที่ได้นำมาพิจารณาและศึกษาข้อมูลและสารสนเทศทางสถิติเชิงพื้นที่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องราวและสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษในมิติต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเทศไทย 6 กลุ่ม ในมิติการพัฒนา 4 ด้านข้างต้น ด้วยการนำข้อมูลจากการสำมะโน และสำรวจตัวอย่างของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาทำการบูรณาการและวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ในมุมมองที่เกิดจากการใช้ข้อมูลสถิติมาอธิบายพื้นที่เหล่านั้นให้มากขึ้น

อนึ่ง ในการนำเสนอข้อมูลในตารางสถิติ แผนภูมิ และแผนภาพ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม อันเนื่องมาจากข้อมูลแต่ละจำนวนมีการปัดเศษโดยอิสระจากกัน

มิติการพัฒนา 4 ด้าน

เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม

1. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง
2. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC) ประกอบด้วย ลำปาง ลำพูน เชียงราย และเชียงใหม่
3. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC) ประกอบด้วย ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย และนครราชสีมา
4. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC) ประกอบด้วย พระนครศรีอยุธยา นครปฐม สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี
5. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) ประกอบด้วย ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช
6. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs) ประกอบด้วย ดาก สงขลา สระแก้ว ตราด หนองคาย นครพนม มุกดาหาร เชียงราย กาญจนบุรี และ นราธิวาส

EEC

เขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออก

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC ประกอบด้วย **จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง** จัดตั้งขึ้นเพื่อให้กลายเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยมุ่งเน้นการส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive) 2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) 3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism) 4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) 5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) 6) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics) 7) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics) 8) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals) 9) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) และ 10) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub) เพื่อใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอนาคต (New Engine of Growth) ใน EEC มีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขั้นสูงเพื่อใช้เป็นฐานการสะสมเทคโนโลยีและนวัตกรรม นำไปสู่การยกระดับอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงและมีศักยภาพในการแข่งขัน

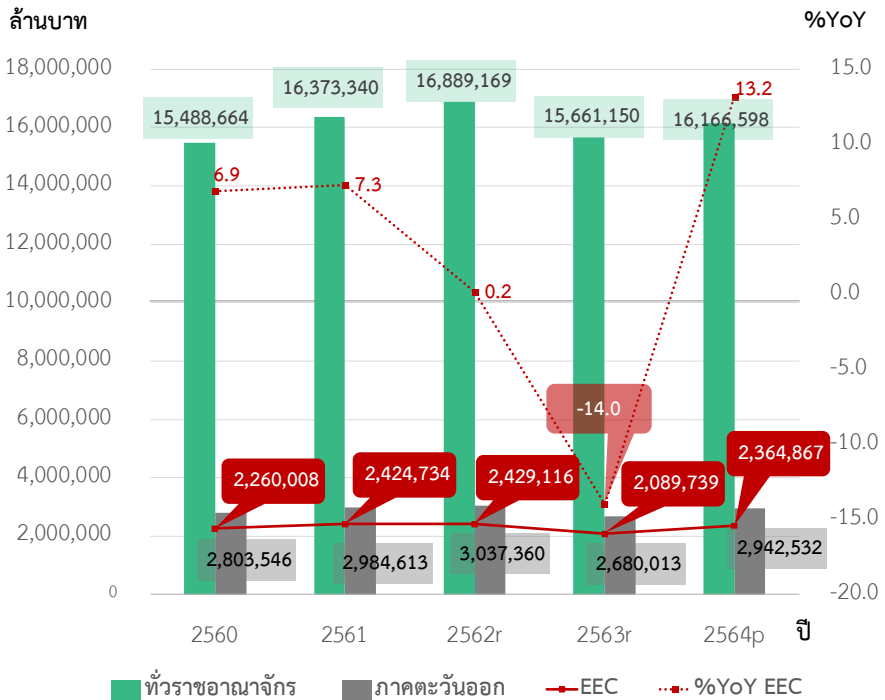
ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของ EEC แล้ว จะเห็นได้ว่าเขตพัฒนาพิเศษนี้เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

การเติบโตทางเศรษฐกิจของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด EEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่า 2,364,867 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 80.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Reaional Product : GRP) ในภาคตะวันออก และคิดเป็นร้อยละ 14.6 ของ GDP อัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม EEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.2 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2563) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากรสูงถึง 613,214 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม EEC ประกอบด้วย

ภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 64,727 ล้านบาท (ร้อยละ 2.7 ของ GDP) และนอกภาคการเกษตรมูลค่า 2,300,139 ล้านบาท (ร้อยละ 97.3 ของ GDP) โดยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมีมูลค่า 1,642,344 ล้านบาท (ร้อยละ 69.5 ของ GDP) และสำหรับภาคการบริการมีมูลค่า 657,795 ล้านบาท (ร้อยละ 27.8 ของ GDP)

แผนภูมิ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2564

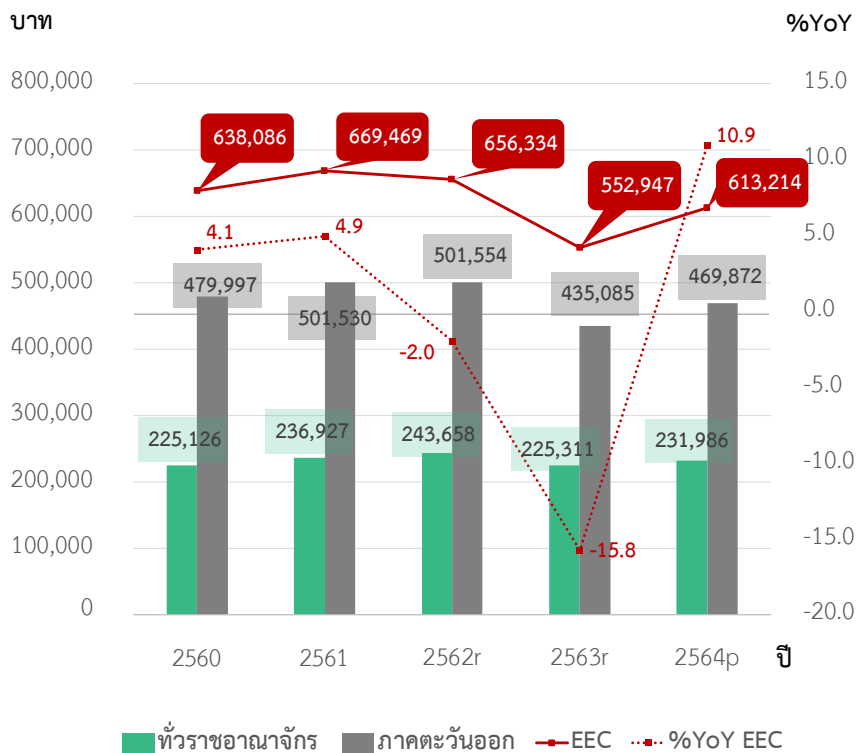

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.2 พลิกผันที่มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2564

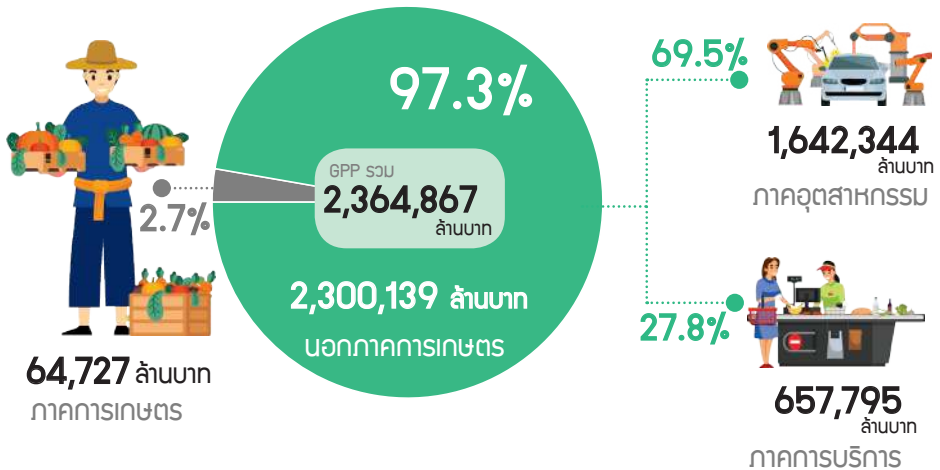

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม EEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมาณผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

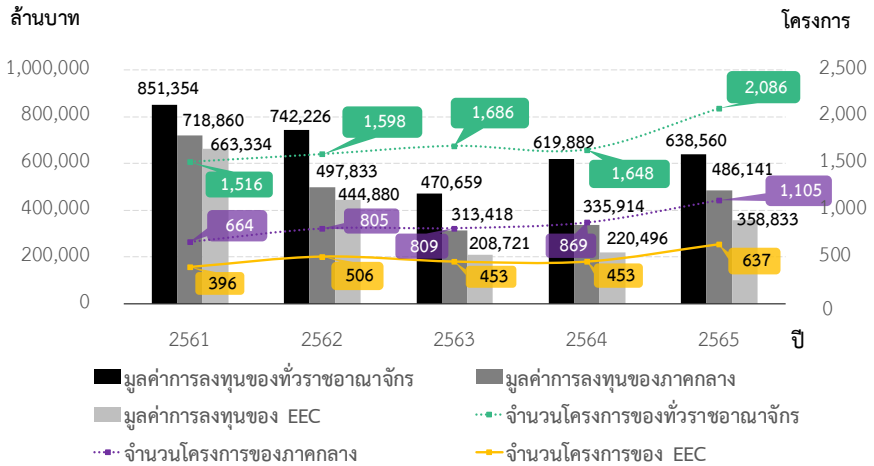
ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)¹

การส่งเสริมการลงทุนในกลุ่ม EEC มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 396 โครงการในปี 2561 เพิ่มขึ้นเป็น 637 โครงการในปี 2565 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.5 ของโครงการลงทุนทั้งหมดในประเทศ เมื่อพิจารณาที่มูลค่าการลงทุนปี 2565 มีมูลค่าการลงทุนรวม 358,833 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 62.7 ซึ่งเมื่อเทียบกับ มูลค่าการลงทุนของทั้งประเทศ พบว่า EEC นั้นมีมูลค่าการลงทุนสูงถึงร้อยละ 56.2 นอกจากนี้มูลค่าการลงทุนของโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2565 เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ที่ร้อยละ 42.9 เป็นมูลค่าเงินลงทุนรวม 262,982 ล้านบาท

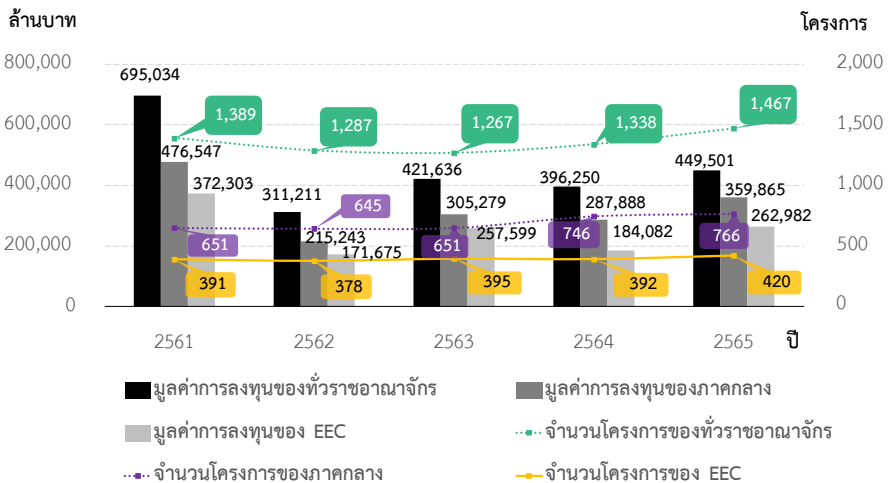
¹เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จัดอยู่ในภาคกลาง ตามการแบ่งเขตภาคของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย 5 ภาค ได้แก่ (1) กทม.และ 3 จังหวัด (ปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ) (2) ภาคกลาง (3) ภาคเหนือ (4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ (5) ภาคใต้

แผนภูมิ 1.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565

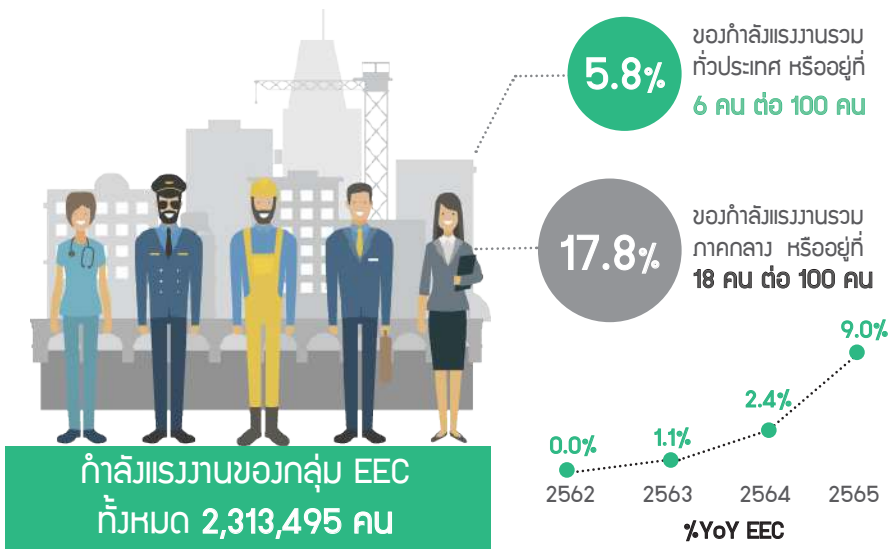
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

กำลังแรงงาน (Work Force)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน สำหรับกลุ่ม EEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงานปี 2565 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 2,313,495 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 17.8 ของภาคกลาง ซึ่งพบว่าแนวโน้มของกำลังแรงงานรวมในกลุ่ม EEC นั้นเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะปี 2565 นี้ที่มีอัตราการเติบโตสูงถึงร้อยละ 9.0 เมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 1.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2562-2565

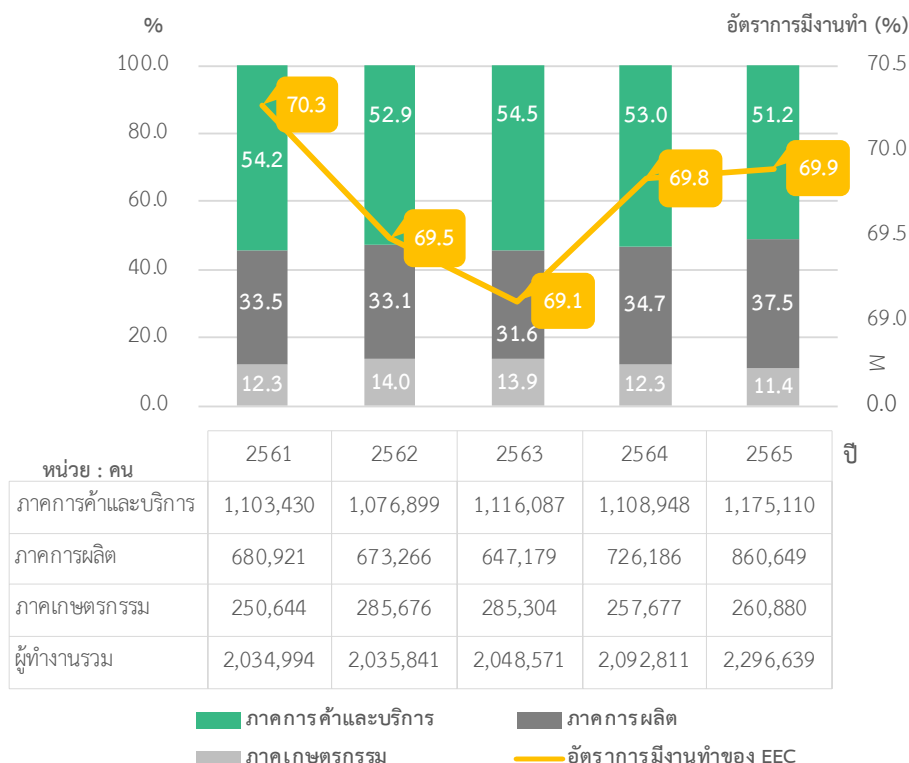

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment)

ผู้ทำงานในกลุ่ม EEC พบว่าปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 2,296,639 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 69.9) คิดเป็นร้อยละ 5.8 ของผู้ทำงานทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 17.9 ของภาคกลาง ซึ่งเมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ทำงานภาคการค้าและบริการมีจำนวนสูงสุด 1,175,110 คน (ร้อยละ 51.2) รองลงมา คือ ภาคการผลิต 860,649 คน (ร้อยละ 37.5) และภาคเกษตรกรรม 260,880 คน (ร้อยละ 11.4) โดยเมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3) จะพบว่าภาคการผลิต มีอัตราการเปลี่ยนแปลงสูงสุด โดยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 18.5 และภาคการค้าและบริการมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.0 และภาคเกษตรกรรมมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.2

แผนภูมิ 1.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565

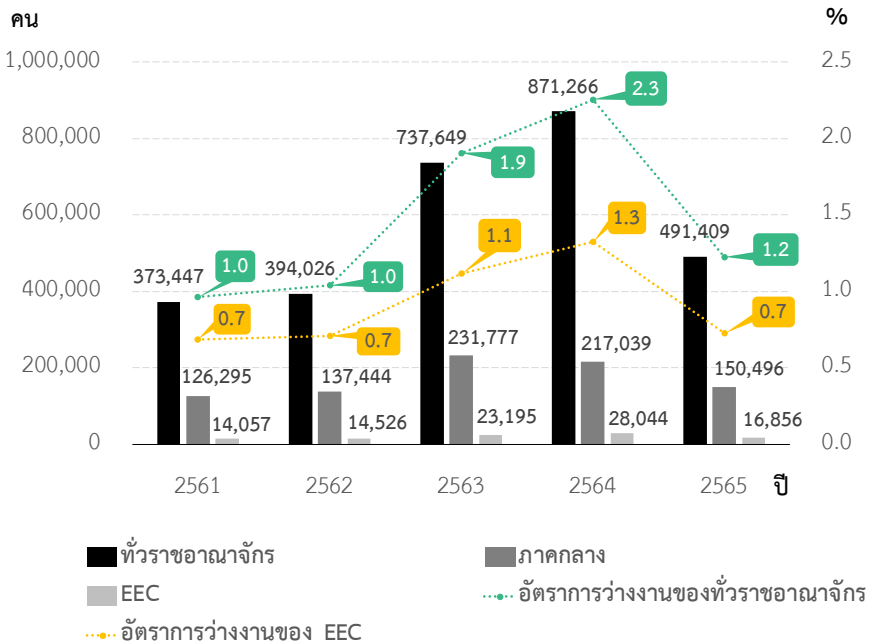

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การว่างงาน (Unemployment)

การว่างงานของกลุ่ม EEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 16,856 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 0.7 ต่ำกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.2) ซึ่งลดลงจากปี 2564 (ไตรมาส 3) ทำให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ดีขึ้นหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

แผนภูมิ 1.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565

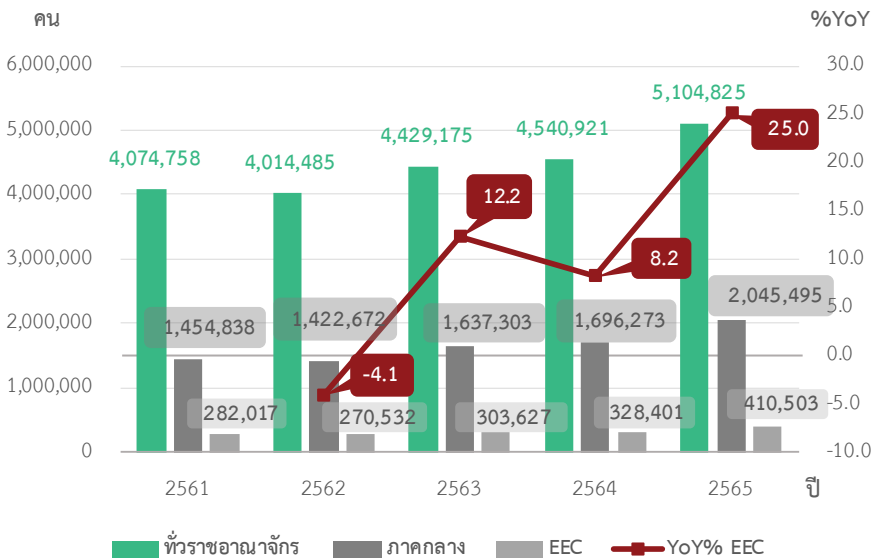
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับกลุ่ม EEC เนื่องจากเป็นพื้นที่การพัฒนาที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 410,503 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม EEC ซึ่งเมื่อดูถึงแนวโน้มจะพบว่ามีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น

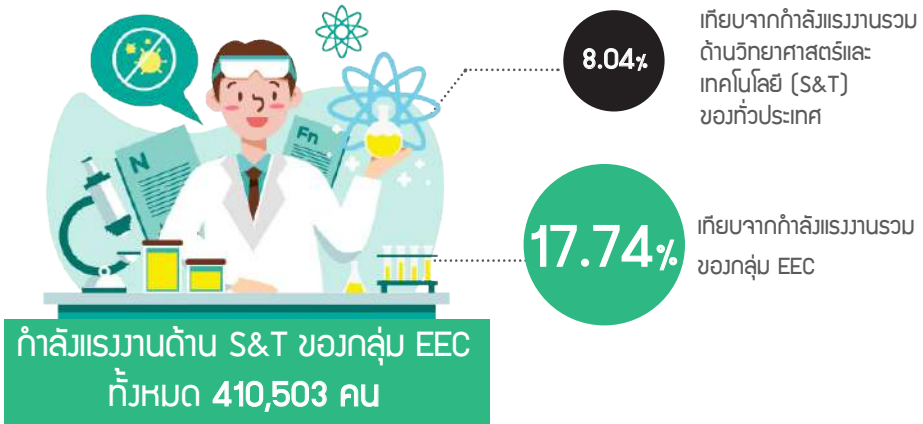
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนภูมิ 1.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 1.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2565

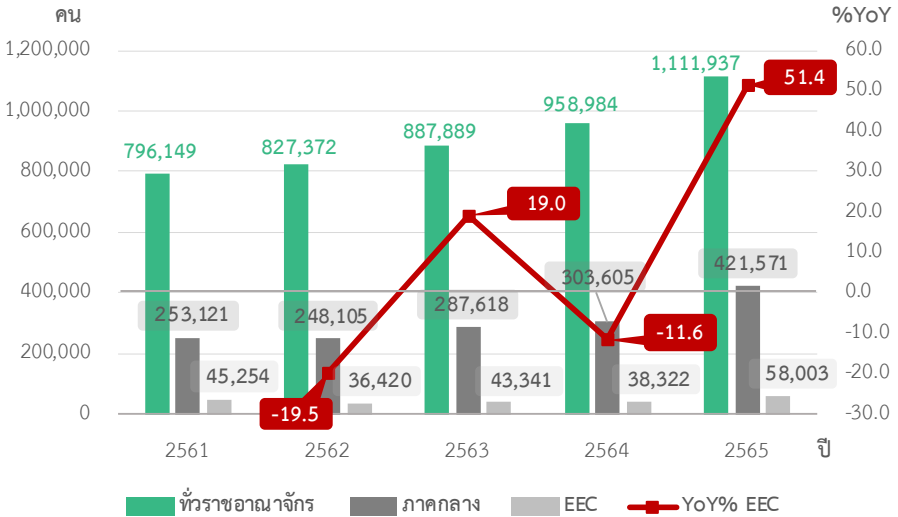
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อกลุ่ม EEC แล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 58,003 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม EEC และพบว่า มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2564 (ไตรมาส 3) สูงถึงร้อยละ 51.4

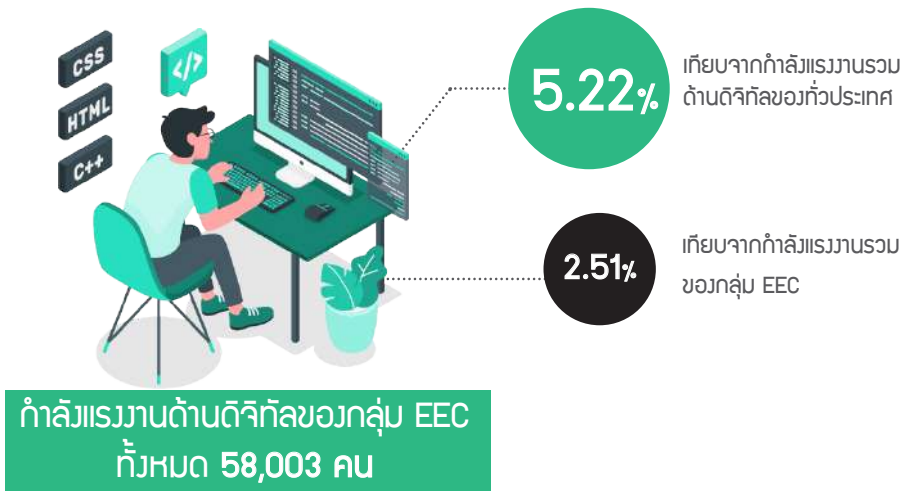
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

แผนภูมิ 1.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 1.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2565

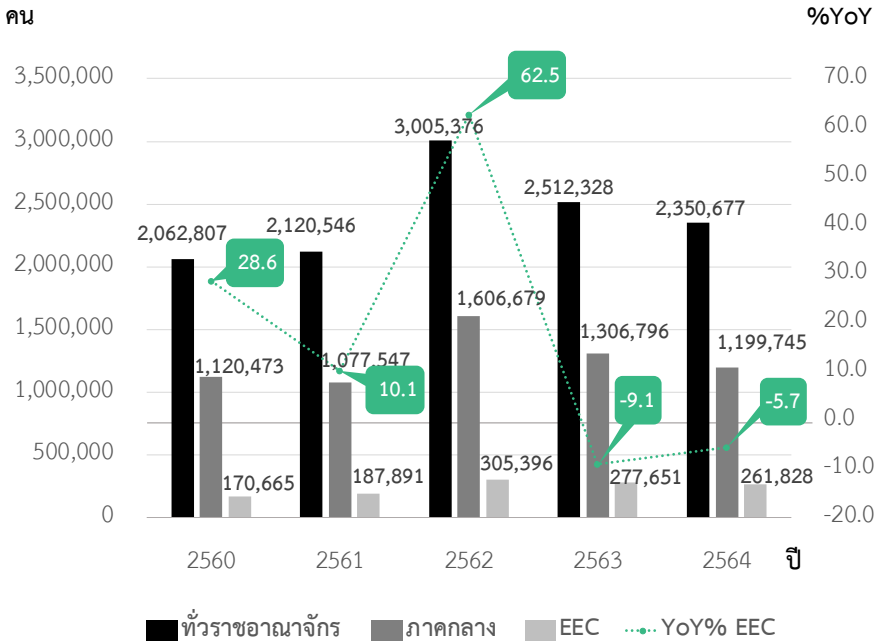

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวของกลุ่ม EEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2564 มีทั้งสิ้น 261,828 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 21.8 ของแรงงานต่างด้าวในภาคกลาง และเมื่อเทียบกับปี 2563 พบว่ามีจำนวนลดลงร้อยละ 5.7

แผนภูมิ 1.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2564

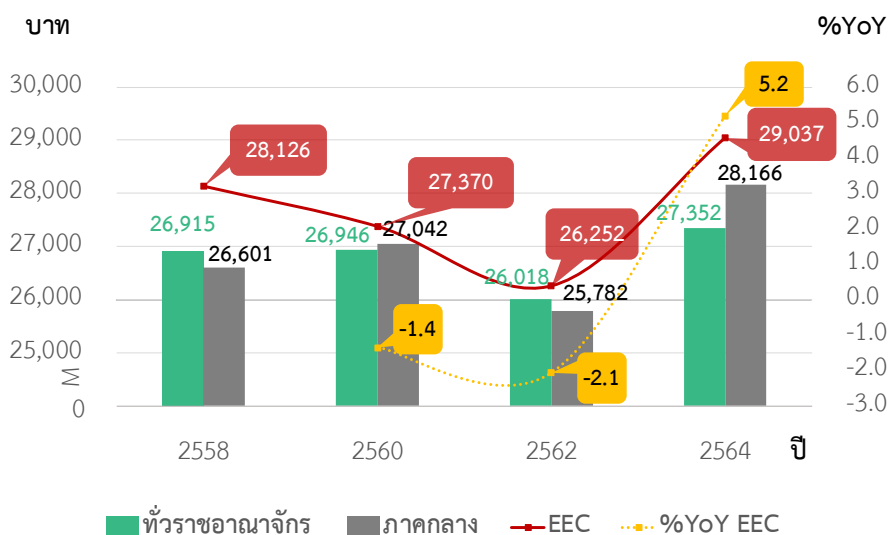

ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ครัวเรือนในเขต EEC ทั้งหมดในปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,305,146 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.2 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 29,037 บาท ซึ่งสูงกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ร้อยละ 5.17 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม EEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 78.7 (22,849 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 18,171 บาท (ร้อยละ 62.6) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 3,428 บาท (ร้อยละ 11.8) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 1,250 บาท (ร้อยละ 4.3) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 3,833 บาท (ร้อยละ 13.2) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 7.5 (2,185 บาท) และรายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 0.6 (171 บาท)

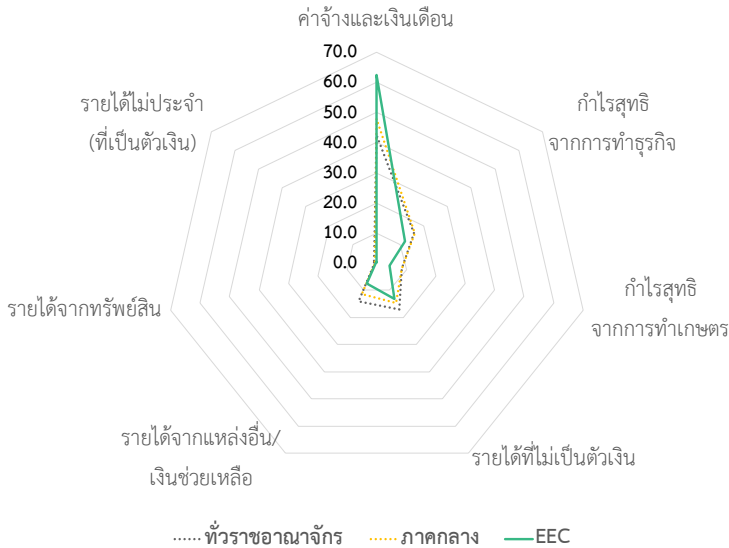
แผนภูมิ 1.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม EEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564

หน่วย: ร้อยละ

หน่วย : บาท (ร้อยละ)

แหล่งที่มาของรายได้	ทัวระชาอาณาจักร	ภาคกลาง	EEC
ค่าจ้างและเงินเดือน	11,639 (42.6)	13,486 (47.9)	18,171 (62.6)
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	4,319 (15.8)	4,541 (16.1)	3,428 (11.8)
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,297 (8.4)	2,377 (8.4)	1,250 (4.3)
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,650 (17.0)	4,118 (14.6)	3,833 (13.2)
รายได้จากแหล่งอื่น /เงินช่วยเหลือ	3,869 (14.1)	3,183 (11.3)	2,185 (7.5)
รายได้จากทรัพย์สิน	243 (0.9)	199 (0.7)	112 (0.4)
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	334 (1.2)	263 (0.9)	59 (0.2)

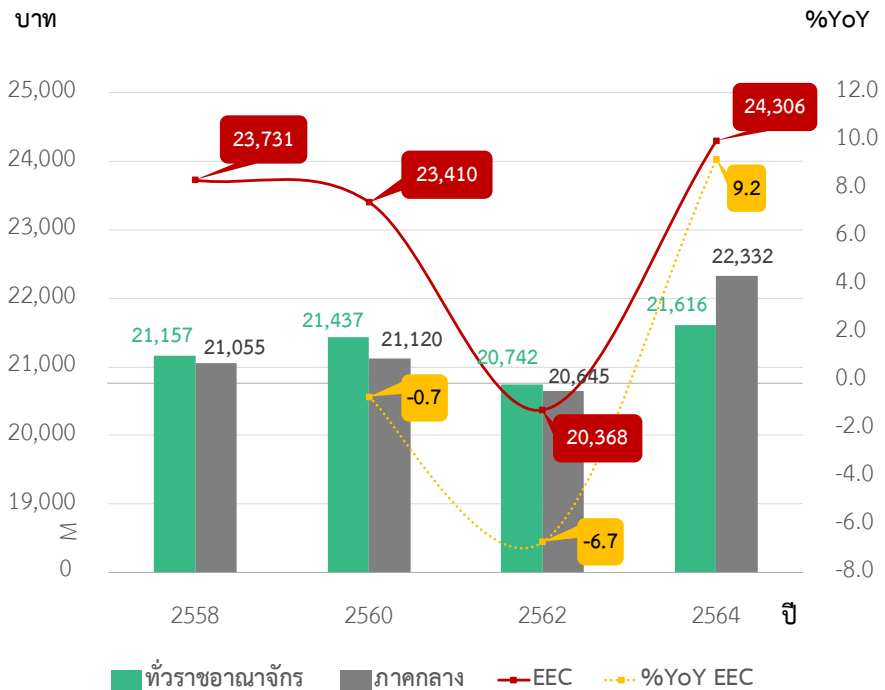
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้า บริการต่าง ๆ ที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการคนละครึ่ง เงินจากรัฐที่เข้าแอปเปัดัง การลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง เช่นเงินได้จากประกันชีวิต เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินเยียวยาโควิด-19 เงินชดเชยออกจากงาน เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่ EEC ในปี 2564 ครัวเรือนในกลุ่ม EEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 24,306 บาท ซึ่งสูงกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเพิ่มจากปี 2562 ที่ร้อยละ 9.2 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง

แผนภูมิ 1.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้

ซึ่งใน ปี 2564 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของกลุ่ม EEC เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 จาก 1,111,667 บาทต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นเป็น 1,291,817 บาทต่อครัวเรือน เมื่อพิจารณาประเภทของทรัพย์สินของกลุ่ม EEC ที่น่าสนใจคือ กลุ่ม EEC มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยที่เป็นยานพาหนะอยู่ที่ 322,180 บาท (ปี 2564) ซึ่งพบว่าสูงกว่ามูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยที่เป็นยานพาหนะของทั่วประเทศ (262,348 บาท)

แผนภาพ 1.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 1.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564

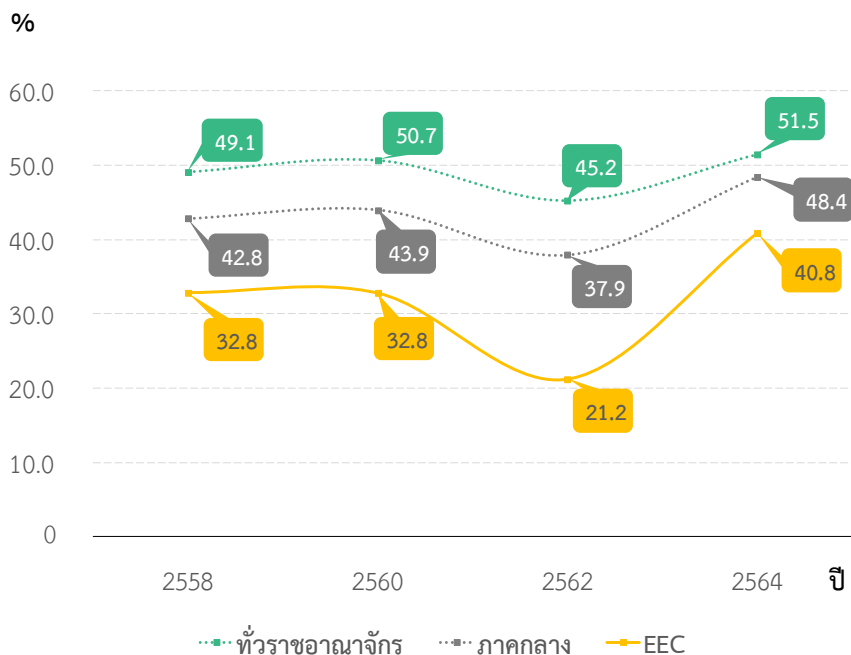
หน่วย : บาท (ร้อยละ)

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม	บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ	ยานพาหนะ (ยกเว้นจักรยาน)	ทรัพย์สินทางการเงิน
2558	1,194,481 (100.0)	763,151 (63.9)	323,321 (27.1)	108,010 (9.0)
2560	1,330,943 (100.0)	875,534 (65.8)	328,353 (24.7)	127,056 (9.5)
2562	1,111,667 (100.0)	714,241 (63.9)	259,965 (23.4)	137,461 (12.4)
2564	1,291,817 (100.0)	825,587 (63.9)	322,180 (24.9)	144,049 (11.2)

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

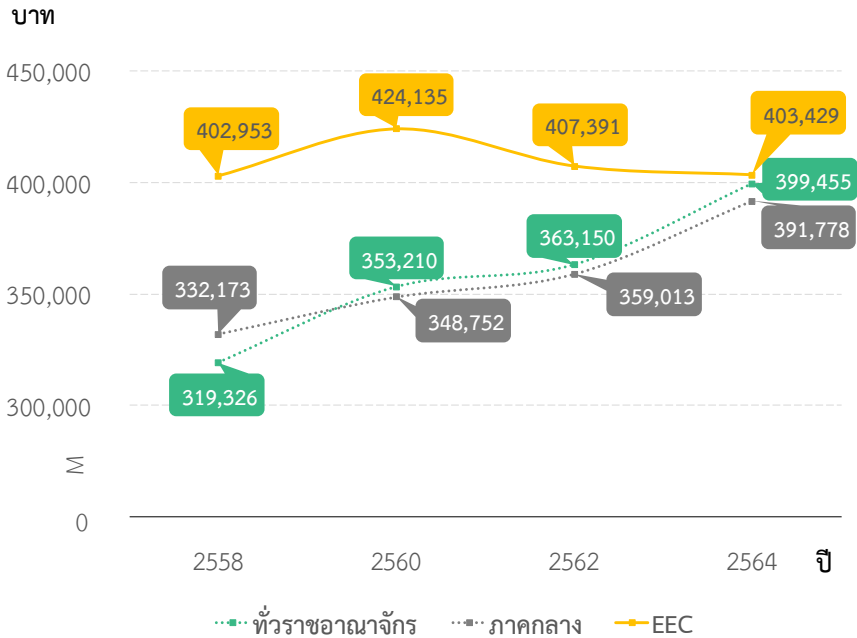
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม EEC ในปี 2564 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 40.8 โดยมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 21.2 และเมื่อพิจารณามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้พบว่าปี 2564 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 403,429 บาท ลดลงจาก 407,391 บาท ในปี 2562 แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ระหว่างกลุ่ม EEC กับทั่วประเทศ จะพบว่าสูงกว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของทั่วประเทศ (399,455 บาท ปี 2564)

แผนภูมิ 1.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564

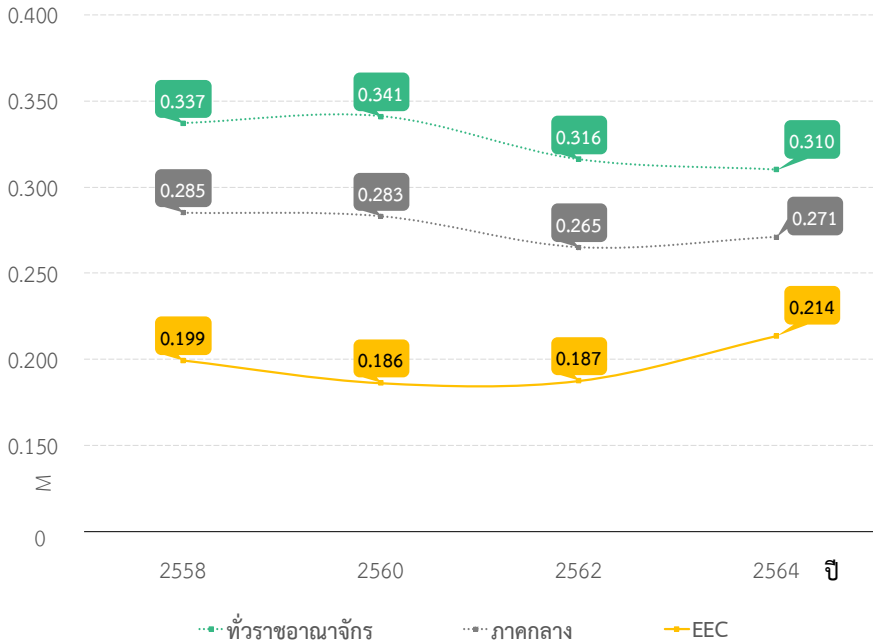
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนในกลุ่ม EEC ในปี 2564

เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนในกลุ่ม EEC มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (EEC มีค่า 0.214 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.310) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม EEC ดีกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม EEC มีความเหลื่อมล้ำน้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ แต่เป็นที่น่าสนใจในภาพของแนวโน้มระหว่างปี 2558-2564 จะพบว่า แนวโน้มของความเหลื่อมล้ำในภาพรวมของประเทศมีทิศทางที่ลดลง แต่ความเหลื่อมล้ำของกลุ่ม EEC กลับมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น

แผนภูมิ 1.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2558-2564

Gini Coefficient

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

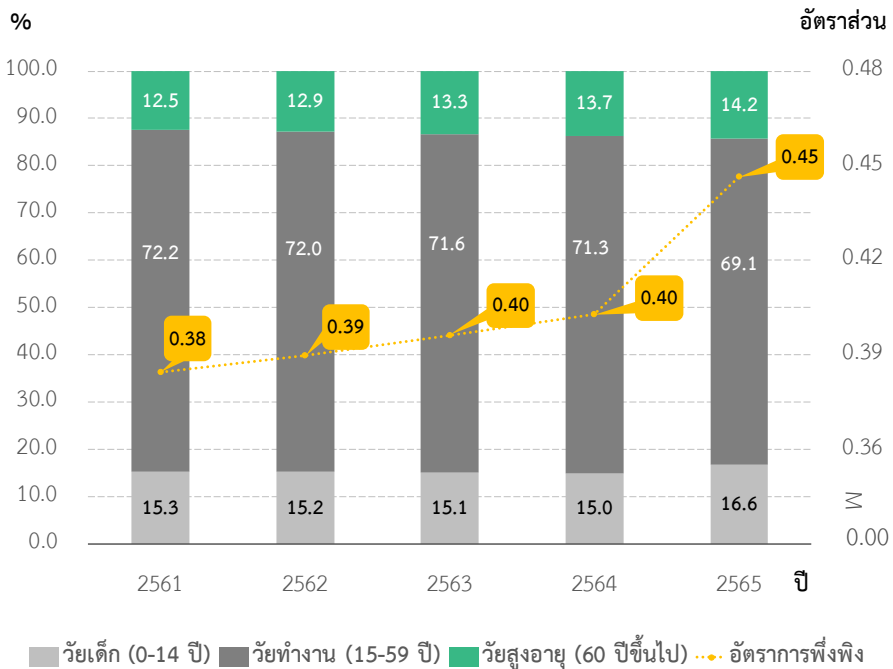
ลักษณะของประชากรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

โครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม EEC ข้อมูลปี 2565 สัดส่วนของประชากรวัยเด็ก อยู่ที่ร้อยละ 16.6 สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศเล็กน้อย (ร้อยละ 16.0) ประชากรวัยทำงาน ของกลุ่ม EEC อยู่ที่ร้อยละ 69.1 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 65.2) และประชากร วัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 14.2 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 18.8) (ประมวลผลจาก โครงการสำรวจภาวะการทำงาน of ประชากร) และมีอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม EEC เท่ากับ 0.45

หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.45 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีค่าที่ต่ำกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราการพึ่งพิงอยู่ที่ 0.53 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.53 คน

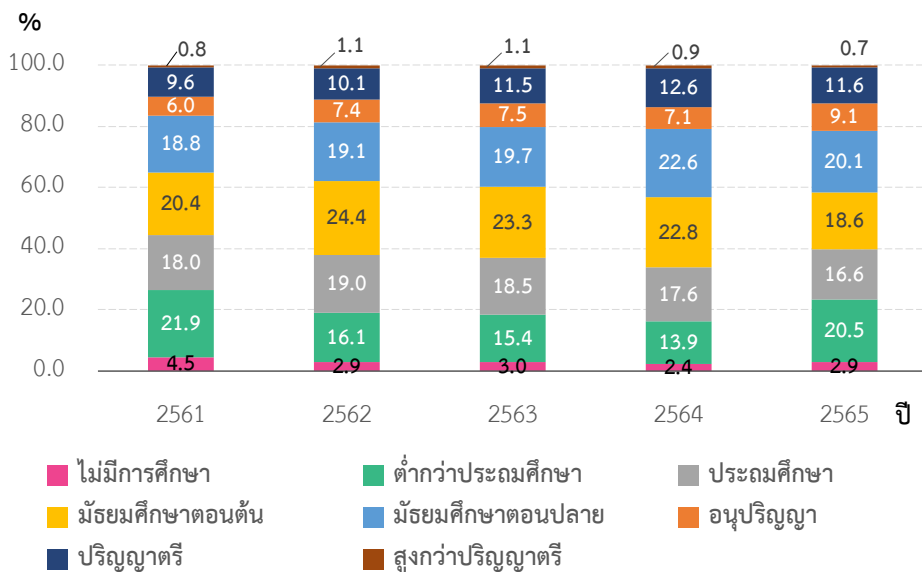
การศึกษาของประชากรในกลุ่ม EEC พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 12.3 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.9) และเมื่อพิจารณาจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 9.96 ซึ่งมีค่าที่สูงกว่า ภาพรวมทั่วประเทศ (9.24 ปี)

แผนภูมิ 1.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม EEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565

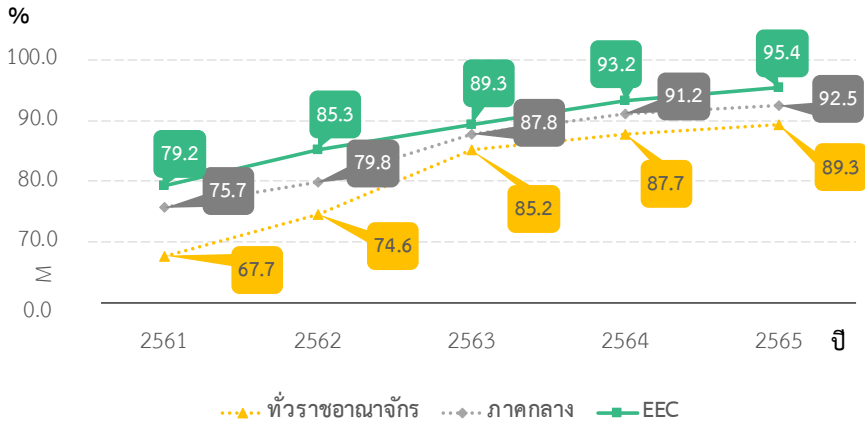

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

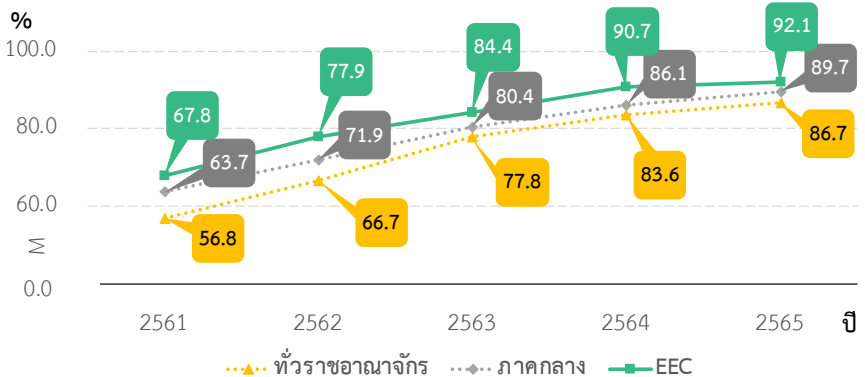
การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม EEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 95.4 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) ซึ่งสูงกว่าร้อยละการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 89.3) สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 92.1 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศเช่นเดียวกัน (ร้อยละ 86.7) รวมทั้งประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม EEC ร้อยละ 93.1 ทั่วประเทศ ร้อยละ 89.5) และประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม EEC ร้อยละ 90.0 ทั่วประเทศ ร้อยละ 83.1) กลุ่ม EEC มีร้อยละที่สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศด้วยเช่นกัน แสดงให้เห็นถึงความพร้อมของประชากรในกลุ่ม EEC ที่อยู่ในพื้นที่ที่มีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการสะสมเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามเป้าหมายของ EEC

แผนภูมิ 1.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม EEC ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

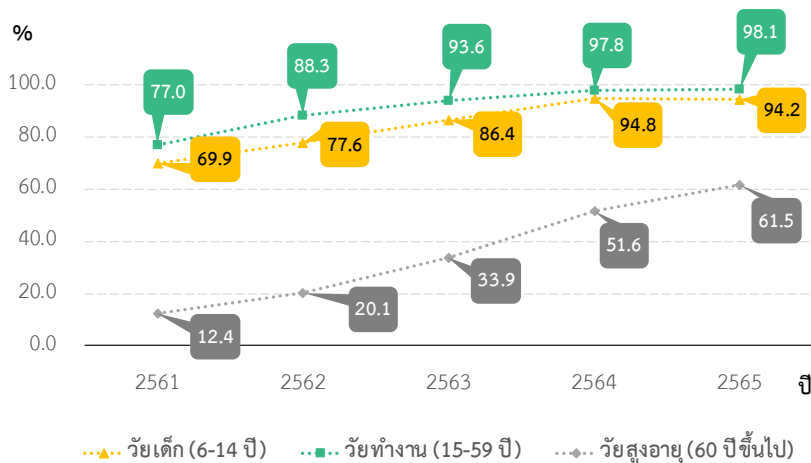
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

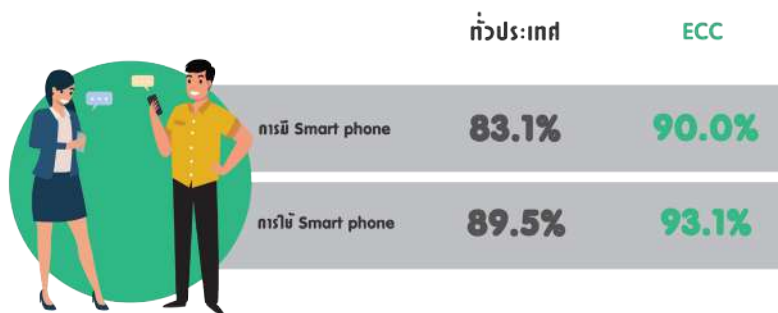
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 1.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

A stylized magnifying glass graphic with a dark grey handle and a large dark grey circular frame. The handle has a small pink rectangular detail near the top left. Inside the circular frame, the text 'NEC' is written in a large, bold, pink font. Below 'NEC', the text 'ระเบียบวาระธุรกิจพิเศษ' and 'ภาคเหนือ' are written in a black font.

NEC

ระเบียบวาระธุรกิจพิเศษ
ภาคเหนือ

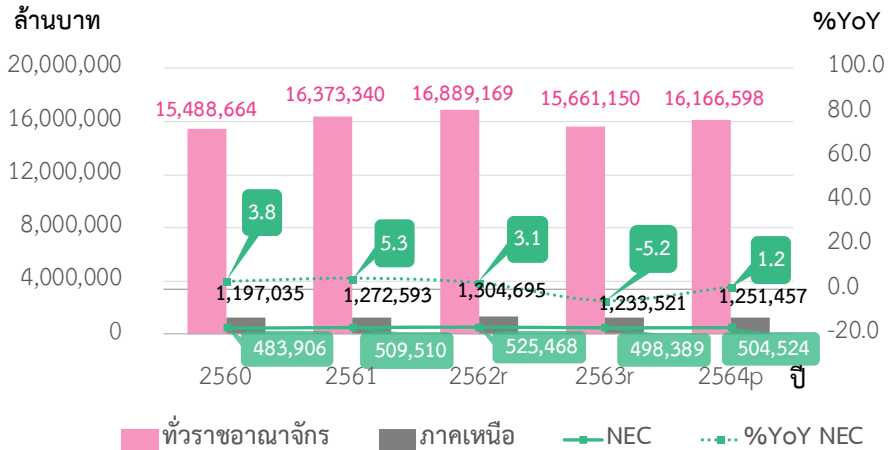
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ หรือ NEC ประกอบด้วย **จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน และลำปาง** มุ่งเน้นการส่งเสริม 4 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 2) อุตสาหกรรมดิจิทัล 3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) และ 4) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร โดยมุ่งพัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ หรือ Creative LANNA ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสินค้าและบริการที่ต่อยอดจากฐานวัฒนธรรมล้านนา ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

การเติบโตทางเศรษฐกิจของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด NEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่า 504,524 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 40.3 ของ GRP ภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 3.1 ของ GDP อัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม NEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2563) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 125,190 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม NEC ประกอบด้วยภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 89,587 ล้านบาท (ร้อยละ 17.8 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตรมูลค่า 414,937 ล้านบาท (ร้อยละ 82.2 ของ GPP) โดยมีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งมีมูลค่า 298,603 ล้านบาท (ร้อยละ 59.2 ของ GPP) และสำหรับภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า 116,334 ล้านบาท (ร้อยละ 23.1 ของ GPP)

แผนภูมิ 2.1 พลิกผันที่มวลรวมของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2564

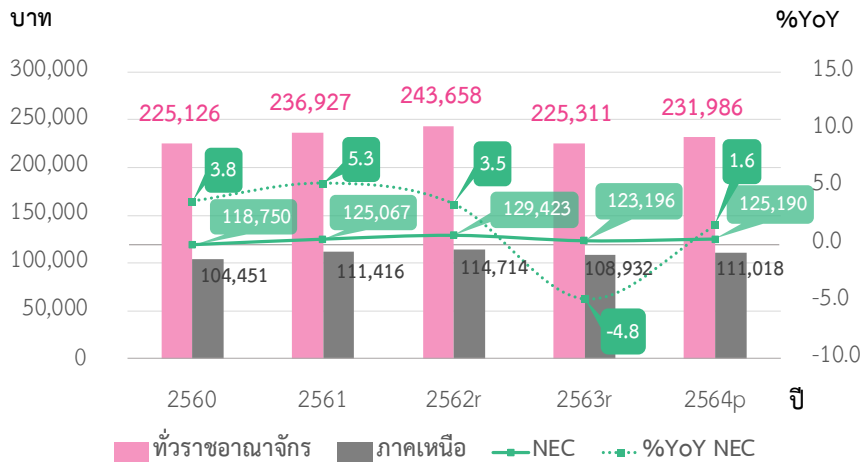

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.2 พลิกผันที่มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2564

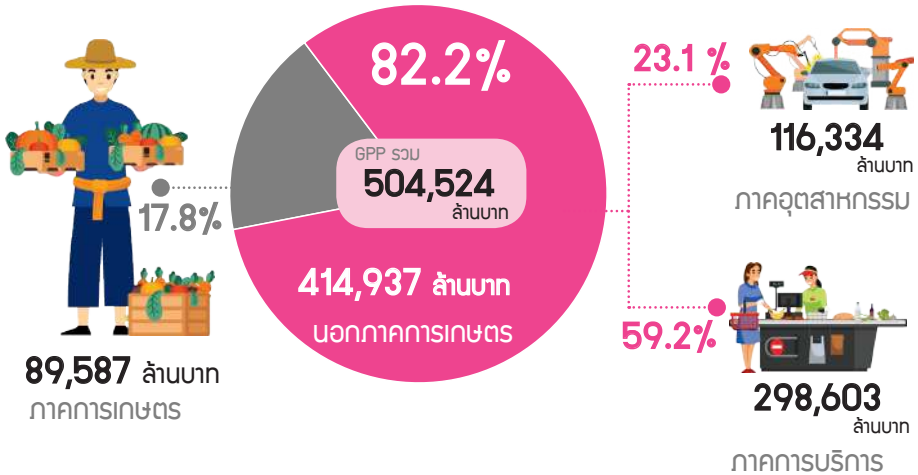

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 2.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

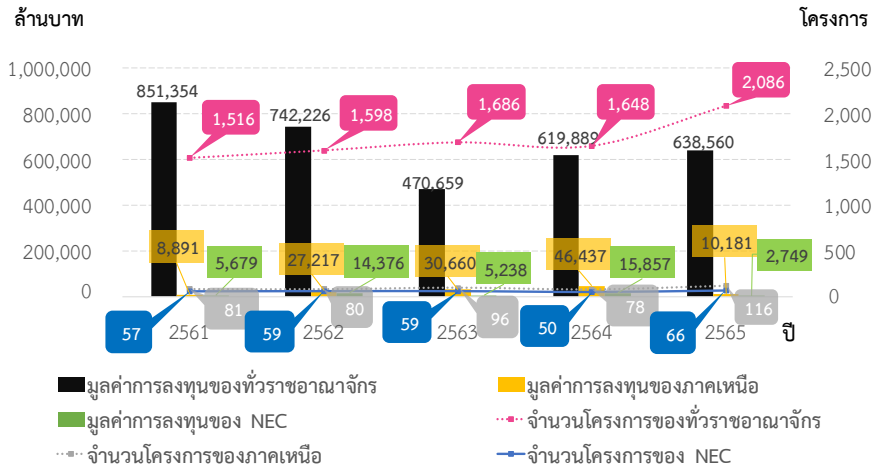
p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

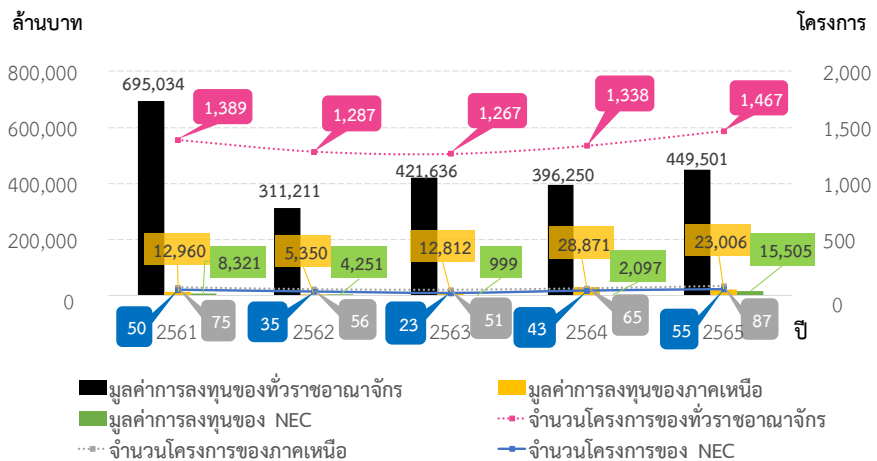
การลงทุนของกลุ่ม NEC ในปี 2565 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 66 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 2,749 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 27.0 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 0.4 ของประเทศ โดยอัตราการขยายตัวลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 82.7 นอกจากนี้การออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2565 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่าโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนมีจำนวน 55 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 15,505 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ามากถึง 7.4 เท่า คิดเป็นร้อยละ 67.4 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 3.4 ของประเทศ

แผนภูมิ 2.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน กลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน กลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565

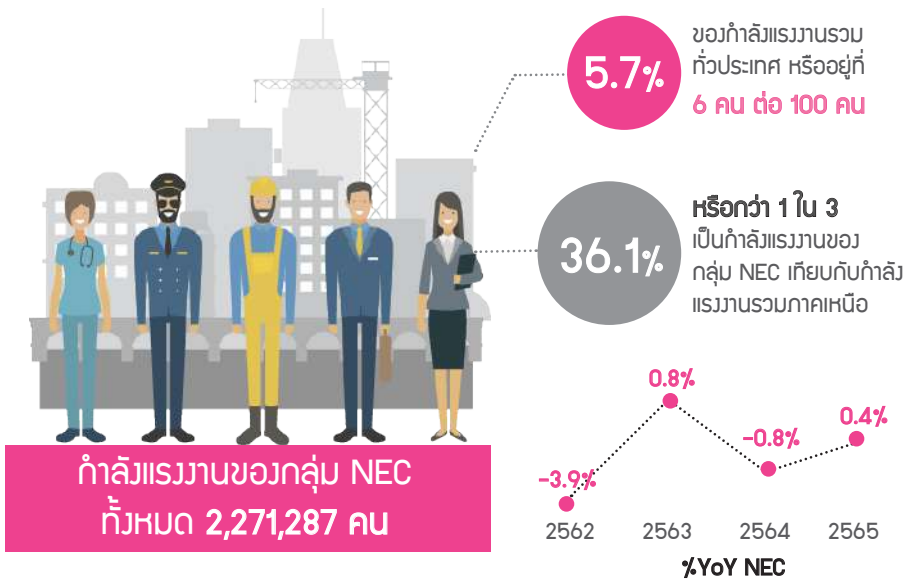
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

กำลังแรงงาน (Work Force)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน สำหรับกลุ่ม NEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2565 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 2,271,287 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 36.1 ของภาคเหนือ ซึ่งพบว่ากำลังแรงงานรวมในกลุ่ม NEC เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 0.4) ในปี 2565 (ไตรมาส 3) เมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 2.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2562-2565

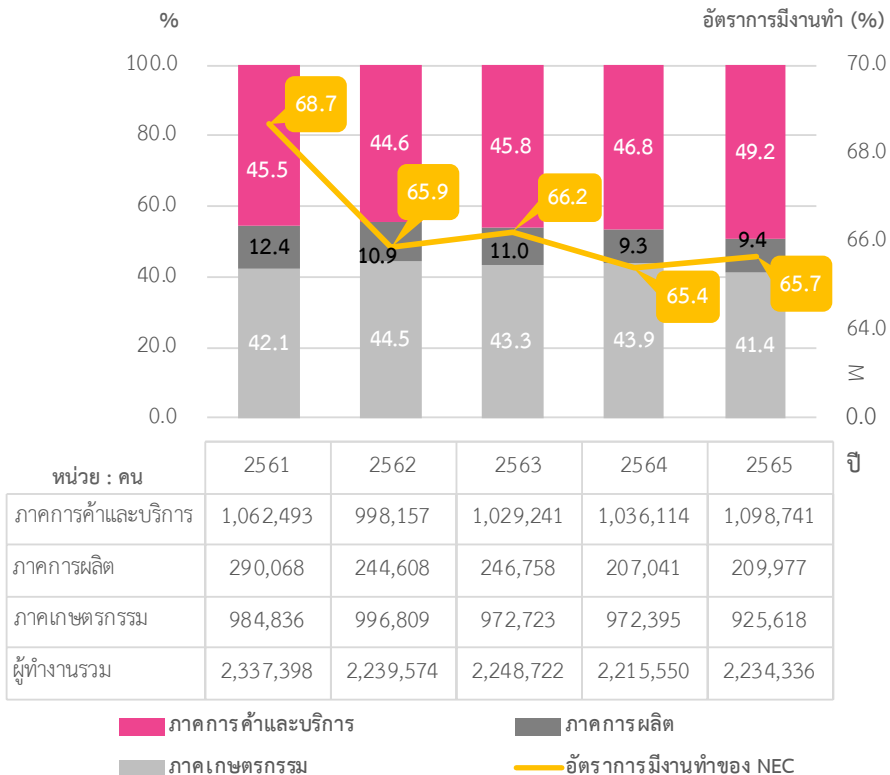

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment)

ผู้ทำงานในกลุ่ม NEC พบว่าปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 2,234,336 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 65.7) คิดเป็นร้อยละ 5.6 ของผู้ทำงานทั่วประเทศ และร้อยละ 36.1 ของภาคเหนือ ซึ่งเมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่าผู้ทำงานภาคการค้าและบริการมีจำนวนสูงสุด 1,098,741 คน (ร้อยละ 49.2) รองลงมา คือ ภาคเกษตรกรรม 925,618 คน (ร้อยละ 41.4) และภาคการผลิต 209,977 คน (ร้อยละ 9.4) โดยเมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3) จะพบว่ามีเพียงภาคการค้าและบริการที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10.1 ส่วนภาคการผลิตและภาคเกษตรกรรมมีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงถึงร้อยละ 14.9 และร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

แผนภูมิ 2.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565

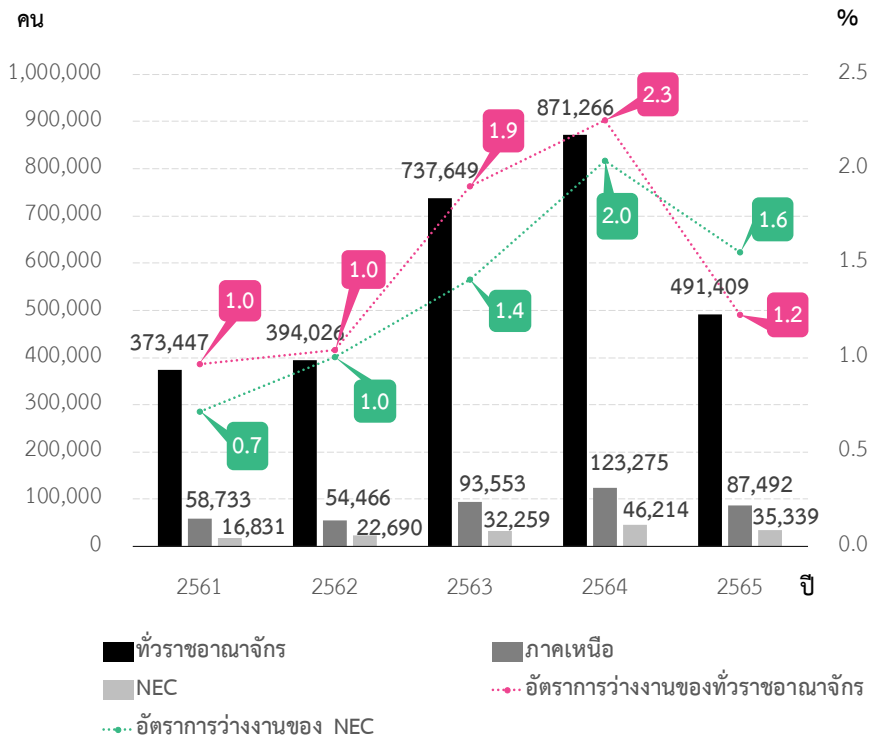

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การว่างงาน (Unemployment)

การว่างงานของกลุ่ม NEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 35,339 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.6 สูงกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.2) ซึ่งลดลงจากปี 2564 (ไตรมาส 3) ทำให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ดีขึ้นหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

แผนภูมิ 2.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565

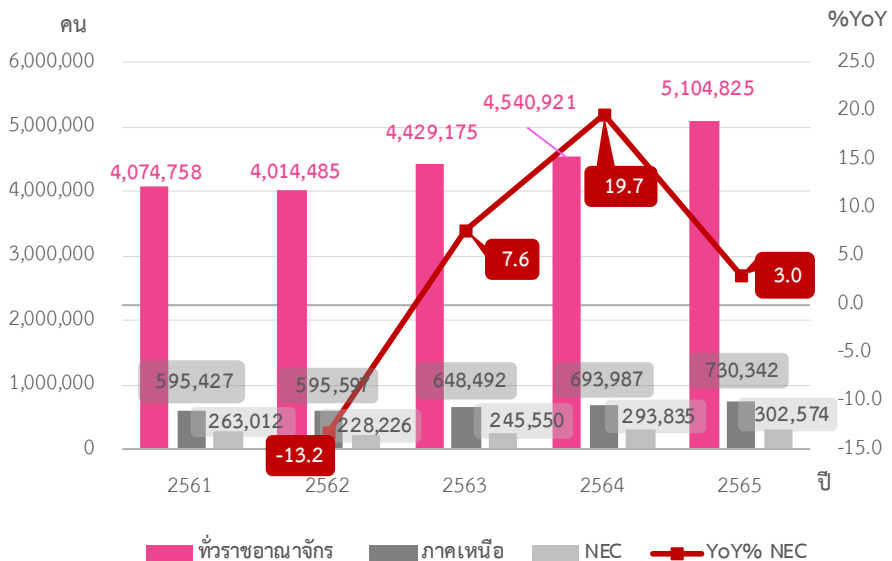
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม NEC จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 302,574 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม NEC ซึ่งเมื่อดูถึงแนวโน้มจะพบว่ามีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นอย่างมากตั้งแต่ปี 2563-2564 (ไตรมาส 3) แต่ในปี 2565 (ไตรมาส 3) กลับมามีอัตราการเพิ่มที่ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา

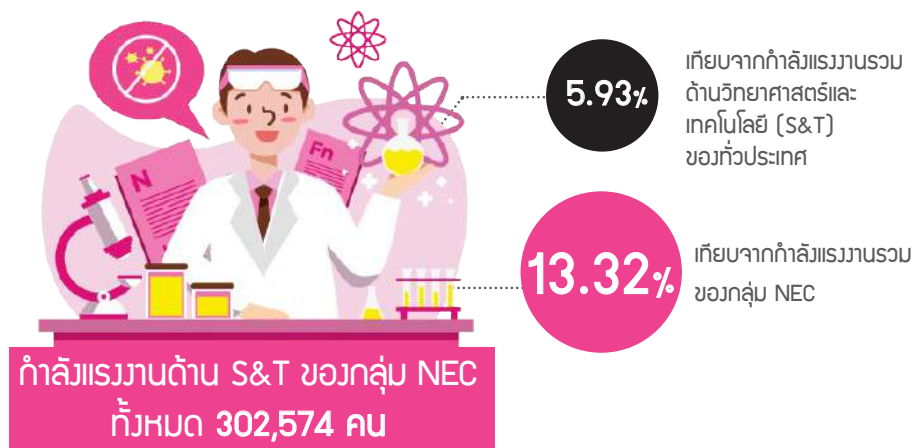
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนภูมิ 2.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 2.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2565

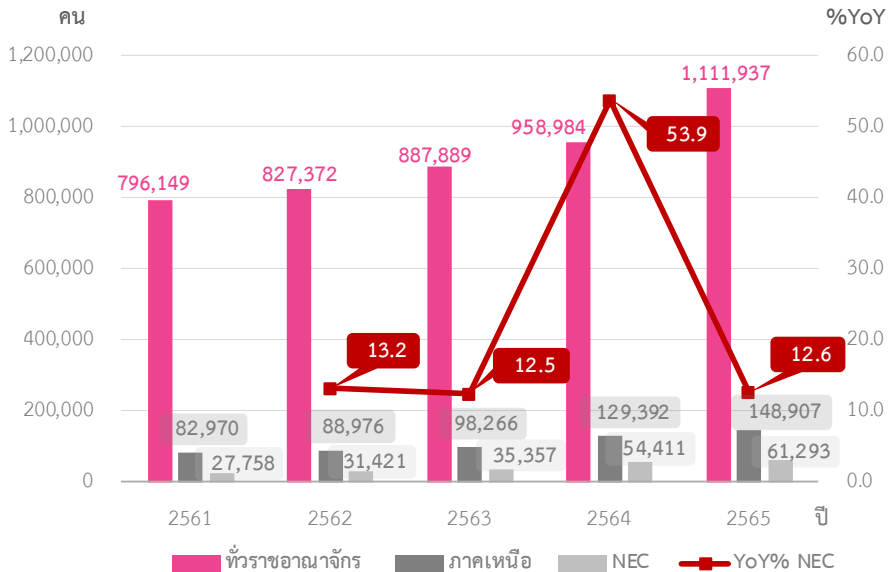
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 61,293 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม NEC ตั้งแต่ปี 2562-2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นทุกปีเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยเพิ่มขึ้นสูงสุดในปี 2564 (ไตรมาส 3) ถึงร้อยละ 53.9

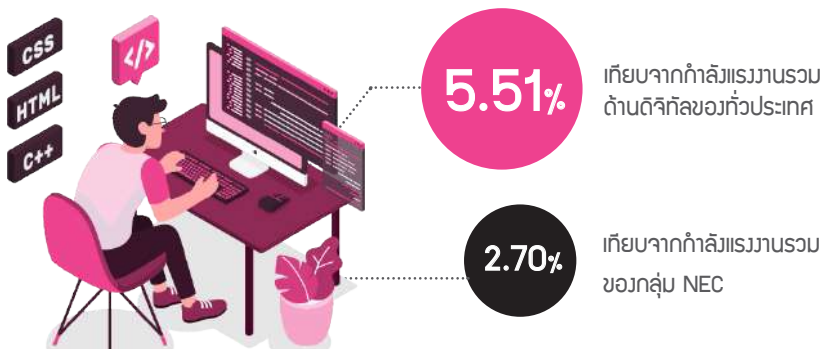
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

แผนภูมิ 2.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 2.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2565

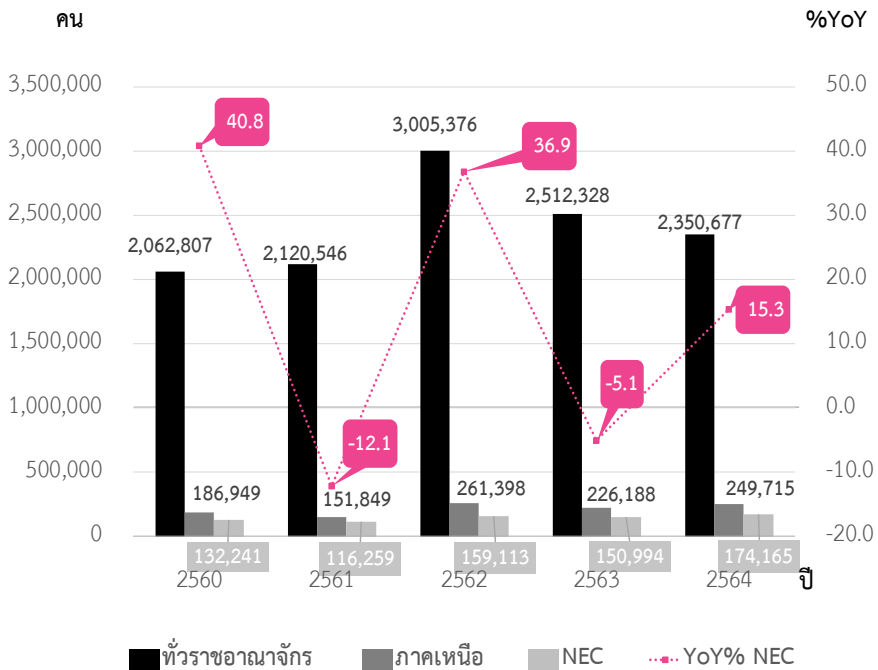
กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC
ทั้งหมด 61,293 คน

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวของกลุ่ม NEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2564 มีทั้งสิ้น 174,165 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 69.7 ของแรงงานต่างด้าวในภาคเหนือ และเมื่อเทียบกับปี 2563 พบว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3

แผนภูมิ 2.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2564

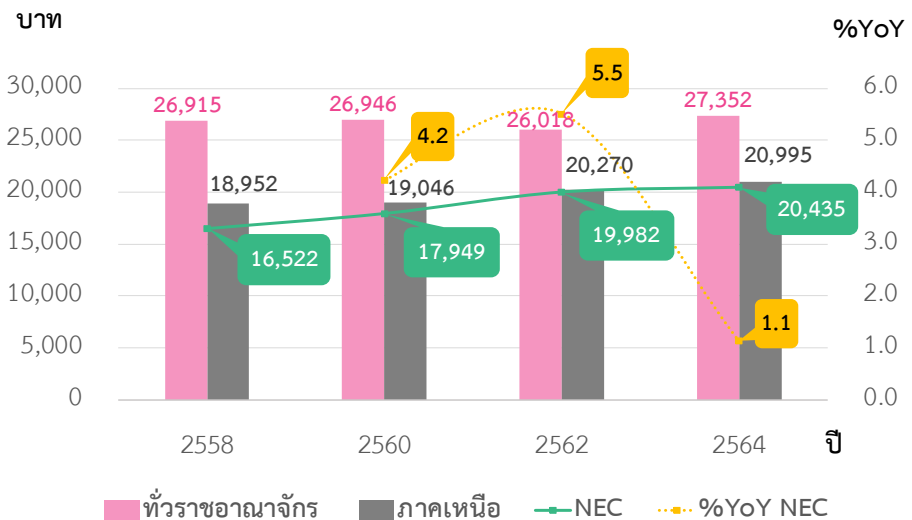

ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

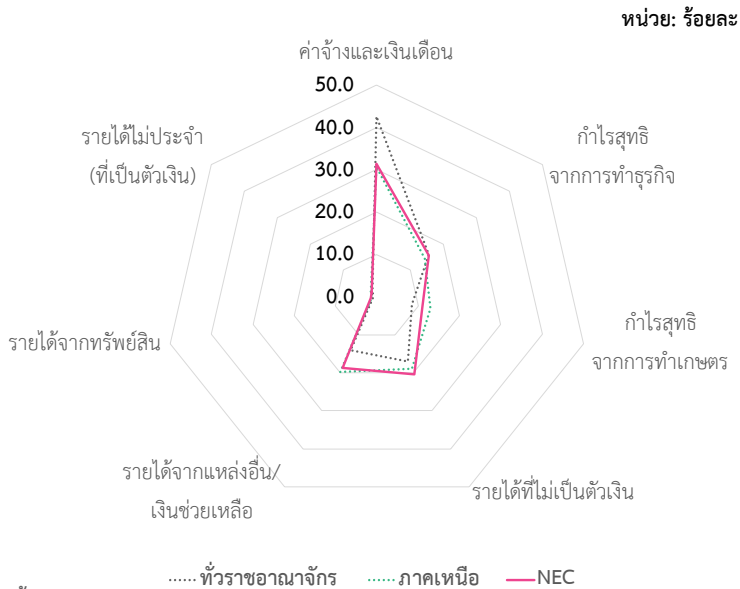
ครัวเรือนในเขต NEC ทั้งหมดในปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,411,869 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.6 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) **มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 20,435 บาท** ซึ่งน้อยกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ร้อยละ 1.13 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม NEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 58.0 (11,861 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 6,403 บาท (ร้อยละ 31.3) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 3,206 บาท (ร้อยละ 15.7) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,252 บาท (ร้อยละ 11.0) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 4,160 บาท (ร้อยละ 20.4) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 18.6 (3,809 บาท) และรายได้ที่ไม่ประจำและจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 3.0 (606 บาท)

แผนภูมิ 2.10 รายได้กับสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.11 รายได้ขจรวเรือนขจรลุ่ม NEC จำแนกตามแหล่งที่มาขจรรายได้ พ.ศ. 2564

หน่วย : บาท (ร้อยละ)

แหล่งที่มาของรายได้	ทั่วราชอาณาจักร	ภาคเหนือ	NEC
ค่าจ้างและเงินเดือน	11,639 (42.6)	6,436 (30.7)	6,403 (31.3)
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	4,319 (15.8)	3,043 (14.5)	3,206 (15.7)
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,297 (8.4)	2,730 (13.0)	2,252 (11.0)
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,650 (17.0)	3,993 (19.0)	4,160 (20.4)
รายได้จากแหล่งอื่น /เงินช่วยเหลือ	3,869 (14.1)	4,151 (19.8)	3,809 (18.6)
รายได้จากทรัพย์สิน	243 (0.9)	257 (1.2)	296 (1.4)
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	334 (1.2)	385 (1.8)	310 (1.5)

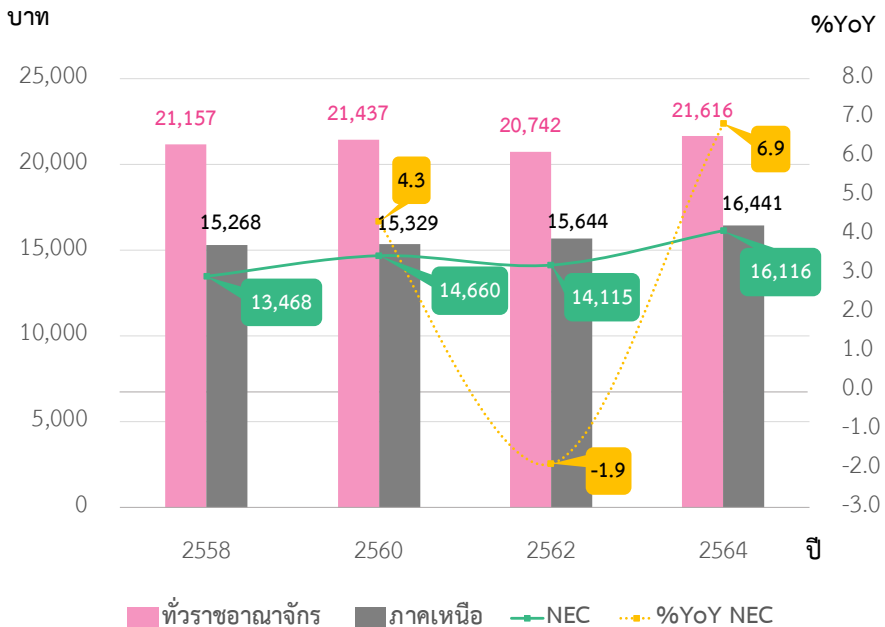
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้า บริการต่าง ๆ ที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการคนละครึ่ง เงินจากรัฐที่เข้าแอปเปาตั้ง การลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง เช่นเงินได้จากประกันชีวิต เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินเยียวยาโควิด-19 เงินชดเชยออกจางาน เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนพื้นที่ NEC ในปี 2564 ครัวเรือนในกลุ่ม NEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 16,116 บาท ซึ่งน้อยกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเพิ่มจากปี 2562 ที่ร้อยละ 6.9 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย ส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 36.4 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 33.7) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 21.4 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 13.5

แผนภูมิ 2.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้ ซึ่งในปี 2564 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของกลุ่ม NEC เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 จาก 1,350,665 บาทต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นเป็น 1,378,841 บาทต่อครัวเรือน

แผนภาพ 2.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 2.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564

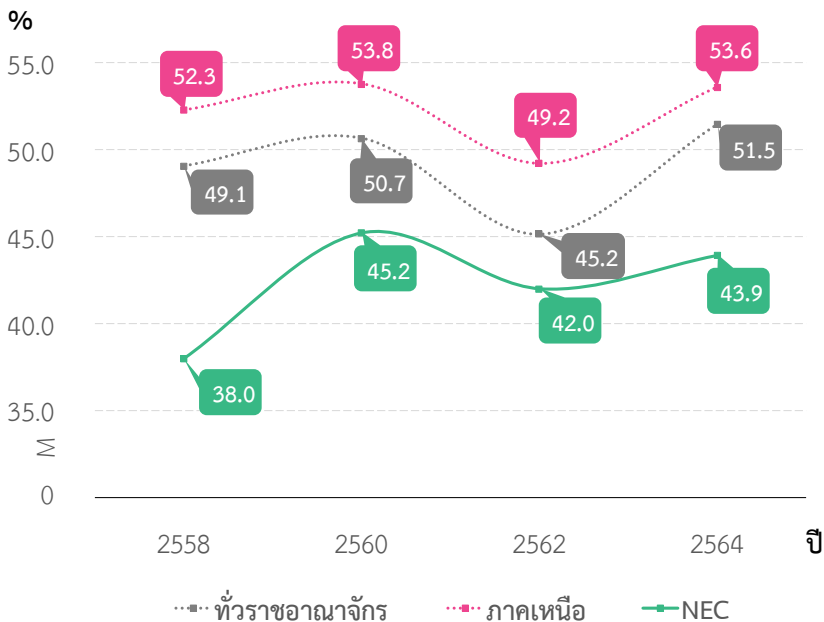
หน่วย : บาท (ร้อยละ)

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม	บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ	ยานพาหนะ (ยกเว้นจักรยาน)	ทรัพย์สินทางการเงิน
2558	1,145,270 (100.0)	869,836 (76.0)	168,744 (14.7)	106,690 (9.3)
2560	1,286,997 (100.0)	988,846 (76.8)	167,965 (13.1)	130,186 (10.1)
2562	1,350,665 (100.0)	1,002,619 (74.2)	202,868 (15.0)	145,178 (10.7)
2564	1,378,841 (100.0)	1,033,946 (75.0)	215,538 (15.6)	129,358 (9.4)

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

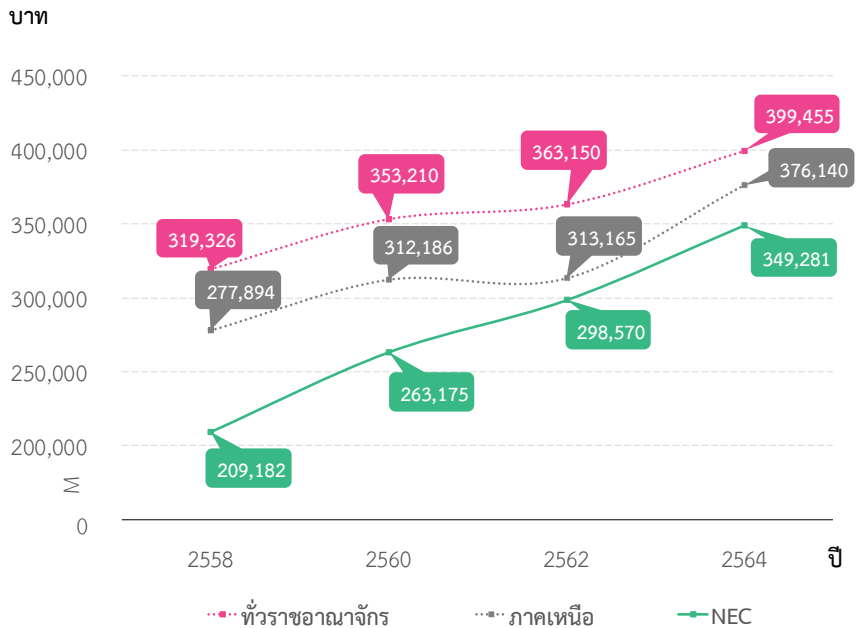
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม NEC ในปี 2564 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 43.9 แต่มีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 42.0 และมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้พบว่าปี 2564 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 349,281 บาท เพิ่มขึ้นจาก 298,570 บาท ในปี 2562 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ระหว่างกลุ่ม NEC กับทั่วประเทศ จะพบว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (399,455 บาท ปี 2564) แต่หากพิจารณาอัตราการขยายตัวพบว่าครัวเรือนกลุ่ม NEC มีอัตราการขยายตัวของมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ร้อยละ 8.2 ต่อปี ในขณะที่ครัวเรือนทั่วประเทศมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 4.9 ต่อปี

แผนภูมิ 2.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

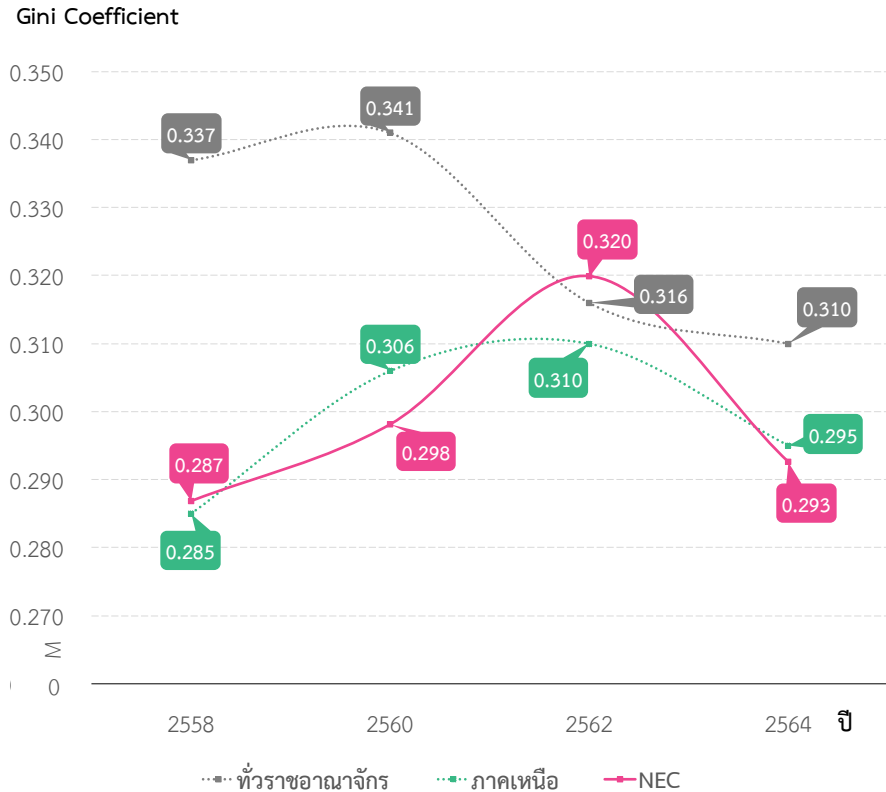
แผนภูมิ 2.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนในกลุ่ม NEC
ในปี 2564 เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนในกลุ่ม NEC มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค น้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (NEC มีค่า 0.293 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.310) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม NEC ดีกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม NEC มีความเหลื่อมล้ำน้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ

แผนภูมิ 2.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

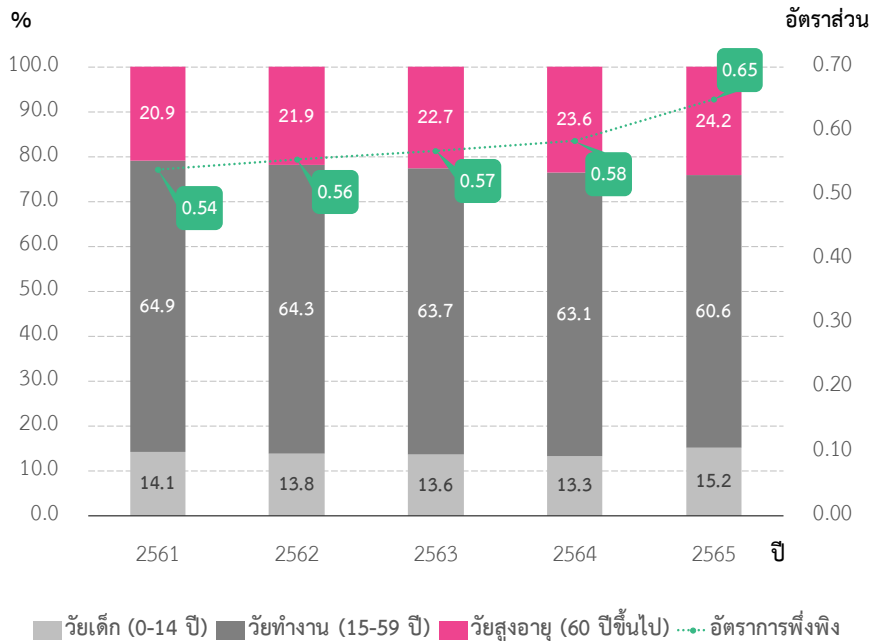
ลักษณะของประชากรในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

โครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม NEC ข้อมูลปี 2565 สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 15.2 ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 16.0) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม NEC อยู่ที่ร้อยละ 60.6 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 65.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 24.2 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 18.8) (ประมวลผล

จากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร) และมีอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม NEC เท่ากับ 0.65 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.65 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่า มีค่าที่ สูงกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราพึ่งพิงอยู่ที่ 0.53 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.53 คน

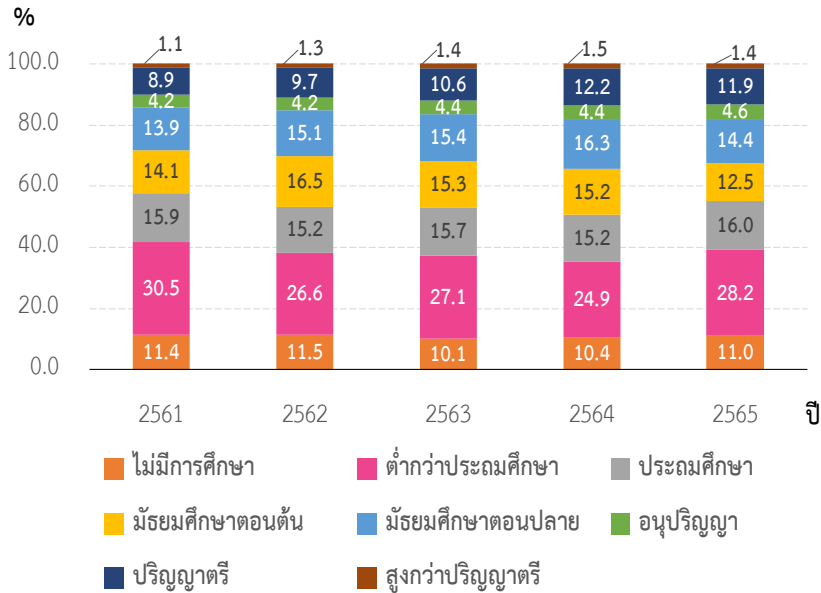
การศึกษาของประชากรในกลุ่ม NEC พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 13.3 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.9) และเมื่อพิจารณาจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 8.33 ซึ่งมีค่าที่ต่ำกว่า ภาพรวมทั่วประเทศ (9.24 ปี)

แผนภูมิ 2.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม NEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565

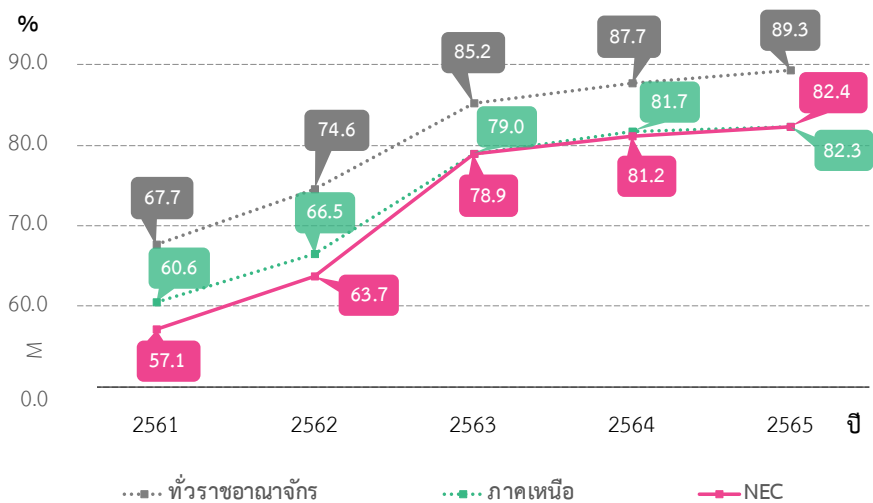
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม NEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 82.4 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) อย่างไรก็ตามยังต่ำกว่าร้อยละการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 89.3) สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 79.4 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ (ร้อยละ 86.7) เช่นกัน สำหรับประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม NEC ร้อยละ 83.8, ทั่วประเทศ ร้อยละ 89.5) รวมถึงประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม NEC ร้อยละ 78.8, ทั่วประเทศ ร้อยละ 83.1) กลุ่ม NEC มีร้อยละที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศด้วยเช่นกัน

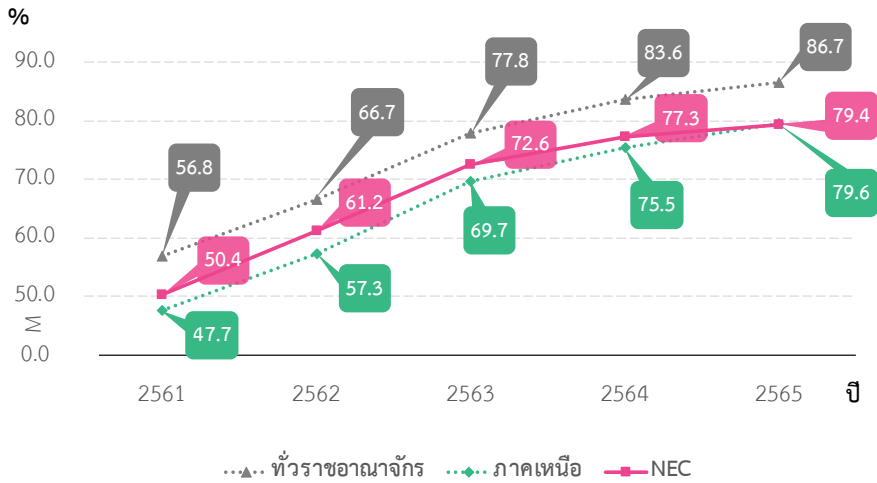
แต่หากพิจารณาเทียบกับในภาคเดียวกัน จะเห็นว่าการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนกลุ่ม NEC สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรกลุ่ม NEC สูงกว่าในภาคเดียวกัน ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าและความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งของครัวเรือนและของประชากรในกลุ่ม NEC ดังที่ได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมดิจิทัลในพื้นที่ให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

แผนภูมิ 2.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม NEC ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

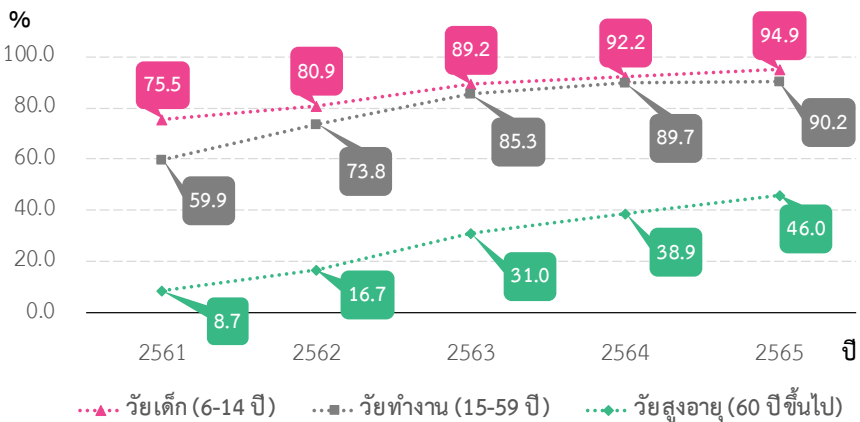
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

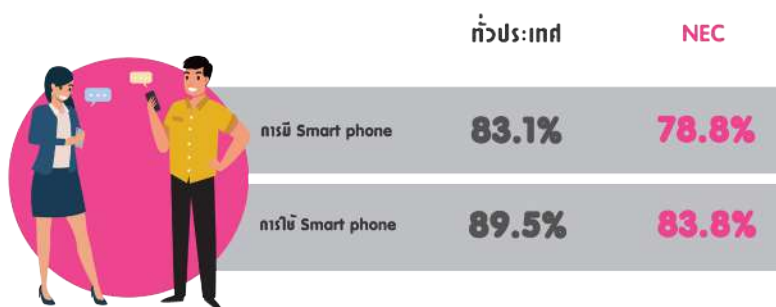
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 2.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

NeEC

ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ
ภาคตะวันออกเจ็ดจังหวัด

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

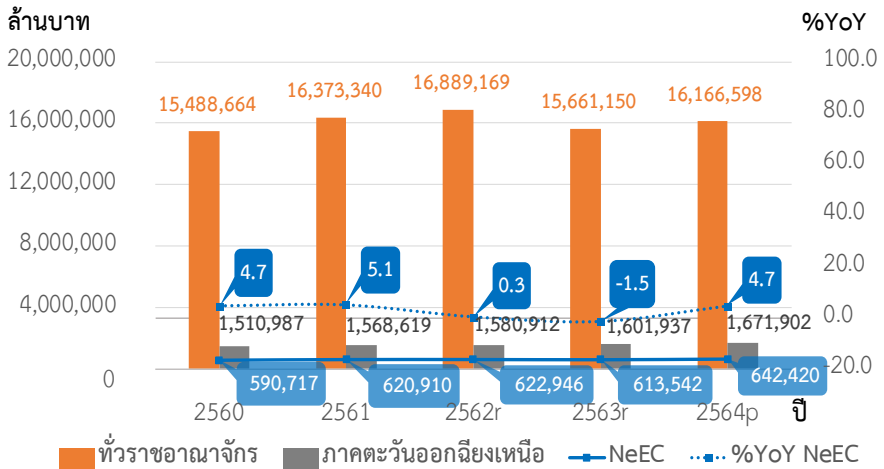
(Northeastern Economic Corridor: NeEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือ NeEC ประกอบด้วย **จังหวัดขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย และนครราชสีมา** จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาเป็นฐานอุตสาหกรรมชีวภาพแห่งใหม่ของประเทศ (NeEC-Bioeconomy) ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ตลอดห่วงโซ่การผลิต ในระยะแรกมุ่งเน้นการส่งเสริม 2 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมชีวภาพ และ 2) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้หลากหลายเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและปลอดภัย รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนด้านเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรด้านเกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพ นอกจากนี้ การพัฒนา NeEC จะช่วยกระจายความเจริญสู่พื้นที่สร้างอัตลักษณ์ให้พื้นที่ เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ได้

การเติบโตทางเศรษฐกิจของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด NeEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่า 642,420 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 38.4 ของ GRP ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 4.0 ของ GDP อัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม NeEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2563) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 117,518 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม NeEC ประกอบด้วย ภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 86,901 ล้านบาท (ร้อยละ 13.5 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตรมูลค่า 555,519 ล้านบาท (ร้อยละ 86.5 ของ GPP) โดยมีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งมีมูลค่า 349,357 ล้านบาท (ร้อยละ 54.4 ของ GPP) และสำหรับภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า 206,162 ล้านบาท (ร้อยละ 32.1 ของ GPP)

แผนภูมิ 3.1 พลิกผันที่มวลรวมของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2564

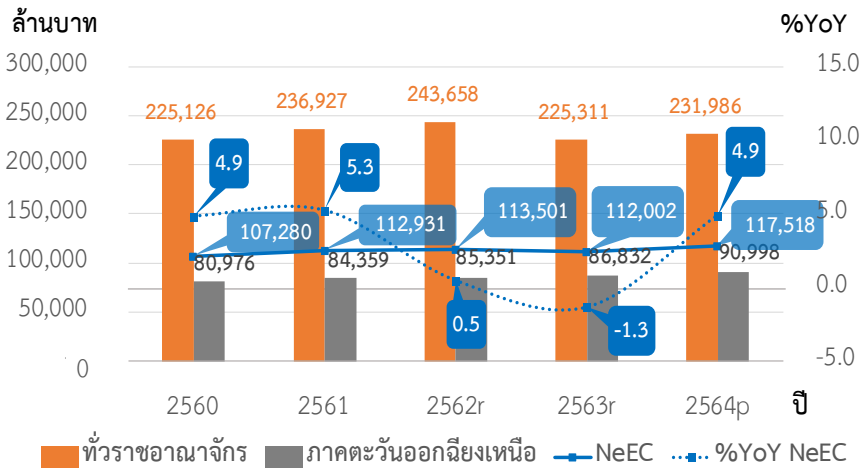

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.2 พลิกผันที่มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2564

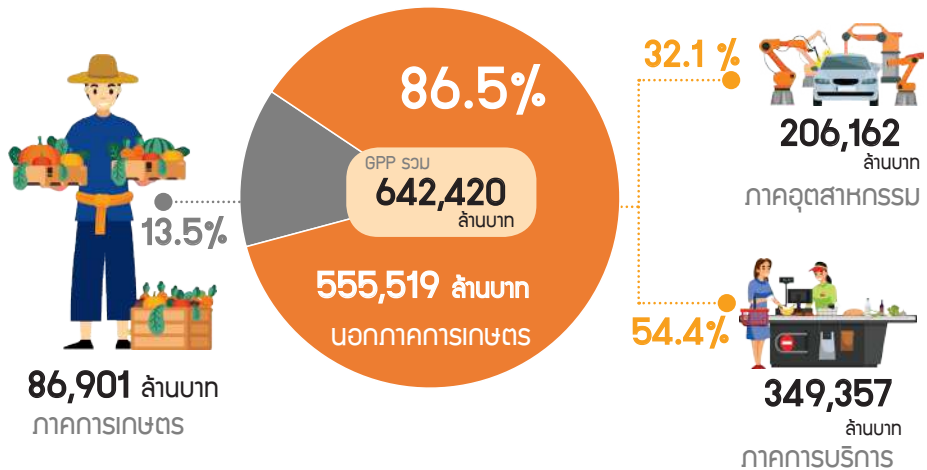

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 3.1 พลิกผันที่มวลรวมของกลุ่ม NeEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

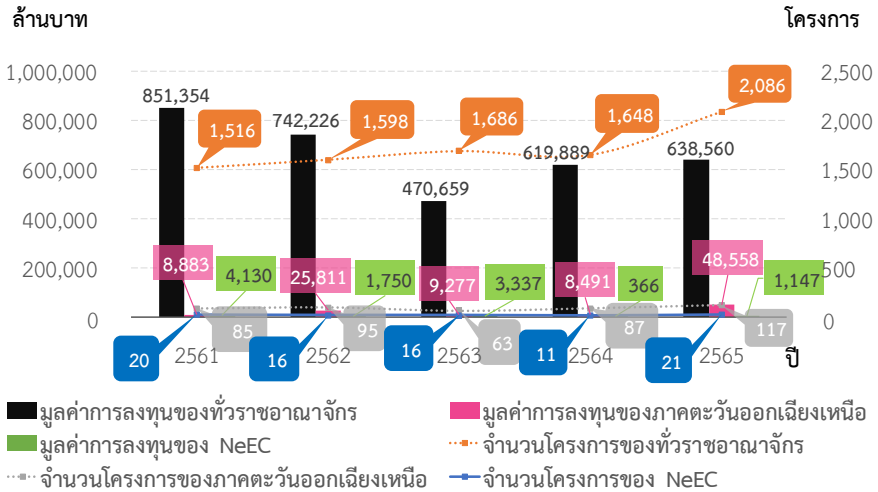
p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)

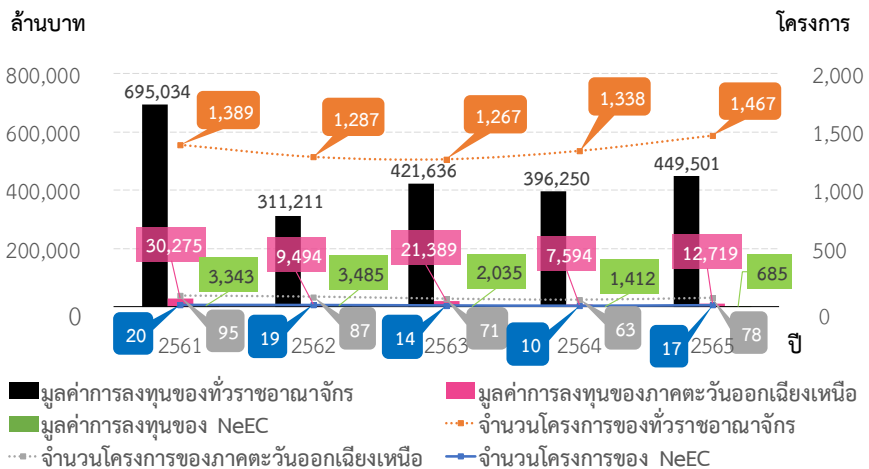
การลงทุนของกลุ่ม NeEC ในปี 2565 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 21 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 1,147 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ามากถึง 3.1 เท่า คิดเป็นร้อยละ 2.4 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 0.2 ของประเทศ นอกจากนี้การออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2565 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่าโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนมีจำนวน 17 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 685 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 51.4 คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 0.2 ของประเทศ

แผนภูมิ 3.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565

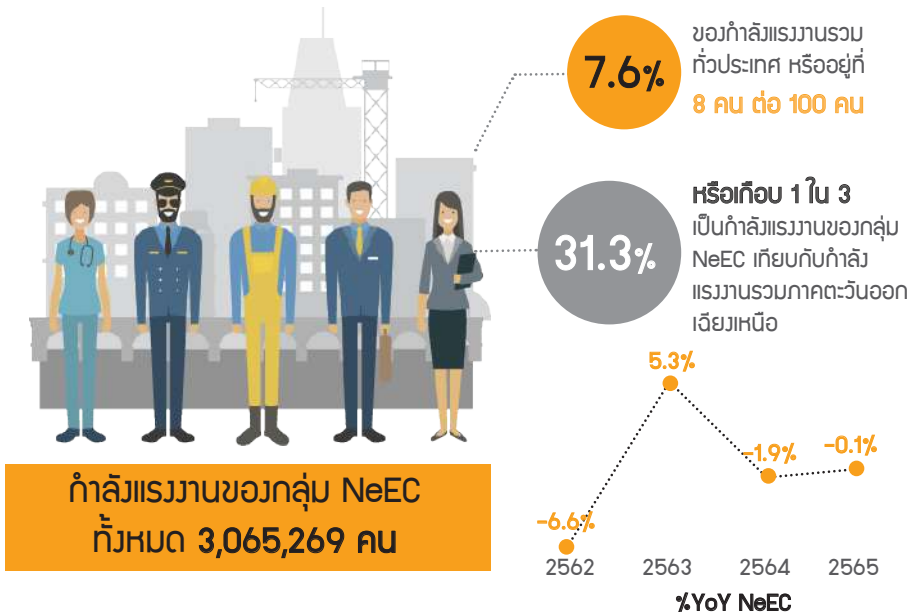
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC)

กำลังแรงงาน (Work Force)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน สำหรับกลุ่ม NeEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2565 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 3,065,269 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 31.3 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่าแนวโน้มของกำลังแรงงานรวมในกลุ่ม NeEC นั้นลดลง

แผนภาพ 3.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2562-2565

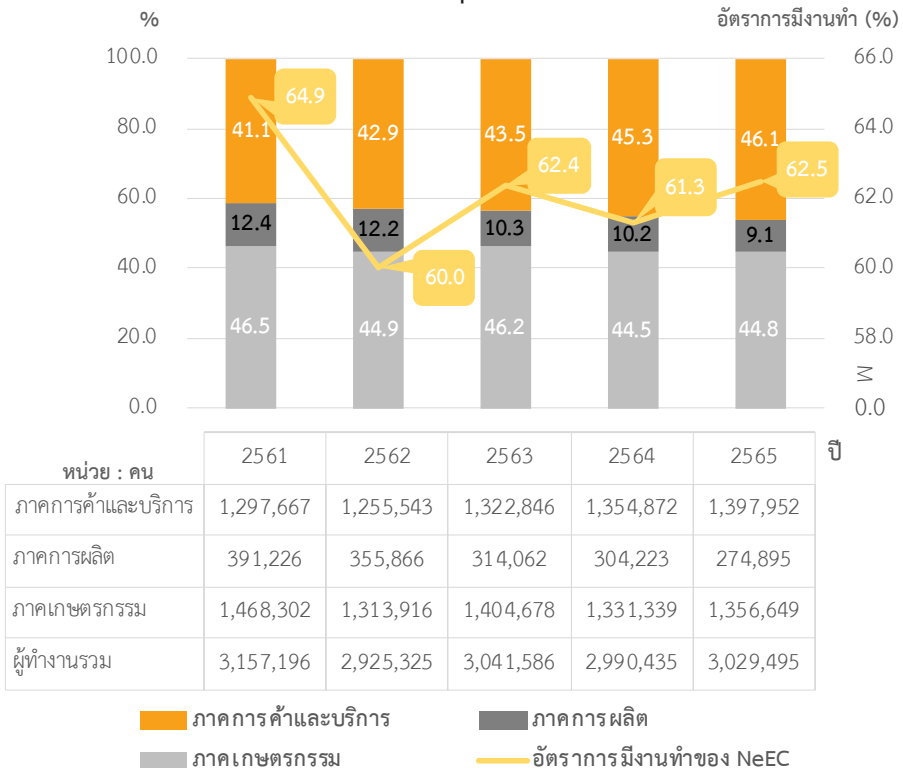

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment)

ผู้ทำงานในกลุ่ม NeEC พบว่าปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 3,029,495 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 62.5) คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของผู้ทำงานทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 31.3 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจพบว่าผู้ทำงานภาคการค้าและบริการมีจำนวนสูงสุด 1,397,952 คน (ร้อยละ 46.1) รองลงมา คือ ภาคเกษตรกรรม 1,356,649 คน (ร้อยละ 44.8) และภาคการผลิต 274,895 คน (ร้อยละ 9.1) โดยเมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3) จะพบว่าภาคการค้าและบริการมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 11.3 และภาคเกษตรกรรมมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ส่วนภาคการผลิตมีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลง ร้อยละ 12.5

แผนภูมิ 3.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565

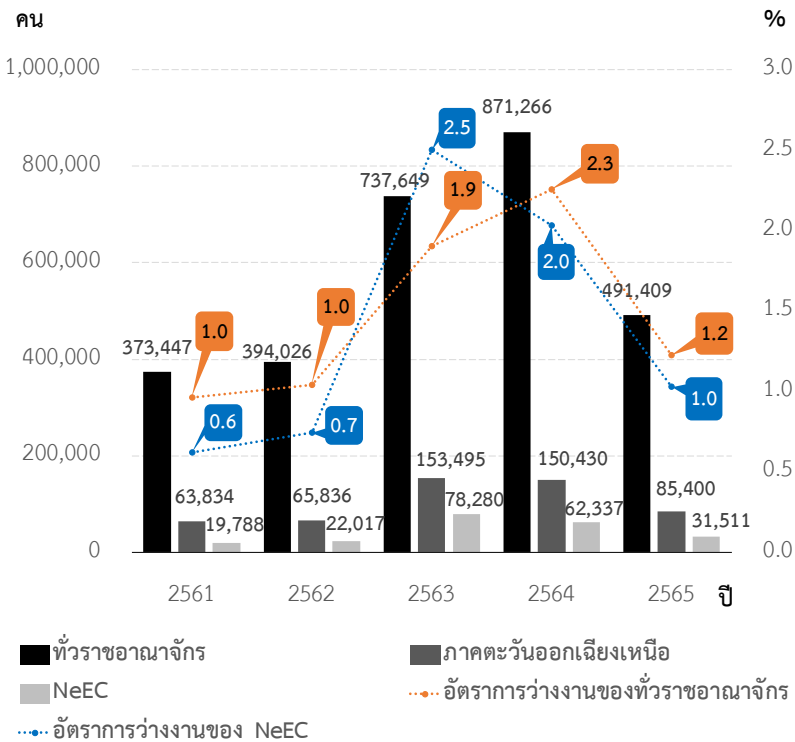

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การว่างงาน (Unemployment)

การว่างงานของกลุ่ม NeEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 31,511 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.0 ต่ำกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.2) ซึ่งลดลงจากปี 2564 (ไตรมาส 3) ที่มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.0 ทำให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ดีขึ้นหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

แผนภูมิ 3.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565

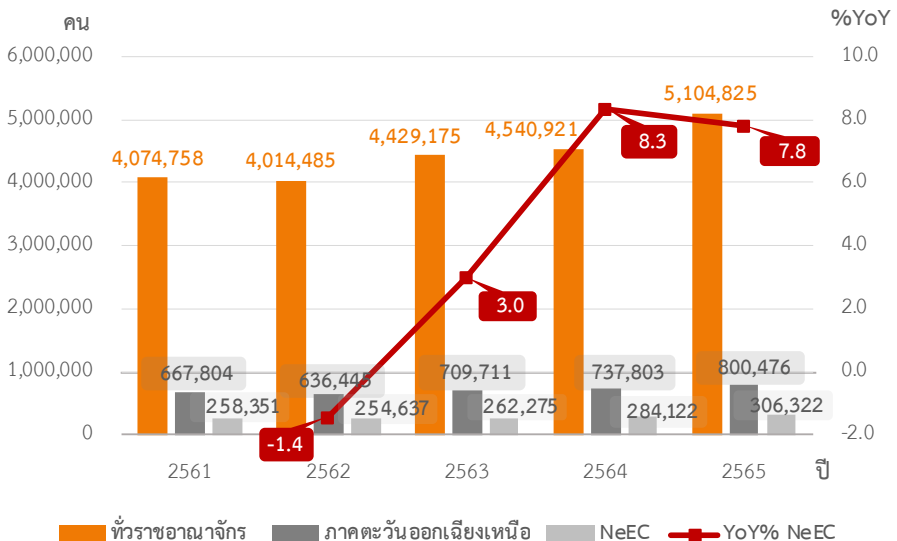
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม NeEC จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 306,322 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม NeEC ต่ำกว่าสัดส่วนของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั่วประเทศ ซึ่งเมื่อถึงแนวโน้มจะพบว่ามีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น โดยในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 เมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3)

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนภูมิ 3.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 3.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2565

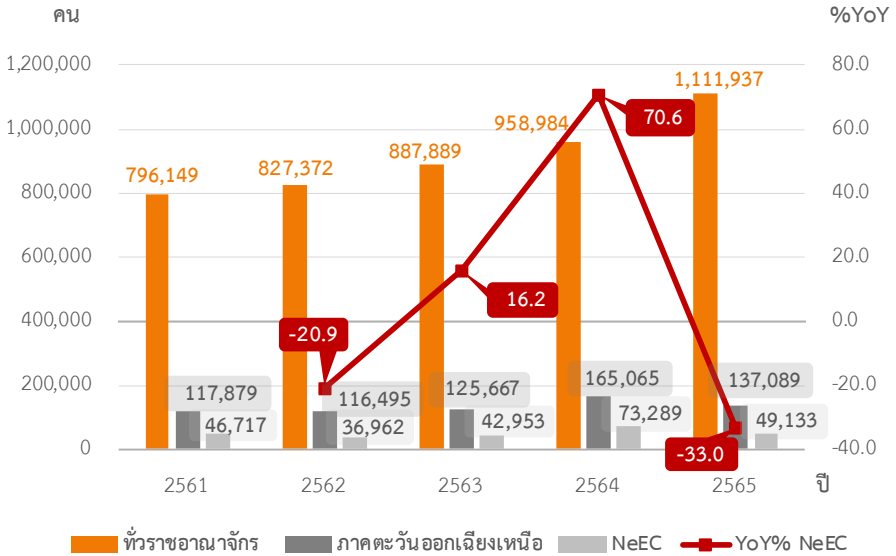
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 49,133 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม NeEC และพบว่ามีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงจากปี 2564 (ไตรมาส 3) ถึงร้อยละ 33.0

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

แผนภูมิ 3.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 3.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2565

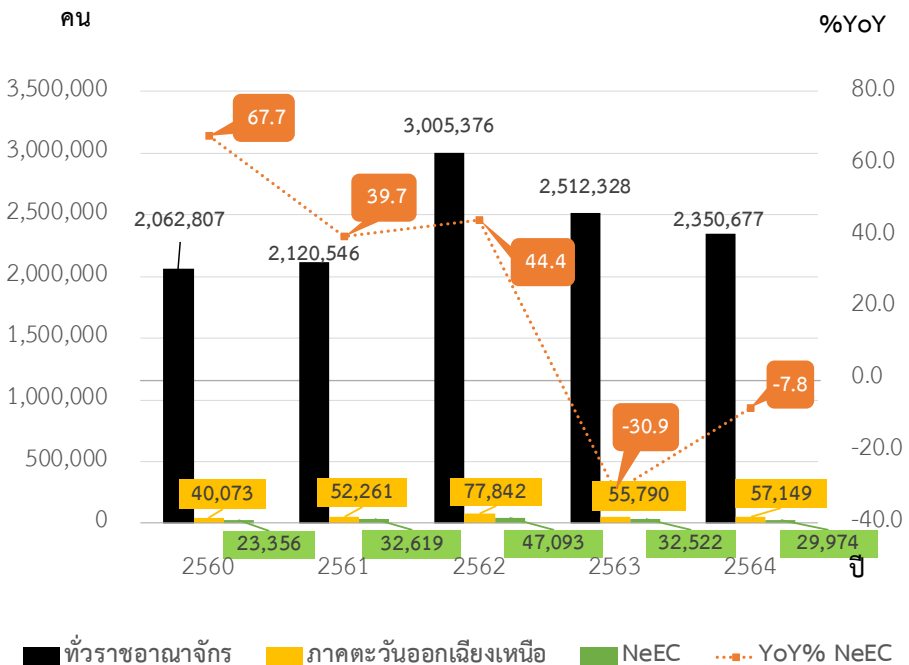

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวของกลุ่ม NeEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2564 มีทั้งสิ้น 29,974 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 52.5 ของแรงงานต่างด้าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีแนวโน้มลดลงในช่วงปี 2563 -2564 โดยปี 2563 ลดลงสูงสุดถึงร้อยละ 30.9 เมื่อเทียบกับปี 2562

แผนภูมิ 3.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2564

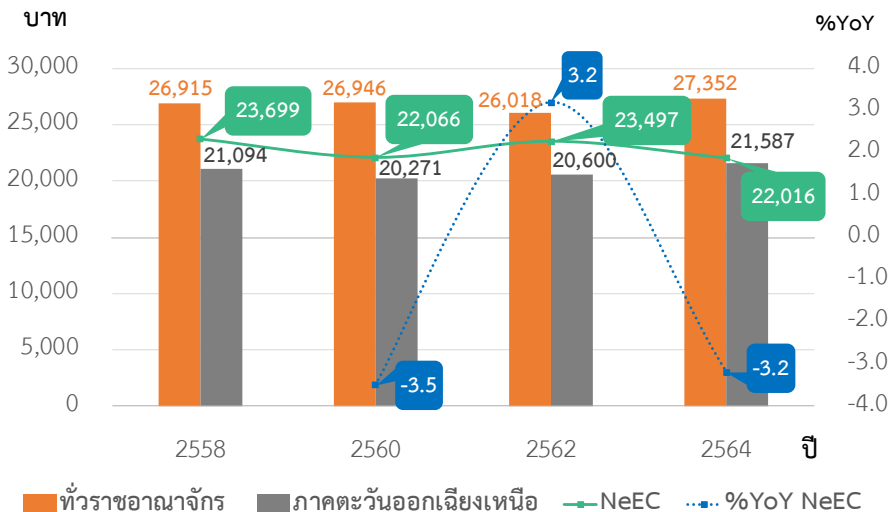

ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉิยเหนือ (NeEC)

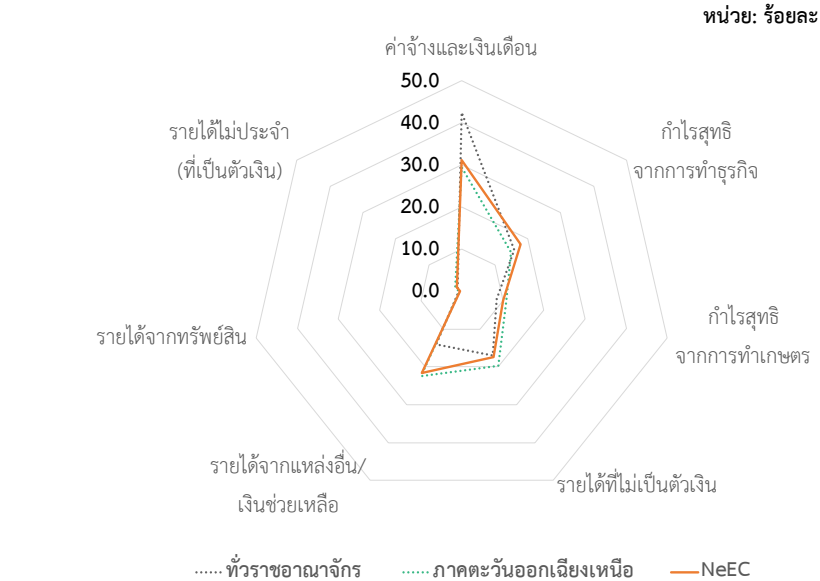
ครัวเรือนในเขต NeEC ทั้งหมดในปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,908,585 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.8 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 22,016 บาท ซึ่งน้อยกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตลดลงจากปี 2562 ร้อยละ 3.2 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม NeEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 59.0 (12,991 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 6,852 บาท (ร้อยละ 31.1) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 3,944 บาท (ร้อยละ 17.9) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,195 บาท (ร้อยละ 10.0) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 3,842 บาท (ร้อยละ 17.5) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 21.7 (4,777 บาท) และรายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 1.8 (405 บาท)

แผนภูมิ 3.10 รายได้กับเงินเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564

หน่วย : บาท (ร้อยละ)

แหล่งที่มาของรายได้	ทัวราชอาณาจักร	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	NeEC
ค่าจ้างและเงินเดือน	11,639 (42.6)	6,378 (29.5)	6,852 (31.1)
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	4,319 (15.8)	3,211 (14.9)	3,944 (17.9)
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,297 (8.4)	2,345 (10.9)	2,195 (10.0)
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,650 (17.0)	4,267 (19.8)	3,842 (17.5)
รายได้จากแหล่งอื่น /เงินช่วยเหลือ	3,869 (14.1)	4,838 (22.4)	4,777 (21.7)
รายได้จากทรัพย์สิน	243 (0.9)	134 (0.6)	80 (0.4)
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	334 (1.2)	415 (1.9)	325 (1.5)

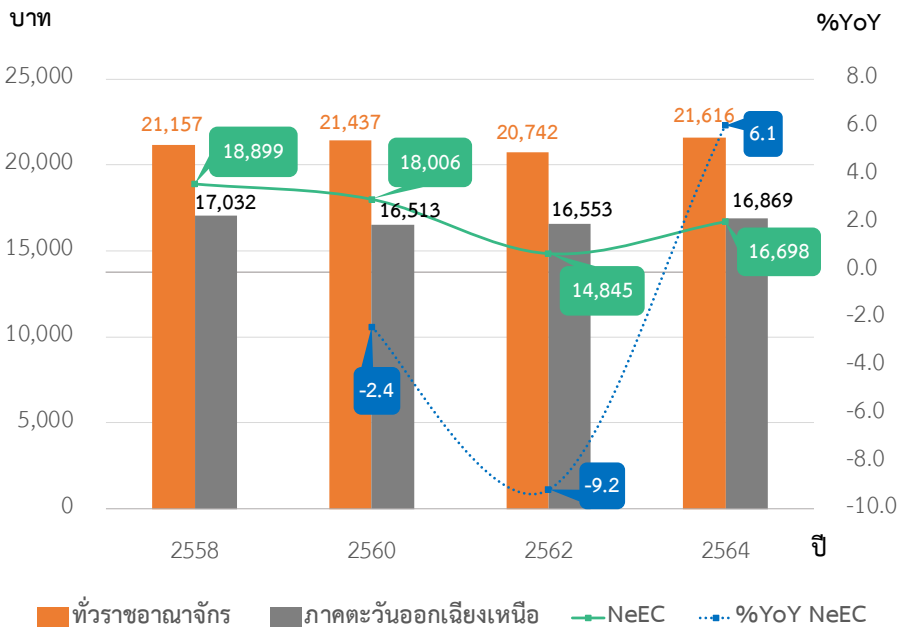
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้า บริการต่าง ๆ ที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการคนละครึ่ง เงินจากรัฐที่เข้าแอปเปาตั้ง การลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง เช่นเงินได้จากประกันชีวิต เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินเยียวยาโควิด-19 เงินชดเชยออกจากงาน เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนพื้นที่ NeEC ในปี 2564 ครัวเรือนในกลุ่ม NeEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 16,698 บาท ซึ่งน้อยกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ที่ร้อยละ 6.1 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 36.9 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 33.7) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 19.0 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 16.4

แผนภูมิ 3.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564

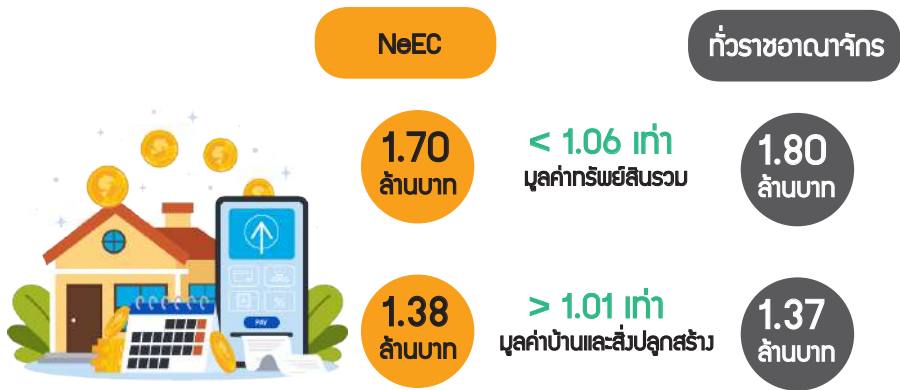

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่าย

และทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้โดยปี 2564 คริวเรือนในกลุ่ม NeEC มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ย 1,704,113 บาท เพิ่มขึ้นจาก 1,703,183 บาท ในปี 2562 เมื่อเทียบมูลค่าทรัพย์สินของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC กับทั่วประเทศ เป็นที่น่าสนใจว่า คริวเรือนในกลุ่ม NeEC มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยที่เป็นบ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย อยู่ที่ 1,380,677 บาท สูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศเพียงเล็กน้อย (1,365,696 บาท)

แผนภาพ 3.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 3.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564

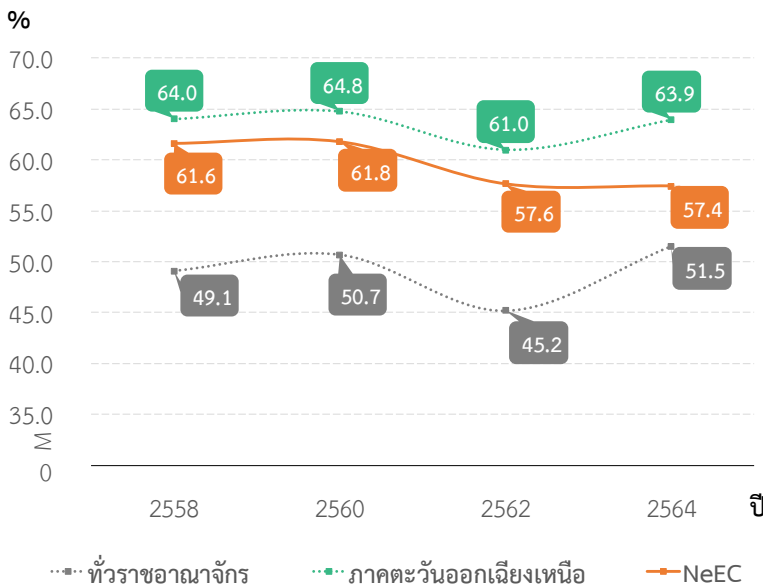
หน่วย : บาท (ร้อยละ)

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม	บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ	ยานพาหนะ (ยกเว้นจักรยาน)	ทรัพย์สินทางการเงิน
2558	1,800,245 (100.0)	1,403,426 (78.0)	293,474 (16.3)	103,345 (5.7)
2560	1,509,941 (100.0)	1,191,950 (78.9)	249,256 (16.5)	68,735 (4.6)
2562	1,703,183 (100.0)	1,404,357 (82.5)	236,845 (13.9)	61,981 (3.6)
2564	1,704,113 (100.0)	1,380,677 (81.0)	245,581 (14.4)	77,856 (4.6)

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

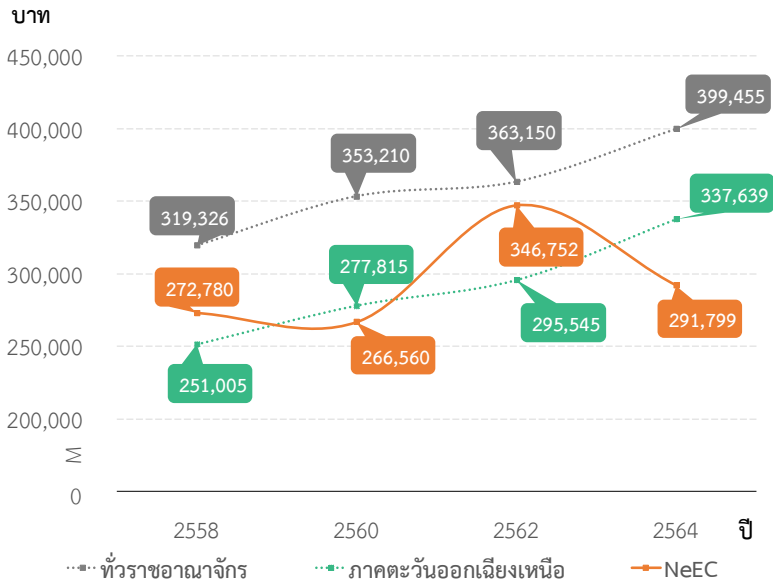
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ในปี 2564 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.4 ซึ่งมีแนวโน้มที่ลดลงเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี 2562 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 57.6 แต่พบว่าสัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NeEC มีมากกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 51.5) สำหรับมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ในปี 2564 พบว่ามีมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 291,799 บาท ลดลงจาก 346,752 บาท ในปี 2562 เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ และพบว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยของกลุ่ม NeEC น้อยกว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของทั่วประเทศ (399,455 บาท ปี 2564)

แผนภูมิ 3.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

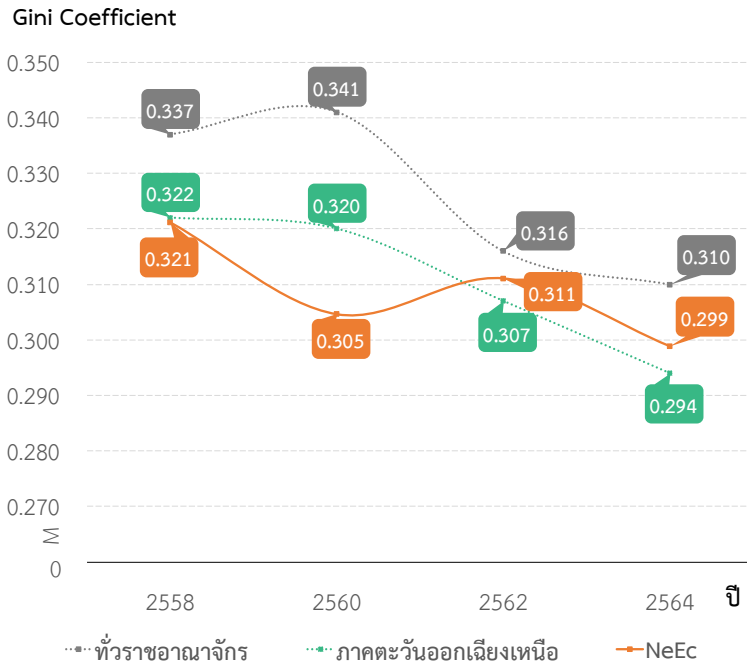
แผนภูมิ 3.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ในปี 2564 เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ในปี 2564 มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (NeEC มีค่า 0.299 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.310) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม NeEC ดีกว่าภาพรวมทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม NeEC มีความเหลื่อมล้ำน้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ

แผนภูมิ 3.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

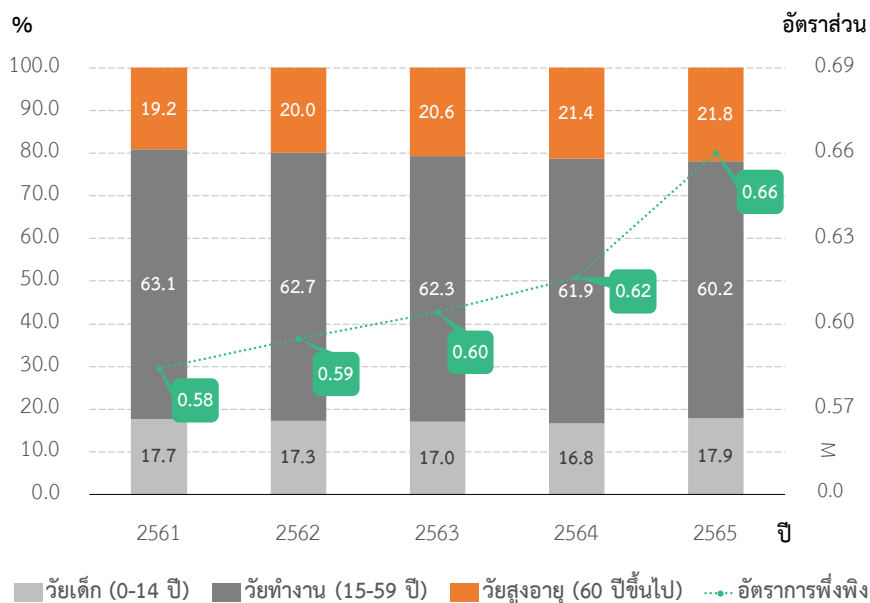
ลักษณะของประชากรในระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉิยเหนือ (NeEC)

โครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม NeEC ข้อมูลปี 2565 สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 17.9 สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 16.0) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม NeEC อยู่ที่ร้อยละ 60.2 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 65.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 21.8 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 18.8) (ประมวลผล

จากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3) และมีอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม NeEC เท่ากับ 0.66 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.66 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีค่าที่ สูงกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราการพึ่งพิงอยู่ที่ 0.53 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.53 คน

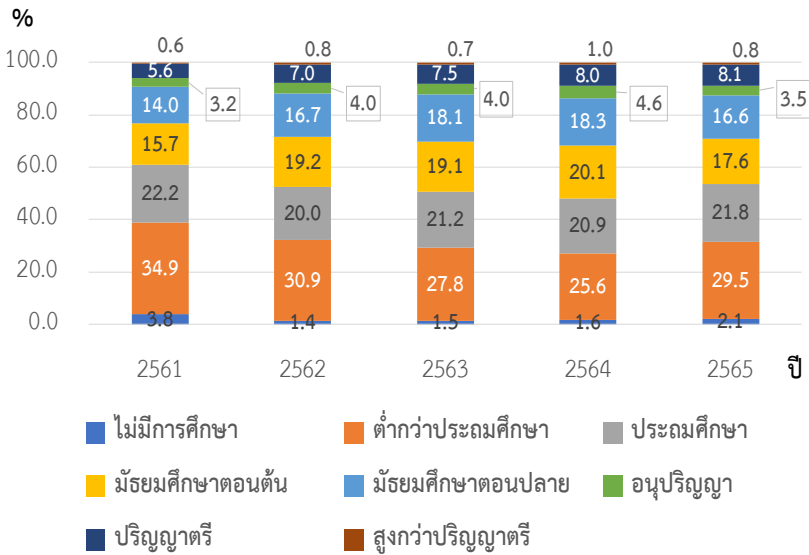
การศึกษาของประชากรในกลุ่ม NeEC พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 8.9 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.9) และเมื่อพิจารณาจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 8.76 ซึ่งมีค่าที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (9.24 ปี)

แผนภูมิ 3.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม NeEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565

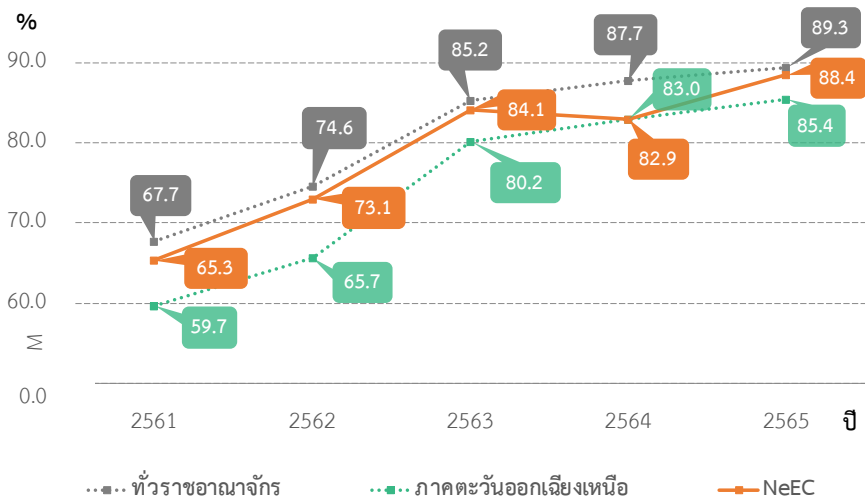
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในะเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น ยกเว้นในปี 2564 ที่ลดลงเล็กน้อย และกลับมาเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 88.4 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) อย่างไรก็ตาม ยังต่ำกว่าร้อยละการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 89.3) สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 85.2 มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงต่ำกว่าภาพรวมของประเทศเช่นเดียวกัน (ร้อยละ 86.7) รวมทั้งประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม NeEC ร้อยละ 87.7, ทั่วประเทศ ร้อยละ 89.5) และประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม NeEC ร้อยละ 81.2, ทั่วประเทศ ร้อยละ 83.1) กลุ่ม NeEC มีร้อยละที่ต่ำกว่าภาพรวม ทั่วประเทศด้วยเช่นกัน

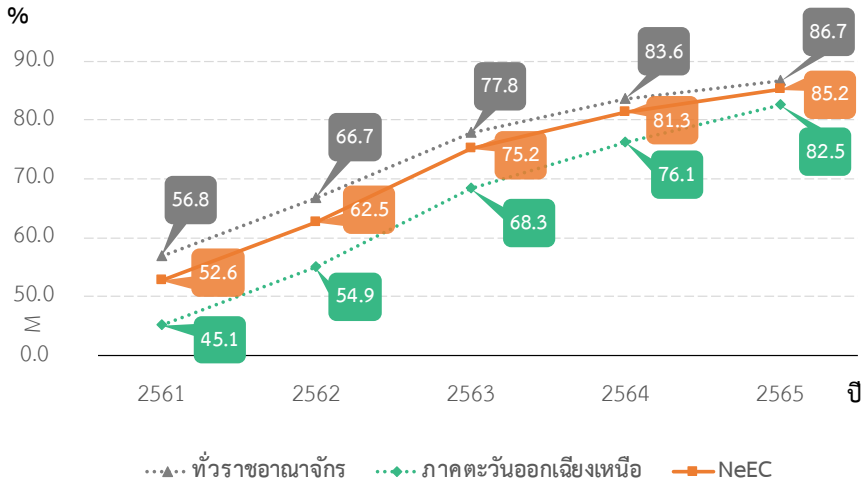
แต่หากพิจารณาเทียบกับในภาคเดียวกัน จะเห็นว่ากลุ่ม NeEC มีร้อยละการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนและการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรสูงกว่าในภาคเดียวกัน ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของกลุ่ม NeEC ในการได้รับการส่งเสริมการลงทุนด้านเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในพื้นที่

แผนภูมิ 3.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
พ.ศ. 2561-2565

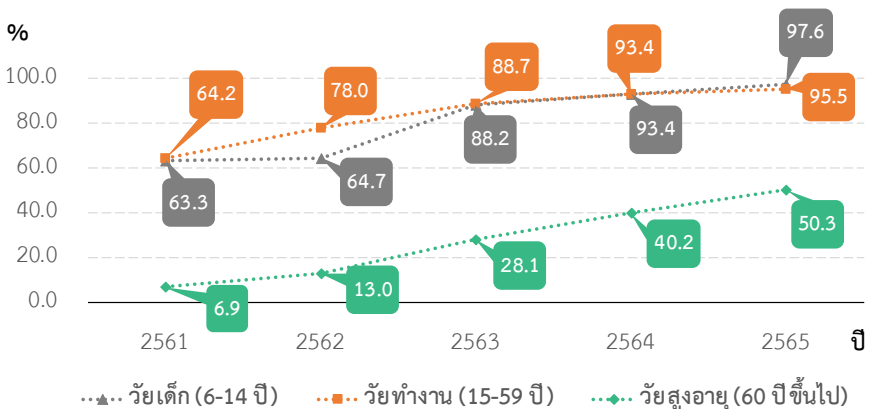
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

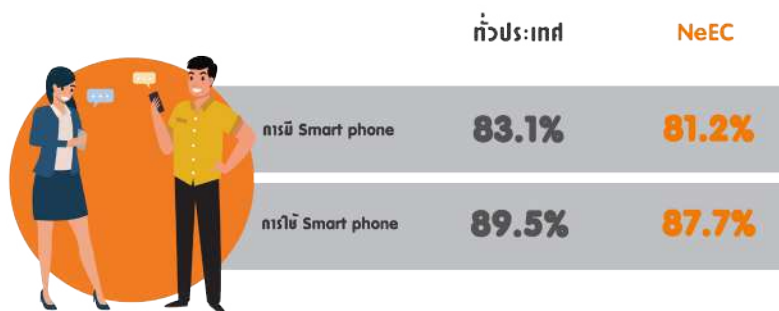
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีกรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีกรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 3.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

CWEC

របៀបវារៈសេដ្ឋកិច្ច
ពាក់កណ្តាល-ពេញពេល

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก

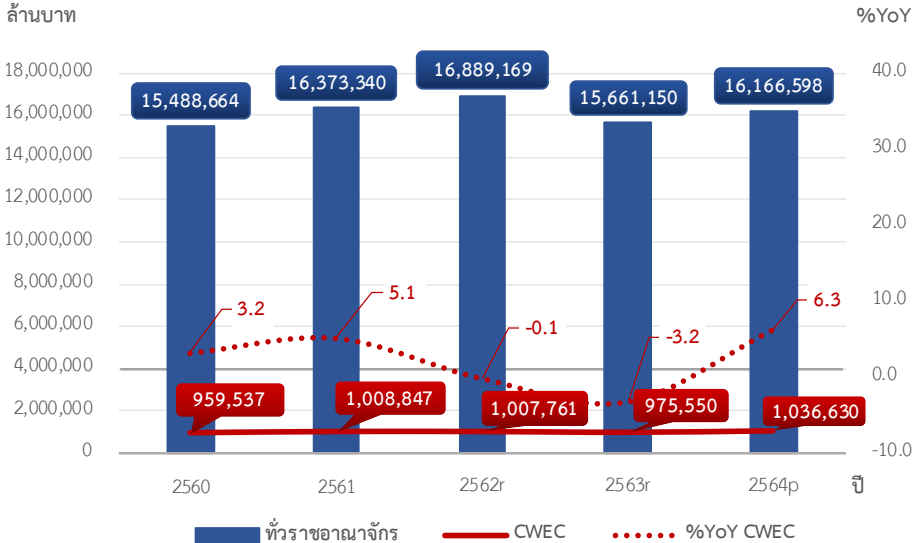
(Central-Western Economic Corridor: CWEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก หรือ CWEC ประกอบด้วย **จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นครปฐม สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี** เป็นพื้นที่ที่มีการมุ่งเน้นการส่งเสริม 2 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร และ 2) อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการพัฒนาพื้นที่ CWEC เพื่อเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ ด้านอุตสาหกรรมเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมไฮเทคมูลค่าสูงที่เชื่อมโยงกับพื้นที่กรุงเทพมหานคร และพื้นที่โดยรอบ ซึ่งรวมไปถึงเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิม และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเขตการท่องเที่ยวเชิงมรดกโลก ประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์

การเติบโตทางเศรษฐกิจของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด CWEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่า 1,036,630 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 6.4 ของ GDP อัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม CWEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2563) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 242,158 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม CWEC ประกอบด้วยภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 92,593 ล้านบาท (ร้อยละ 8.9 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตรมูลค่า 944,037 ล้านบาท (ร้อยละ 91.1 ของ GPP) โดยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งมีมูลค่า 550,741 ล้านบาท (ร้อยละ 53.1 ของ GPP) และสำหรับภาคการบริการมีมูลค่า 393,296 ล้านบาท (ร้อยละ 38.0 ของ GPP)

แผนภูมิ 4.1 พลิกผันที่มวลรวมของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2564

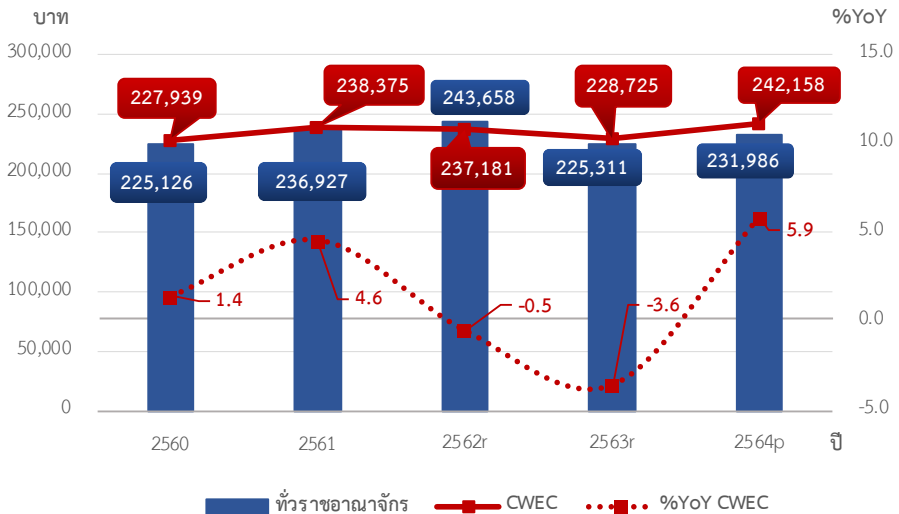

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.2 พลิกผันที่มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2564

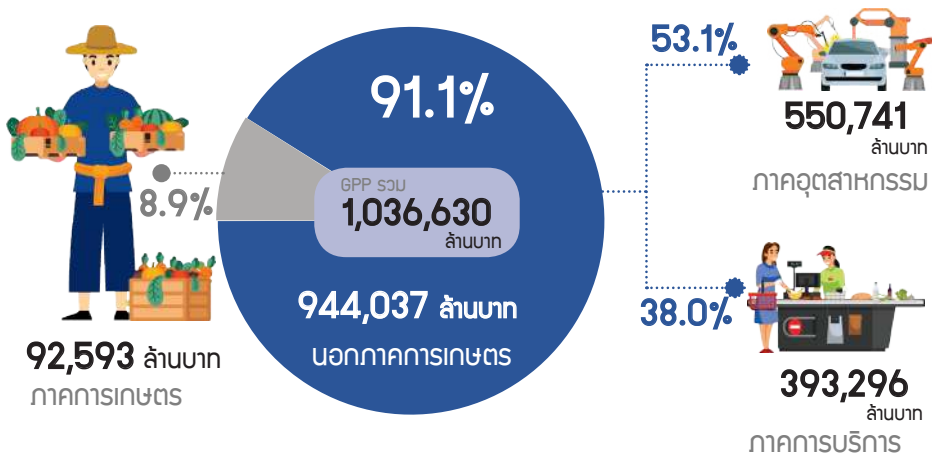

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 4.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม CWEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

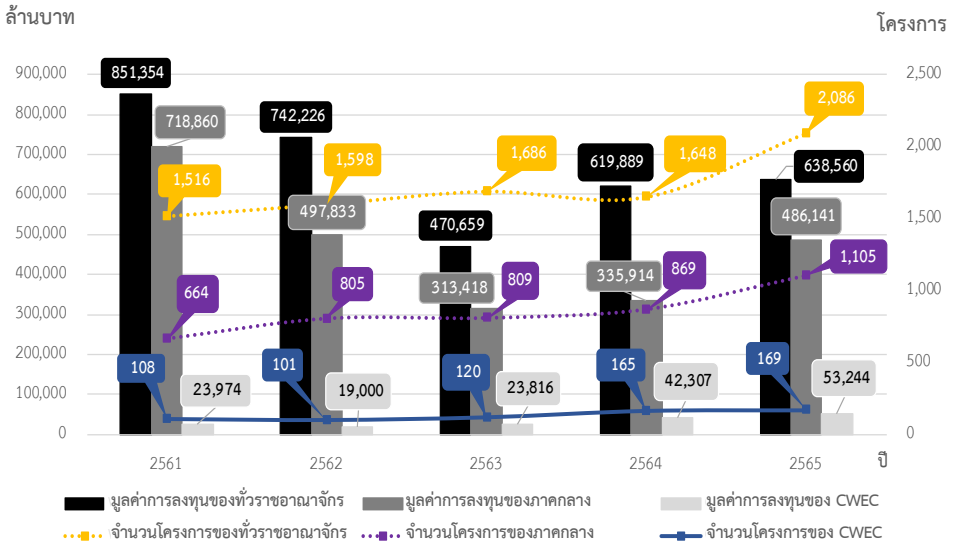
ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK)²

การลงทุนของกลุ่ม CWEK ในปี 2565 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 169 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 53,244 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.0 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคกลาง และคิดเป็นร้อยละ 8.3 ของประเทศ โดยอัตราการการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 25.9 นอกจากนี้การออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2565 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่าโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนมีจำนวน 143 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 35,355 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 24.8 คิดเป็นร้อยละ 9.8 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคกลาง และคิดเป็นร้อยละ 7.9 ของประเทศ

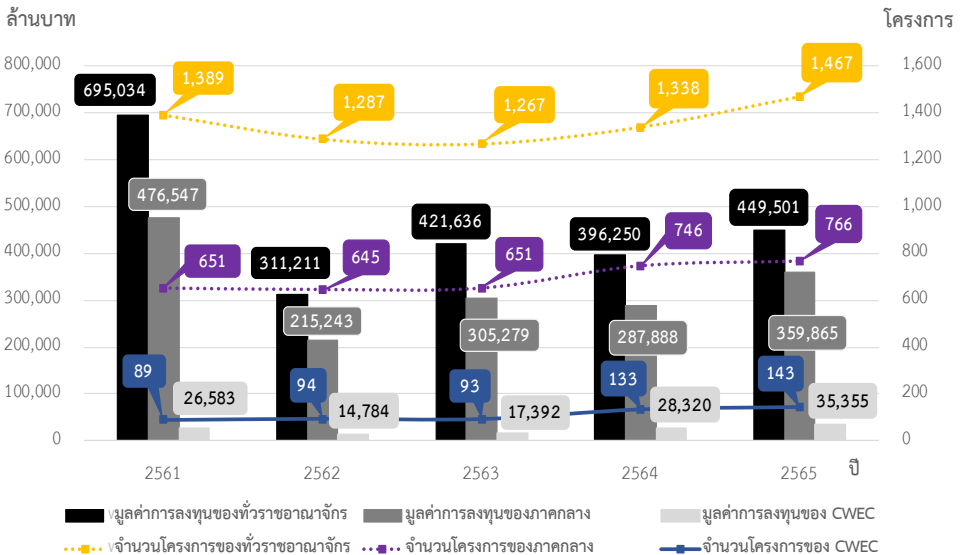
²ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK) จัดอยู่ในภาคกลาง ตามการแบ่งเขตภาคของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย 5 ภาค ได้แก่ (1) กทม.และ 3 จังหวัด (ปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ) (2) ภาคกลาง (3) ภาคเหนือ (4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ (5) ภาคใต้

แผนภูมิ 4.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม C-WEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม C-WEC พ.ศ. 2561-2565

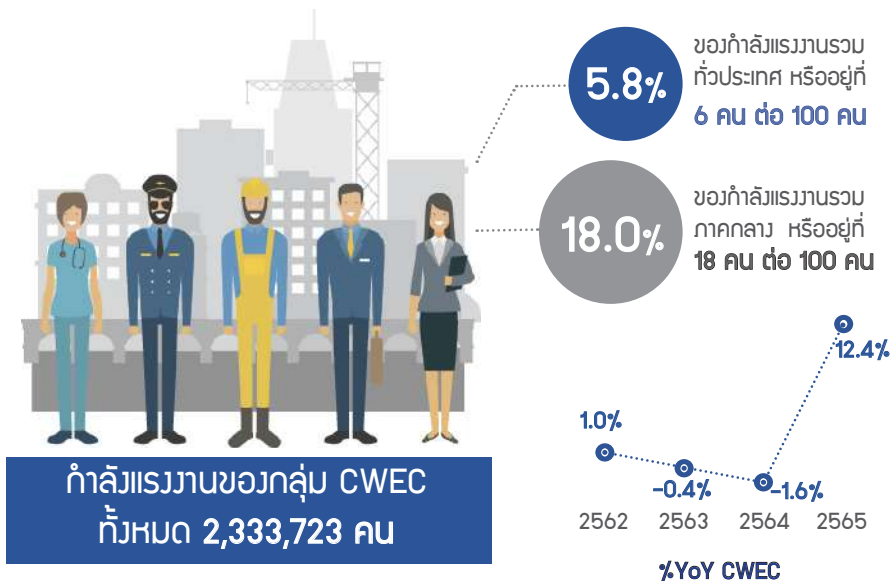
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

กำลังแรงงาน (Work Force)³

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน สำหรับกลุ่ม CWEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2565 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 2,333,723 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 18.0 ของภาคกลาง ซึ่งพบว่าในปี 2565 (ไตรมาส 3) กำลังแรงงานรวมในกลุ่ม CWEC เพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 12.4 เมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 4.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2562-2565

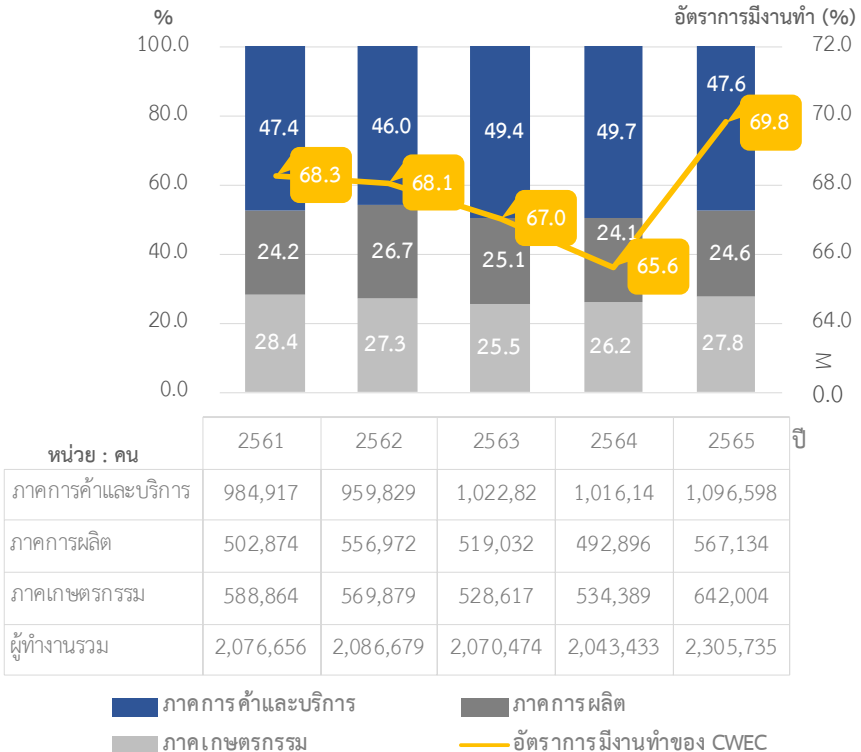
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

³ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) จัดอยู่ในภาคกลาง ตามการแบ่งเขตภาคของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย 5 ภาค ได้แก่ (1) กทม.และ 3 จังหวัด (ปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ) (2) ภาคกลาง (3) ภาคเหนือ (4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ (5) ภาคใต้

การมีงานทำ (Employment)

ผู้ทำงานในกลุ่ม CWEC พบว่าปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 2,305,735 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 69.8) คิดเป็นร้อยละ 5.8 ของผู้ทำงานทั่วประเทศ และร้อยละ 18.0 ของภาคกลาง ซึ่งเมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่าผู้ทำงานภาคการค้าและบริการมีจำนวนสูงสุด 1,096,598 คน (ร้อยละ 47.6) รองลงมา คือ ภาคเกษตรกรรม 642,004 คน (ร้อยละ 27.8) และภาคการผลิต 567,134 คน (ร้อยละ 24.6) โดยเมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3) จะพบว่าผู้ทำงานในกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้ง 3 ประเภท มีจำนวนผู้ทำงานเพิ่มขึ้น โดยภาคเกษตรกรรมมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงสุด ร้อยละ 20.1 รองลงมาได้แก่ ภาคการค้าและบริการมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.2 และภาคการผลิตมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 9.3

แผนภูมิ 4.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565

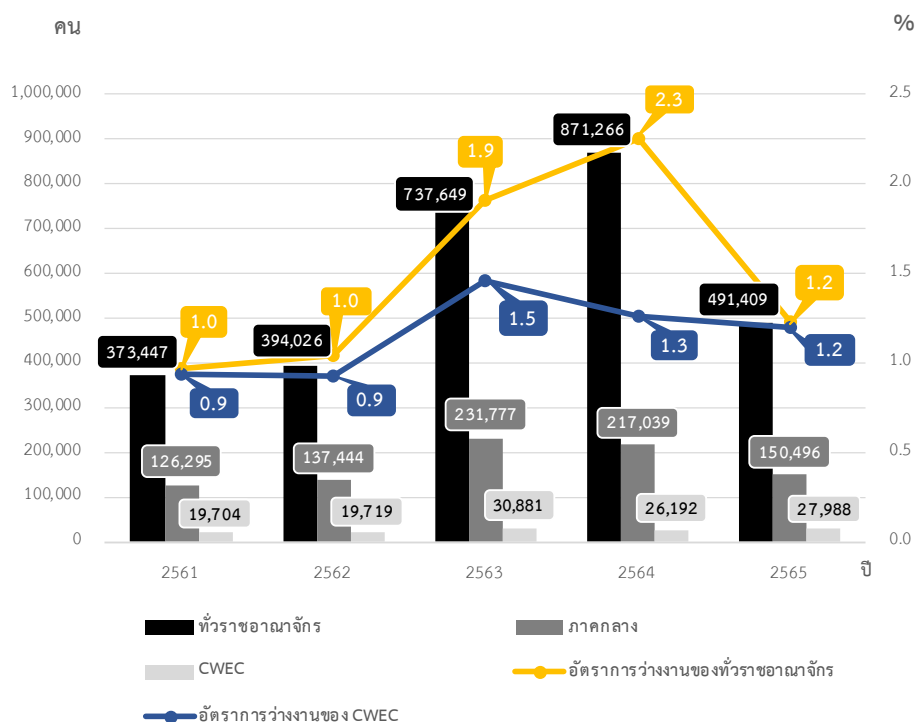

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การว่างงาน (Unemployment)

การว่างงานของกลุ่ม CWEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 27,988 คน (อัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.2 ไม่แตกต่างจากอัตราการว่างงานทั่วประเทศ) ซึ่งลดลงจากปี 2564 (ไตรมาส 3) เล็กน้อย

แผนภูมิ 4.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565

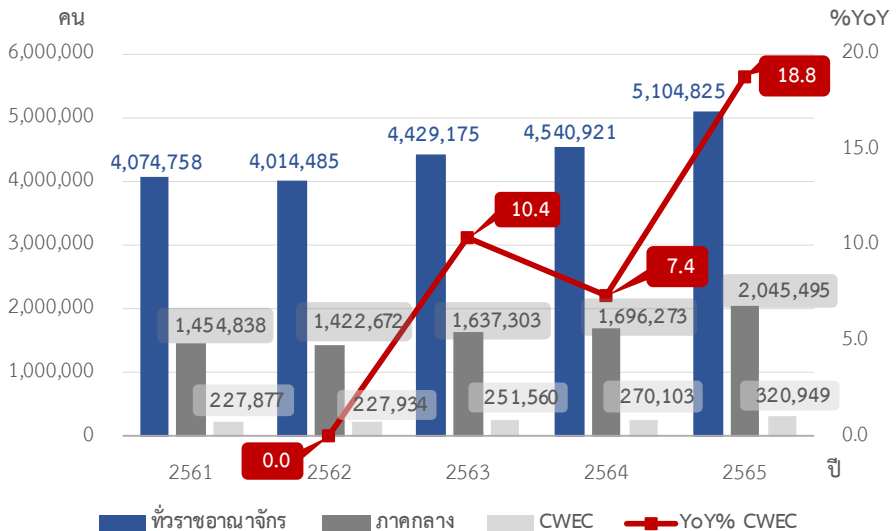
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม CWEC จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 320,949 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม CWEC ซึ่งเมื่อดูถึงแนวโน้มจะพบว่ามีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยในปี 2565 (ไตรมาส 3) เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.8 เมื่อเทียบกับกับปี 2564 (ไตรมาส 3)

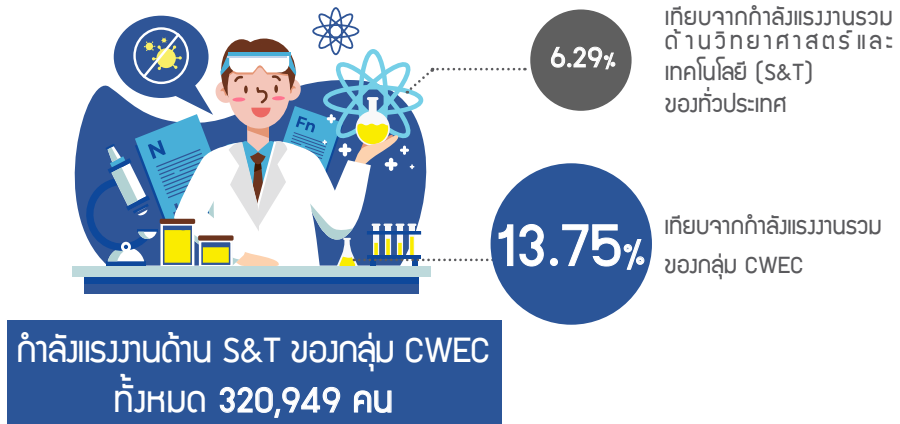
หมายเหตุ: กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนภูมิ 4.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 4.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม CPEC พ.ศ. 2565

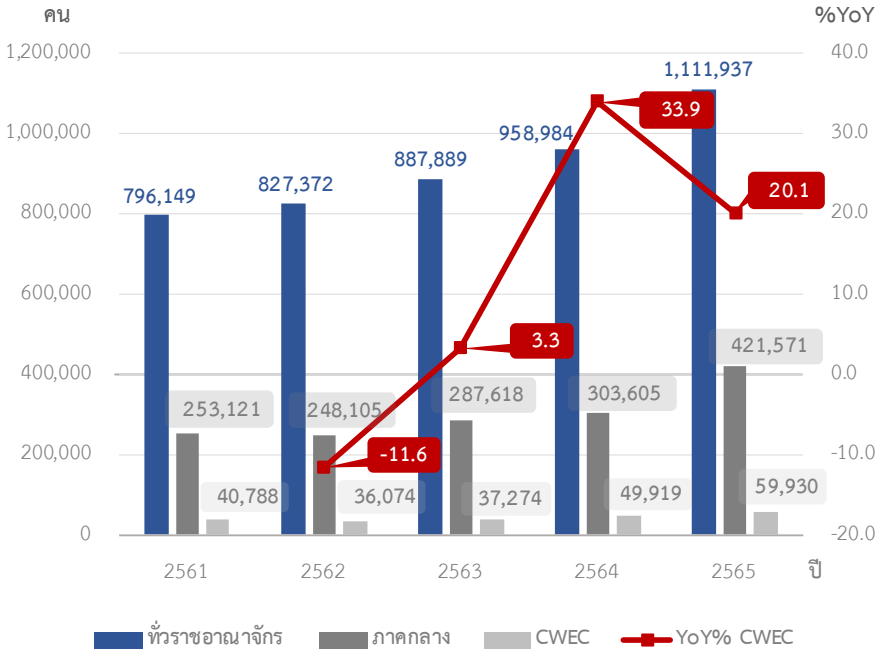
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญ เช่นเดียวกันเพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CPEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 59,930 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม CPEC ตั้งแต่ปี 2563-2565 (ไตรมาส 3) พบว่ากำลังแรงงานด้านดิจิทัลมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในปี 2564 ที่มีอัตราการเติบโตสูงสุดร้อยละ 33.9

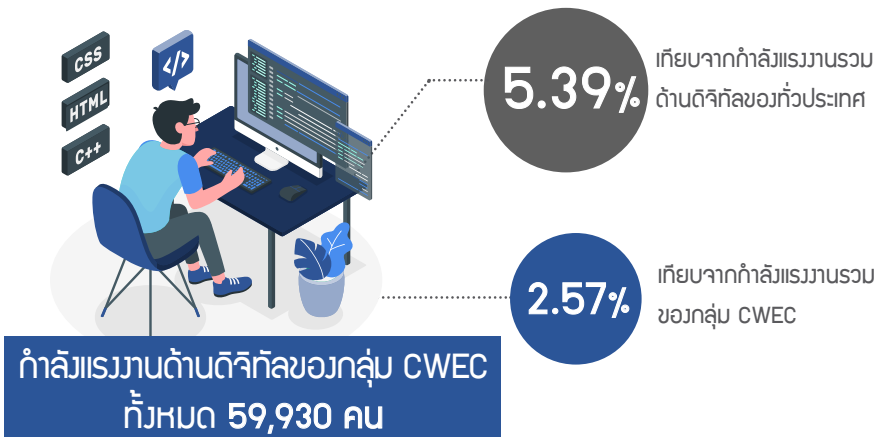
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

แผนภูมิ 4.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 4.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2565

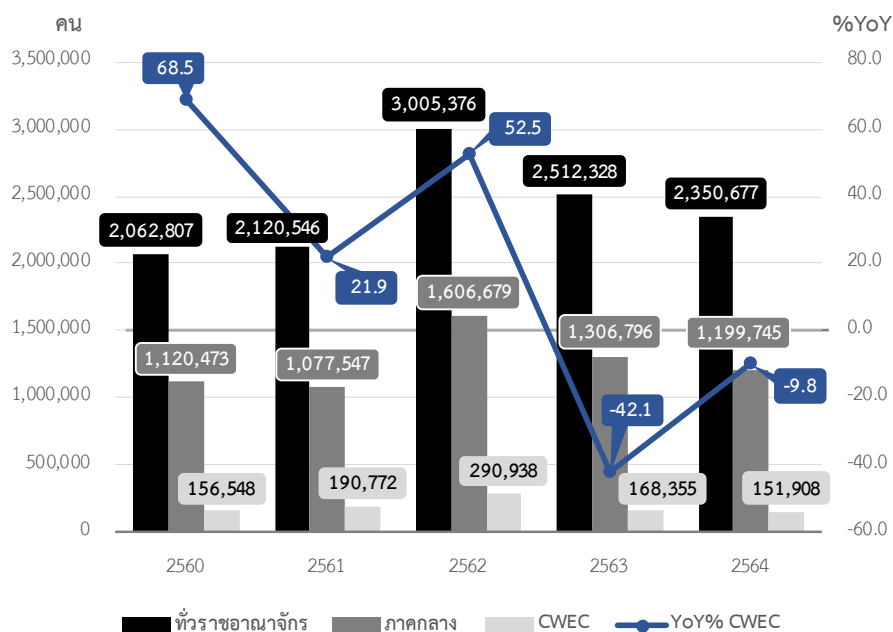

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวของกลุ่ม CWEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2564 มีทั้งสิ้น 151,908 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 12.7 ของแรงงานต่างด้าวในภาคกลาง และเมื่อเทียบกับปี 2563 พบว่ามีจำนวนลดลงร้อยละ 9.8

แผนภูมิ 4.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2564

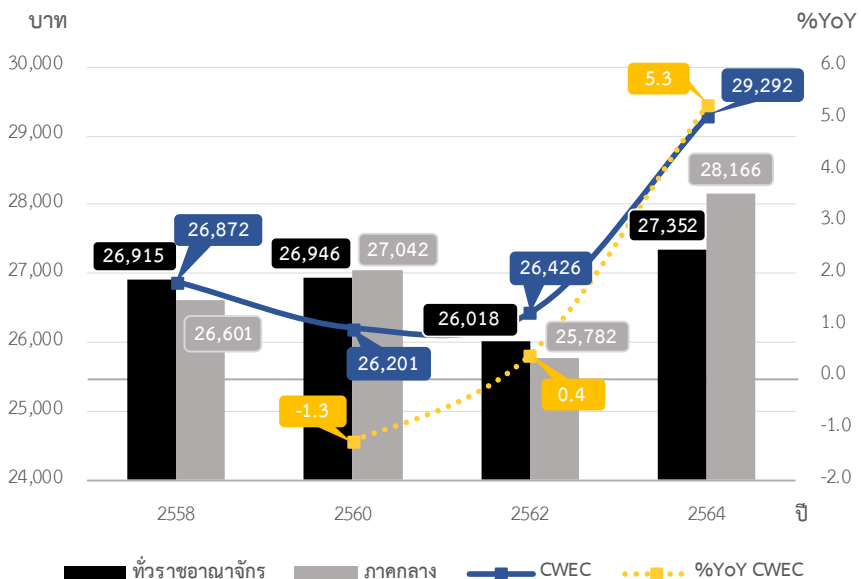

ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

ครัวเรือนในเขต CWEC ทั้งหมดในปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,190,344 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.8 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 29,292 บาท ซึ่งมากกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ร้อยละ 5.3 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม CWEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 73.2 (21,437 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 12,300 บาท (ร้อยละ 42.0) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 7,007 บาท (ร้อยละ 23.9) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,130 บาท (ร้อยละ 7.3) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 4,232 บาท (ร้อยละ 14.4) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 10.6 (3,098 บาท) และรายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 1.8 (524 บาท)

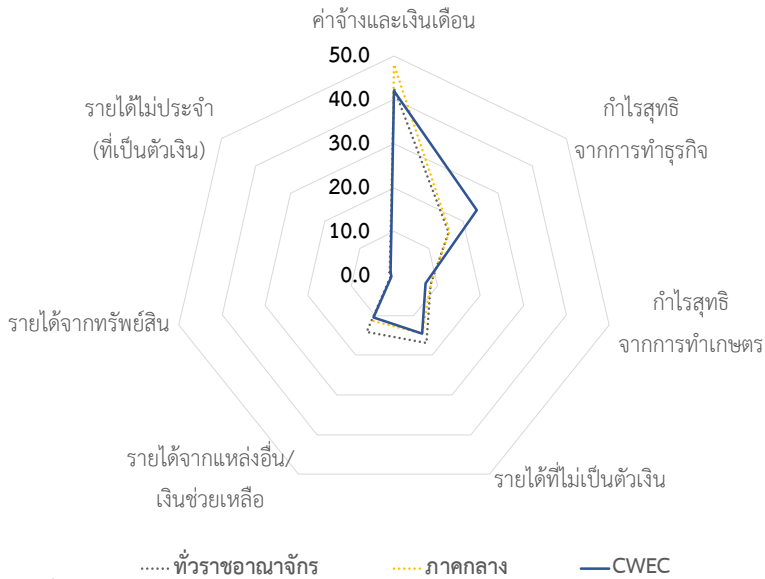
แผนภูมิ 4.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564

หน่วย: ร้อยละ

หน่วย : บาท (ร้อยละ)

แหล่งที่มาของรายได้	ทั่วราชอาณาจักร	ภาคกลาง	CWEC
ค่าจ้างและเงินเดือน	11,639 (42.6)	13,486 (47.9)	12,300 (42.0)
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	4,319 (15.8)	4,541 (16.1)	7,007 (23.9)
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,297 (8.4)	2,377 (8.4)	2,130 (7.3)
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,650 (17.0)	4,118 (14.6)	4,232 (14.4)
รายได้จากแหล่งอื่น /เงินช่วยเหลือ	3,869 (14.1)	3,183 (11.3)	3,098 (10.6)
รายได้จากทรัพย์สิน	243 (0.9)	199 (0.7)	191 (0.7)
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	334 (1.2)	263 (0.9)	333 (1.1)

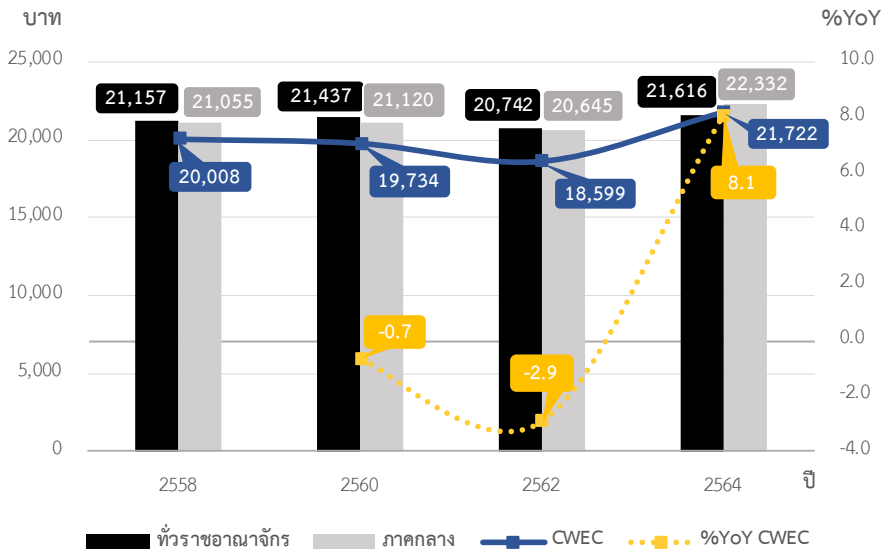
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้า บริการต่าง ๆ ที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการคนละครึ่ง เงินจากรัฐที่เข้าแอปเปาตั้ง การลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า เป็นต้น)

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง เช่นเงินได้จากประกันชีวิต เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินเยียวยาโควิด-19 เงินชดเชยออกจากงาน เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่ CWEC ในปี 2564 ครัวเรือนในกลุ่ม CWEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 21,722 บาท ซึ่งมากกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ที่ร้อยละ 8.1 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 34.0 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 33.7) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 19.0 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 16.2

แผนภูมิ 4.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC
พ.ศ. 2558-2564

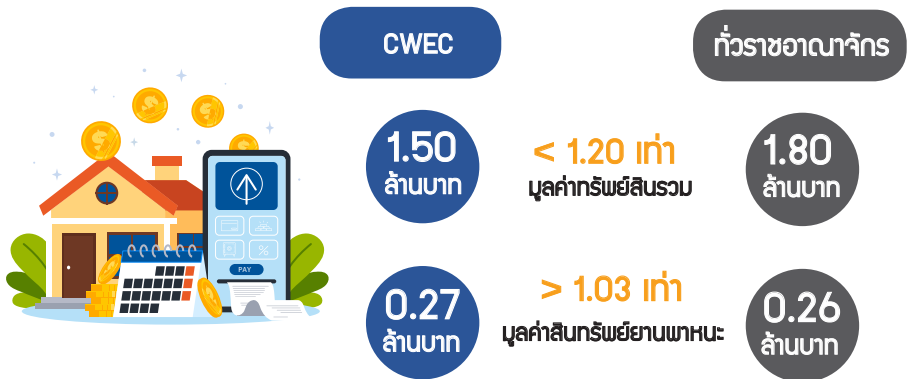

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าว

สามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้ ซึ่งในปี 2564 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของกลุ่ม CWEC เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 จาก 1,180,676 บาท ต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นเป็น 1,498,337 บาทต่อครัวเรือน เมื่อพิจารณาประเภทของทรัพย์สินของกลุ่ม CWEC ในปี 2564 พบว่ามูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยที่เป็นยานพาหนะ (270,416 บาท) สูงกว่ามูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยที่เป็นยานพาหนะของครัวเรือนทั่วประเทศเพียงเล็กน้อย (262,348 บาท)

แผนภาพ 4.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 4.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564

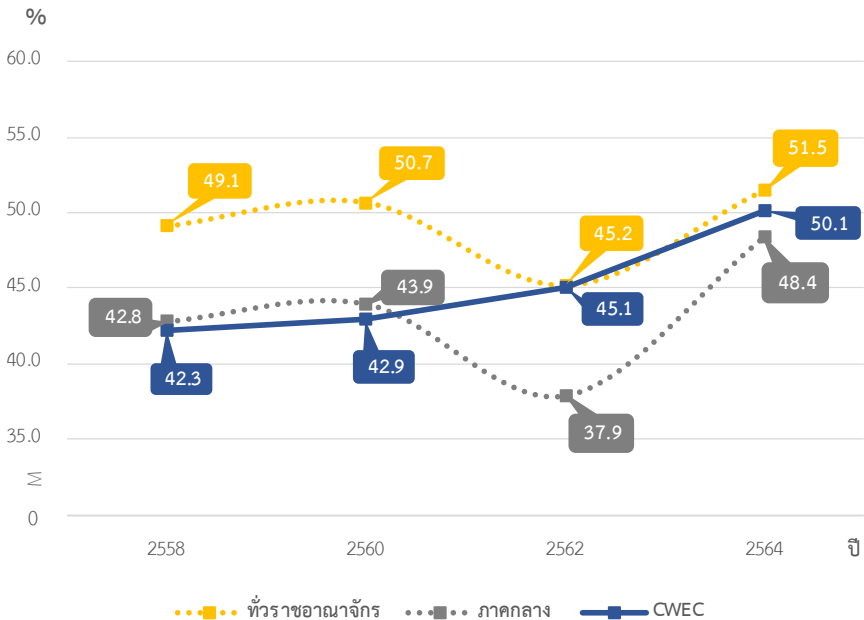
หน่วย : บาท (ร้อยละ)

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม	บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ	ยานพาหนะ (ยกเว้นจักรยาน)	ทรัพย์สินทางการเงิน
2558	1,046,022 (100.0)	696,345 (66.6)	220,098 (21.0)	129,579 (12.4)
2560	1,105,199 (100.0)	772,853 (69.9)	222,677 (20.1)	109,669 (9.9)
2562	1,180,676 (100.0)	806,057 (68.3)	255,549 (21.6)	119,070 (10.1)
2564	1,498,337 (100.0)	1,108,201 (74.0)	270,416 (18.0)	119,720 (8.0)

ที่มา : ประมวลผลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

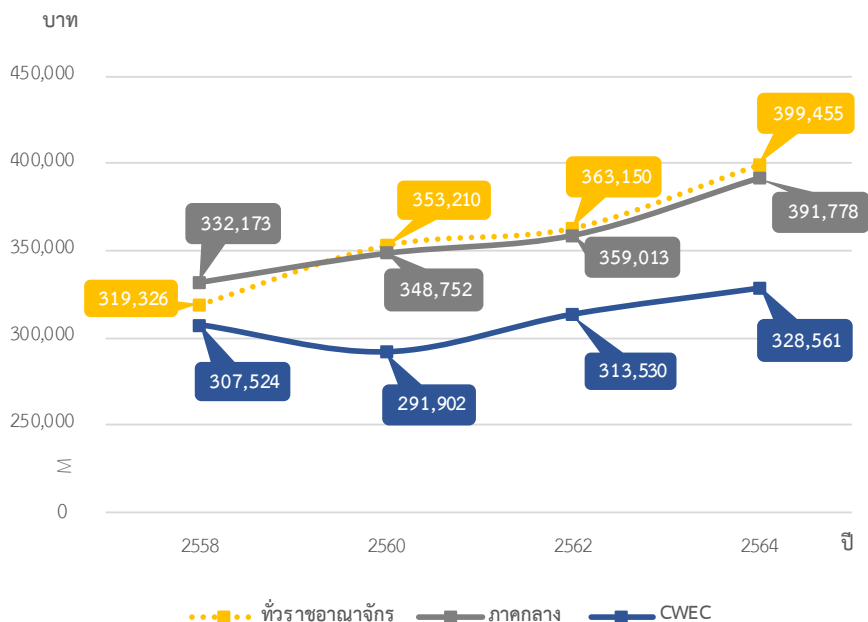
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม CPEC มีสัดส่วนของครัวเรือนที่เป็นหนี้ต่ำกว่าครัวเรือนทั่วประเทศเพียงเล็กน้อย โดยปี 2564 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 50.1 ซึ่งมีแนวโน้มที่สูงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2558 หากพิจารณามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้พบว่าปี 2564 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 328,561 บาท เพิ่มขึ้นจาก 313,530 บาท ในปี 2562 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของกลุ่ม CPEC จะพบว่ามียุคค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (399,455 บาท ปี 2564) แต่ยังคงมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แผนภูมิ 4.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม CPEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2558-2564

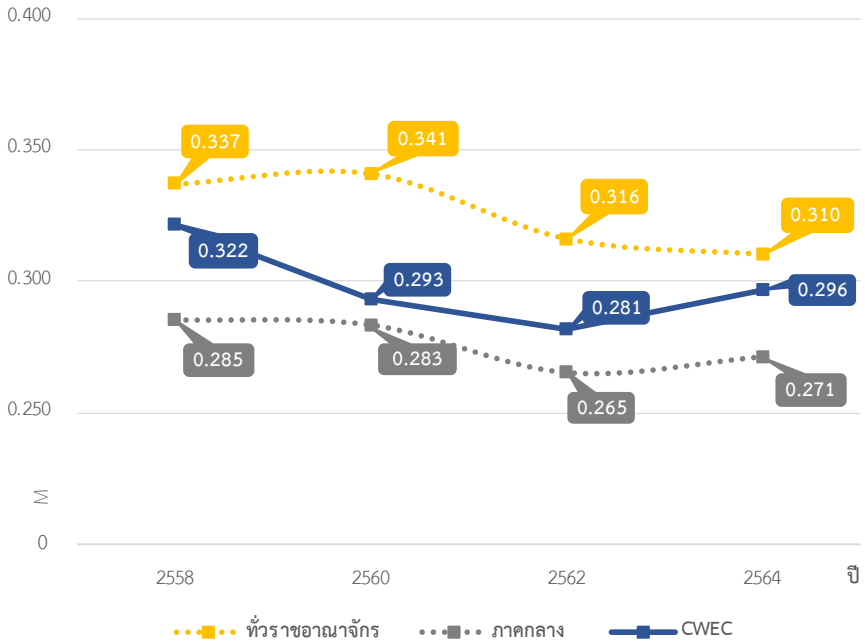

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือน เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนของกลุ่ม CWEC ในปี 2564 มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (CWEC มีค่า 0.296 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.310) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม CWEC ดีกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือ กล่าวได้ว่ากลุ่ม CWEC มีความเหลื่อมล้ำน้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ

แผนภูมิ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม CPEC พ.ศ. 2558-2564

Gini Coefficient

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

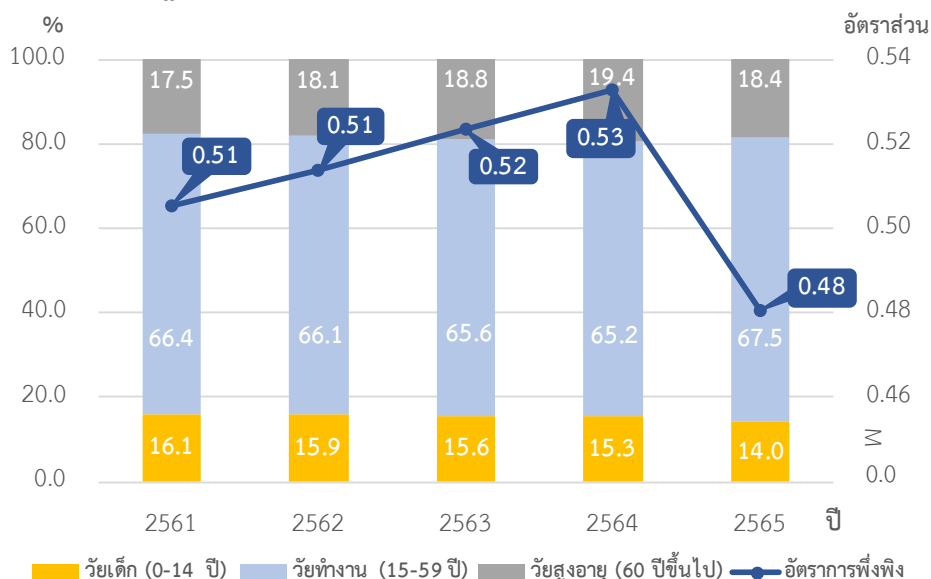

ลักษณะของประชากรในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

โครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม CWEC ข้อมูลปี 2565 สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 14.0 ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 16.0) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม CWEC อยู่ที่ร้อยละ 67.5 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 65.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 18.4 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศเล็กน้อย (ร้อยละ 18.8) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร) และมีอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม CWEC เท่ากับ 0.48 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.48 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีค่าที่ต่ำกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราการพึ่งพิงอยู่ที่ 0.53 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.53 คน

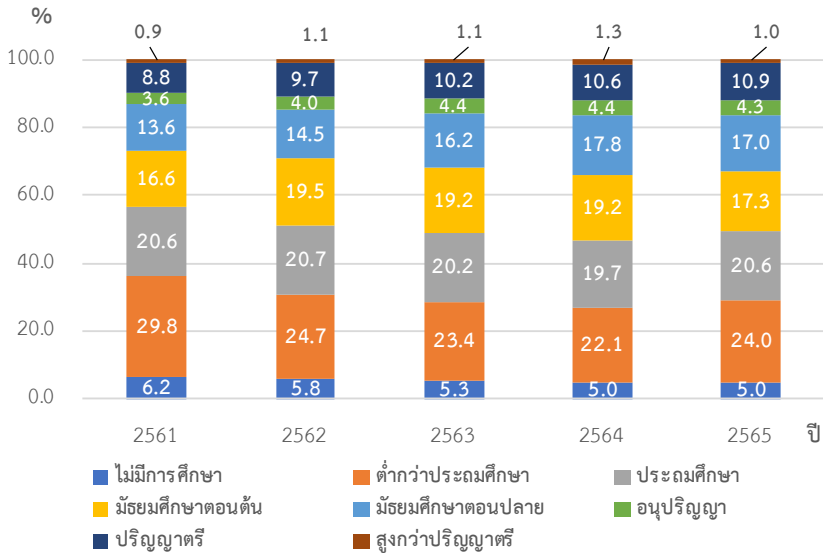
การศึกษาของประชากรในกลุ่ม CWEC พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 11.9 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.9) และเมื่อพิจารณาจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 8.87 ซึ่งมีค่าที่ต่ำกว่า ภาพรวมทั่วประเทศ (9.24 ปี)

แผนภูมิ 4.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม CWEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565

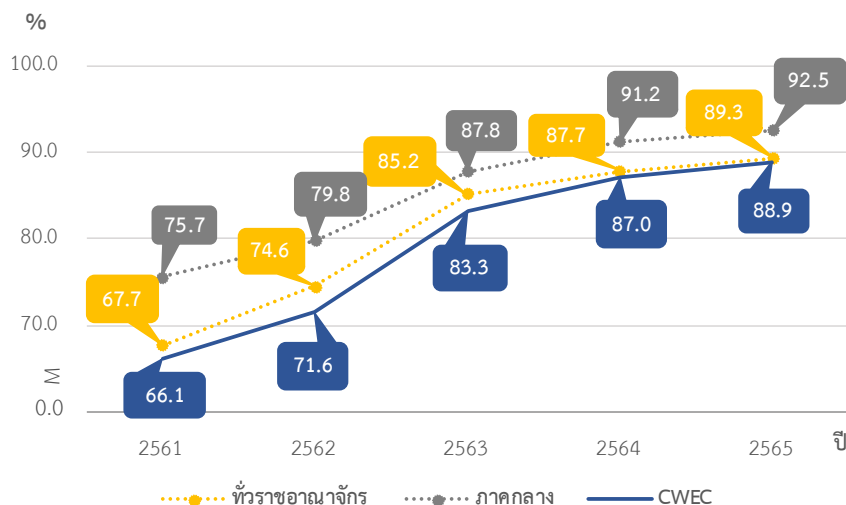

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

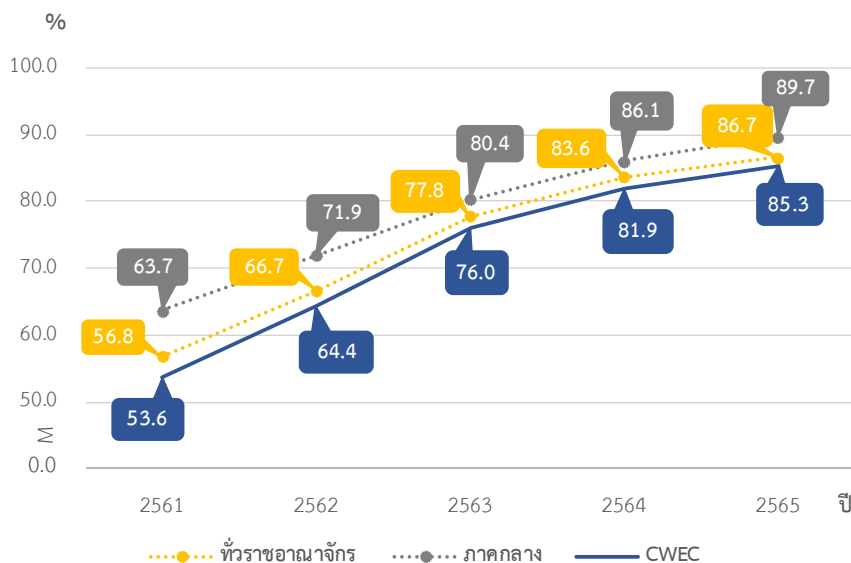
การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม CWEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 88.9 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) อย่างไรก็ตามยังต่ำกว่าร้อยละ การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 89.3) สำหรับการใช้ อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 85.3 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศเช่นเดียวกัน (ร้อยละ 86.7) รวมทั้งประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม CWEC ร้อยละ 87.9, ทั่วประเทศ ร้อยละ 89.5) และประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม CWEC ร้อยละ 82.8, ทั่วประเทศ ร้อยละ 83.1) กลุ่ม CWEC มีร้อยละที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศด้วยเช่นกัน

แผนภูมิ 4.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม CWEC ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

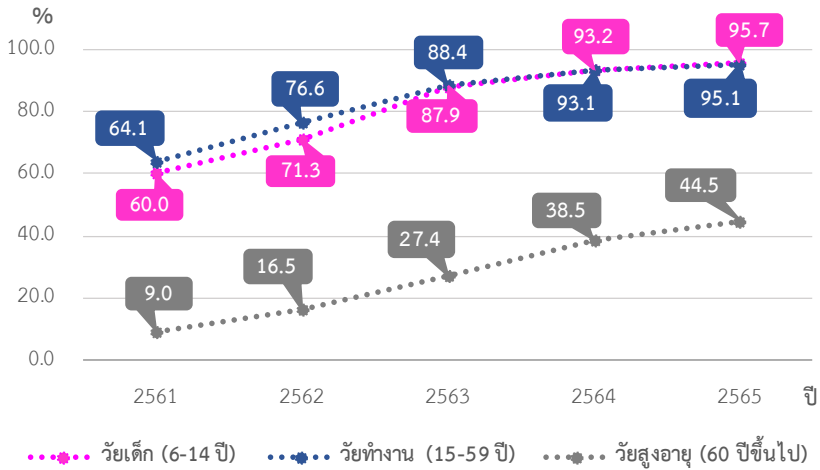
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 4.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

A large, stylized magnifying glass graphic. The handle is a thick dark blue line extending from the top left towards the center. The lens is a large circle with a thick dark blue border and a white center. Inside the white center, the text 'SEC' is written in blue, and below it, the Khmer text 'របៀបរកធនធានពិសេស' is written in black.

SEC

របៀបរកធនធានពិសេស

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้

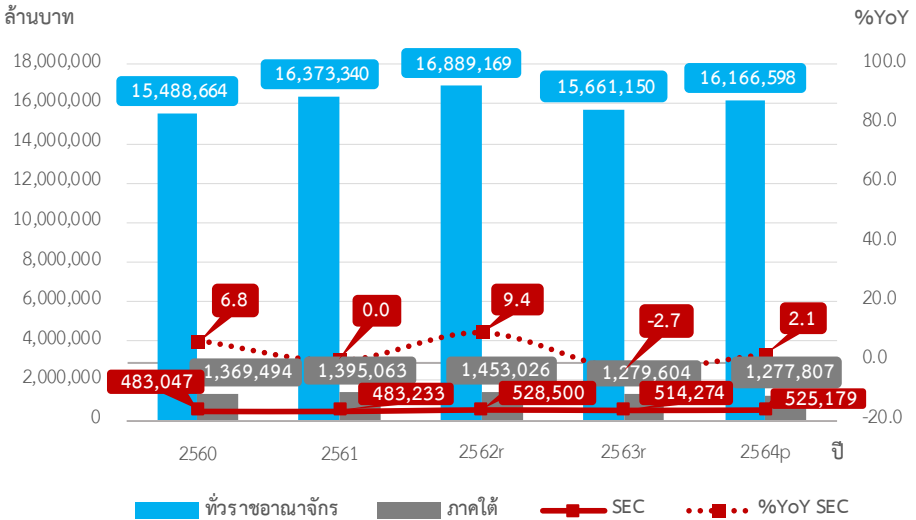
(Southern Economic Corridor: SEC)

พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ หรือ SEC ประกอบด้วย **จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช** จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กลางของภาคใต้ ในการเชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ และภูมิภาคฝั่งทะเลอันดามัน โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอ่าวไทยและอันดามันและการท่องเที่ยวแบบผสมผสานเชิงสุขภาพและวิถีชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ซึ่งในปี 2565 เทศบาลเมืองชุมพรและระนองได้ถูกพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่ในระยะเริ่มต้นแล้ว นอกจากนี้การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพและการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ผลิตภัณฑ์ประมง ในระยะแรกมุ่งเน้นการส่งเสริม 3 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร 2) อุตสาหกรรมชีวภาพ และ 3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism)

การเติบโตทางเศรษฐกิจของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด SEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่า 525,179 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 41.1 ของ GRP ภาคใต้ และคิดเป็นร้อยละ 3.2 ของ GDP อัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม SEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2563) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 151,766 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม SEC ประกอบด้วยภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 192,730 ล้านบาท (ร้อยละ 36.7 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตรมูลค่า 332,449 ล้านบาท (ร้อยละ 63.3 ของ GPP) โดยมีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มีมูลค่า 241,375 ล้านบาท (ร้อยละ 46.0 ของ GPP) และสำหรับภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า 91,074 ล้านบาท (ร้อยละ 17.3 ของ GPP)

แผนภูมิ 5.1 พลิกผันตัวมวลรวมของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2564

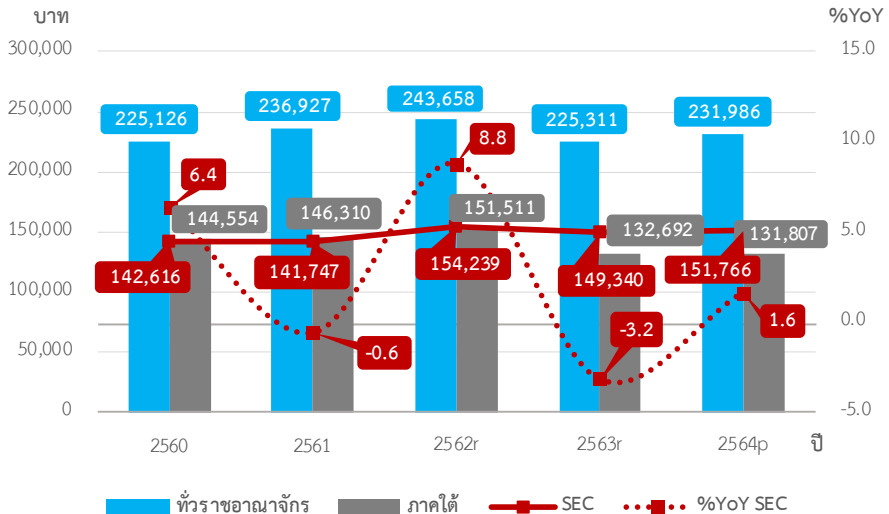

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.2 พลิกผันตัวมวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2564

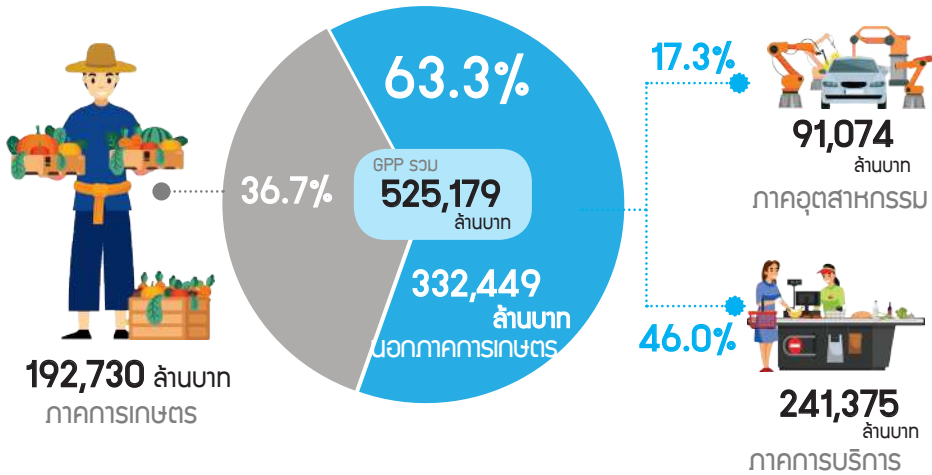

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

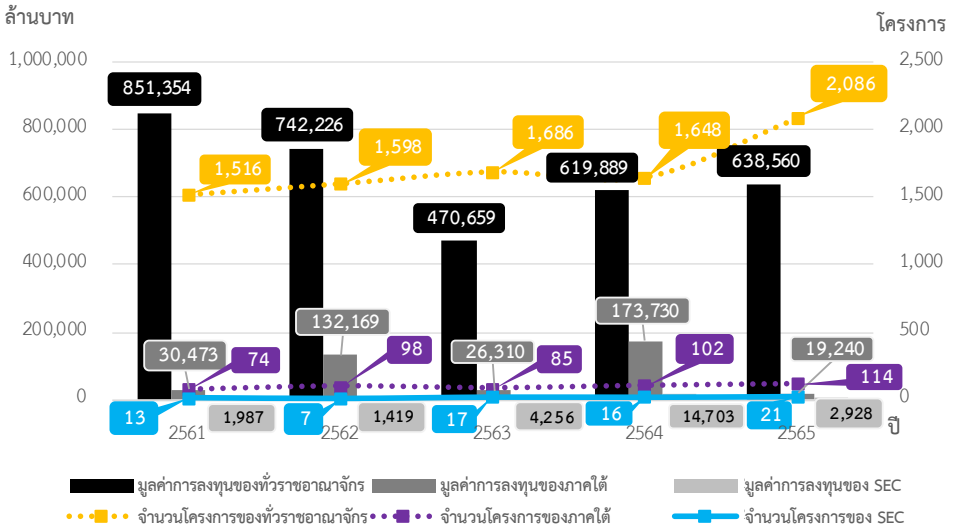
p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

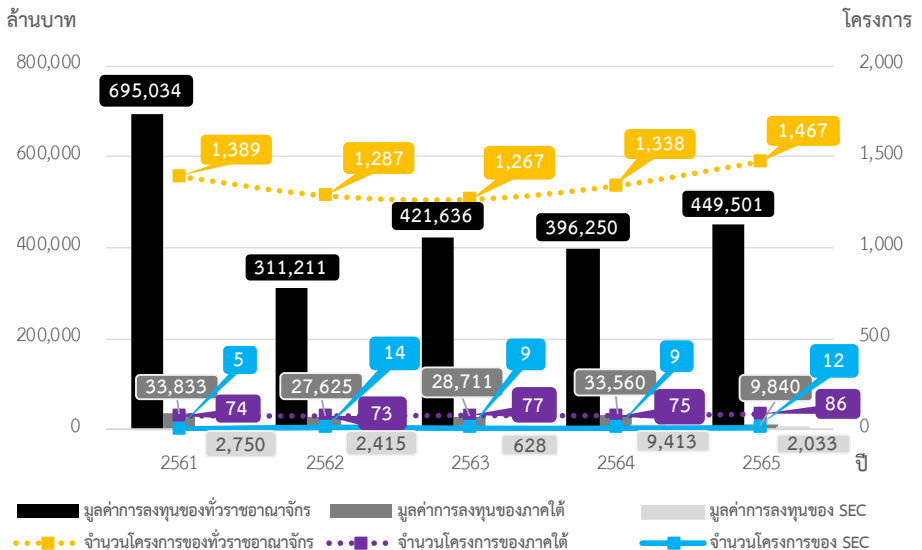
การลงทุนของกลุ่ม SEC ในปี 2565 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 21 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 2,928 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.2 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคใต้ และคิดเป็นร้อยละ 0.5 ของประเทศ โดยอัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนของกลุ่ม SEC ลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 80.1 นอกจากนี้ การออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2565 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่าโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนมีจำนวน 12 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 2,033 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 78.4 คิดเป็นร้อยละ 20.7 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคใต้ และคิดเป็นร้อยละ 0.5 ของประเทศ

แผนภูมิ 5.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565

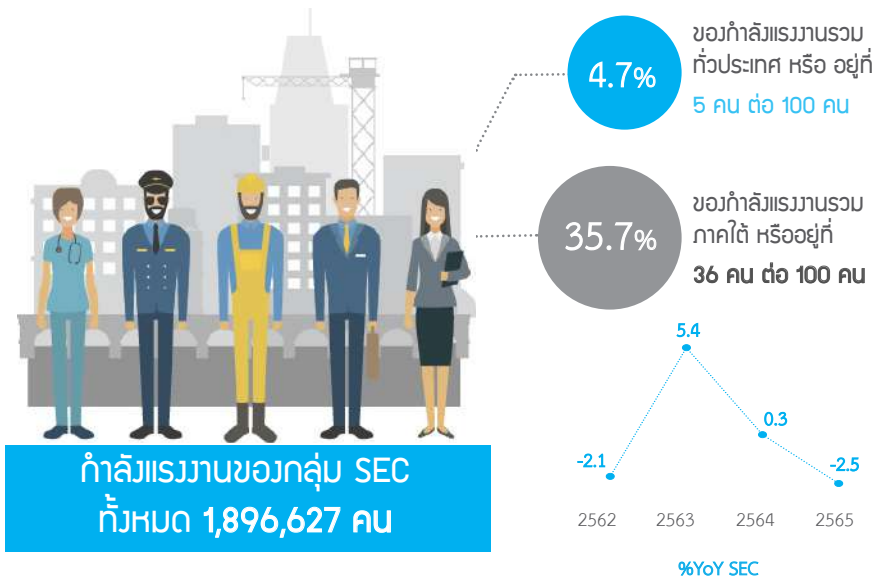
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

กำลังแรงงาน (Work Force)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือนสำหรับกลุ่ม SEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2565 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 1,896,627 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 35.7 ของภาคใต้ ซึ่งพบว่าตั้งแต่ปี 2562- 2565 (ไตรมาส 3) อัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานรวมในกลุ่ม SEC เพิ่มขึ้นสูงสุดในปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ 5.4 ส่วนปี 2565 (ไตรมาส 3) มีอัตราการเติบโตลดลงร้อยละ 2.5 เมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 5.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2565

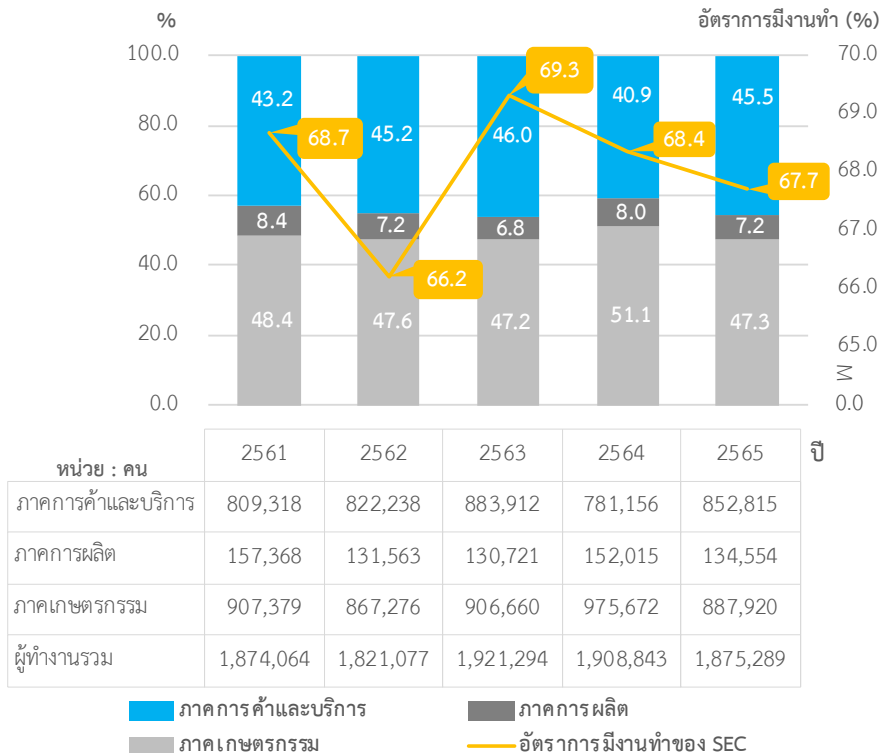

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment)

ผู้ทำงานในกลุ่ม SEC พบว่าปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 1,875,289 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 67.7) คิดเป็นร้อยละ 4.7 ของผู้ทำงานทั่วประเทศ และ คิดเป็นร้อยละ 36.0 ของภาคใต้ ซึ่งเมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ทำงานภาคเกษตรกรรมมีจำนวนสูงสุด 887,920 คน (ร้อยละ 47.3) รองลงมาคือ ภาคการค้าและบริการ 852,815 คน (ร้อยละ 45.5) และภาคการผลิต 134,554 คน (ร้อยละ 7.2) โดยเมื่อเทียบกับปี 2564 ไตรมาส 3) จะพบว่าผู้ทำงานในภาคการค้าและบริการ และภาคการผลิตมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 และร้อยละ 2.9 ตามลำดับ ส่วนภาคเกษตรกรรมที่มีสัดส่วนคนทำงานมากที่สุดมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ลดลง ถึงร้อยละ 9.0

แผนภูมิ 5.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565

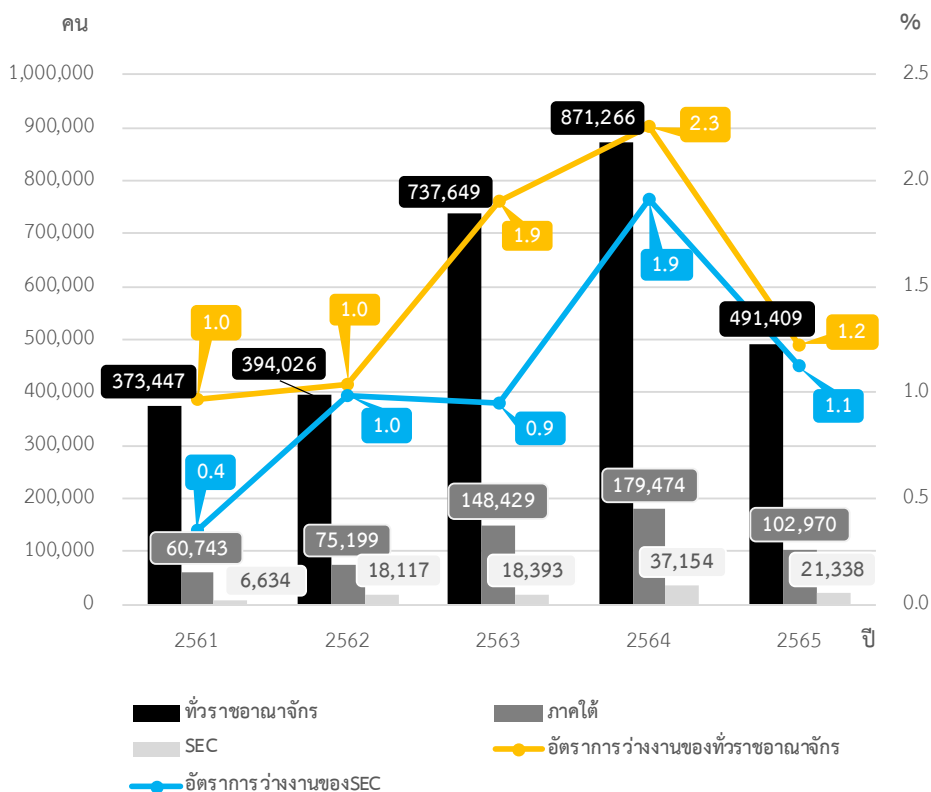

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การว่างงาน (Unemployment)

การว่างงานของกลุ่ม SEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 21,338 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.1 ต่ำกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.2) ซึ่งลดลงจากปี 2564 (ไตรมาส 3) ที่มีจำนวนผู้ว่างงาน 37,154 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.9) ทำให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ดีขึ้นหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

แผนภูมิ 5.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565

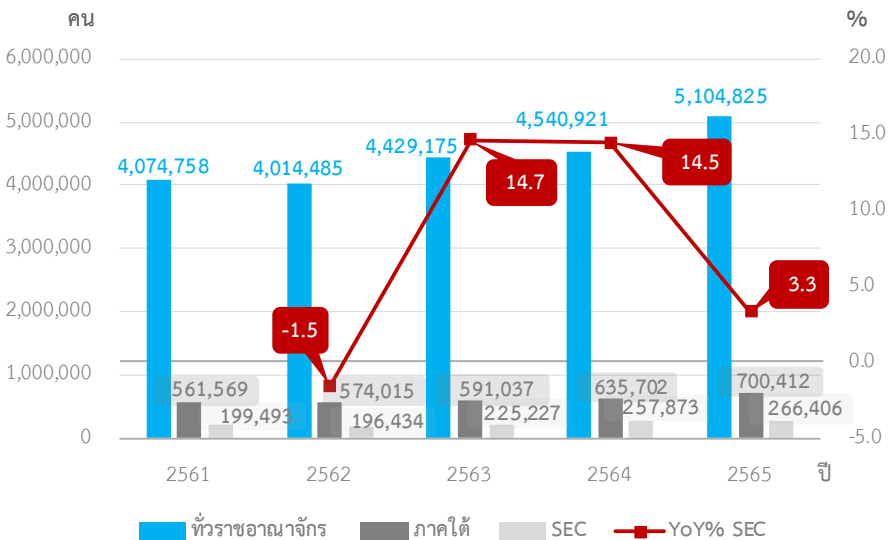
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม SEC จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 266,406 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม SEC ซึ่งเมื่อดูถึงแนวโน้มจะพบว่า ตั้งแต่ ปี 2563-2565 (ไตรมาส 3) มีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น

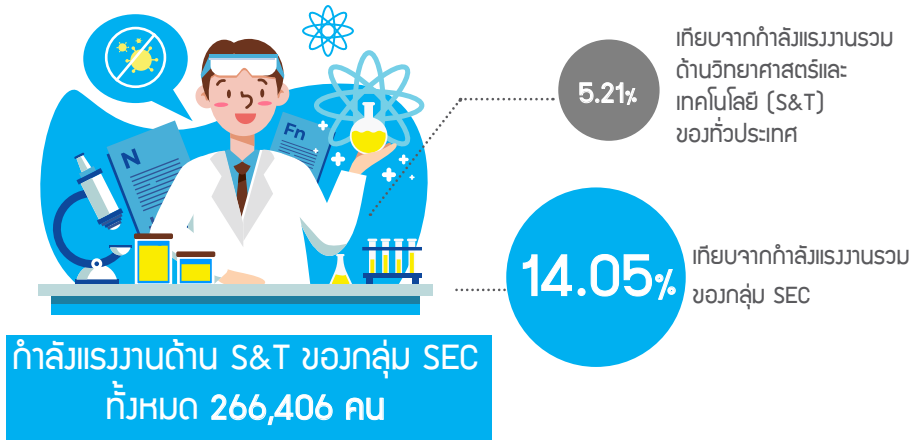
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนภูมิ 5.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 5.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565

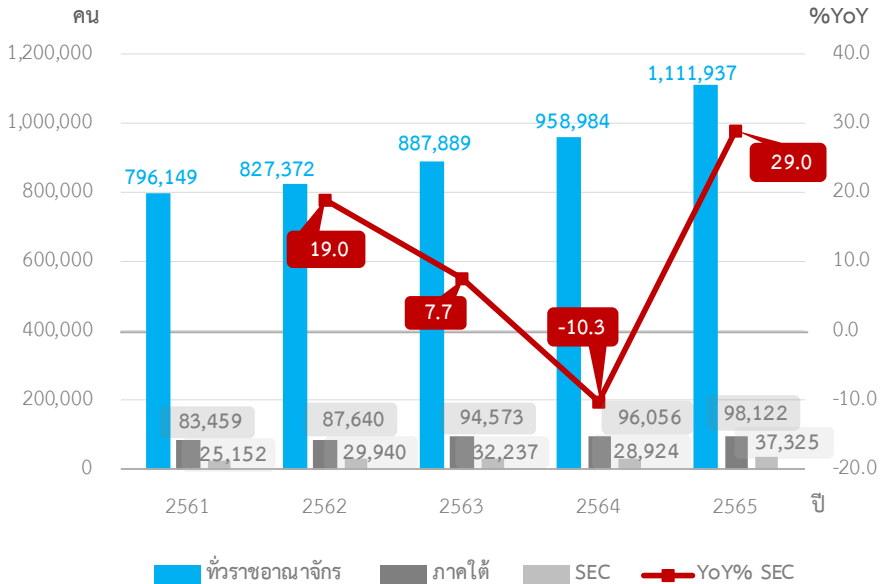
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC ในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 37,325 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม SEC และพบว่ามีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2564 (ไตรมาส 3) สูงถึงร้อยละ 29.0

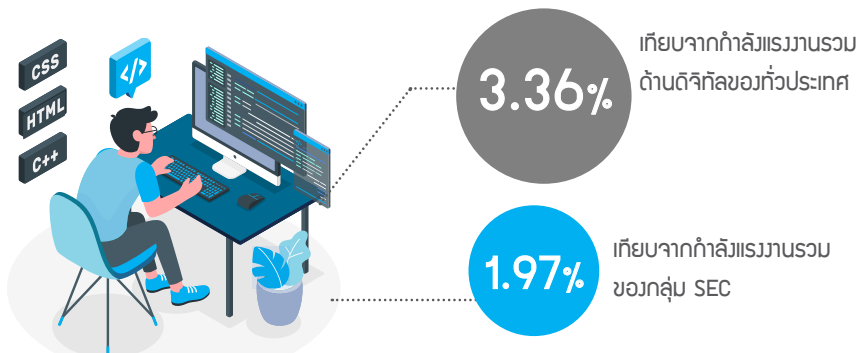
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

แผนภูมิ 5.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 5.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565

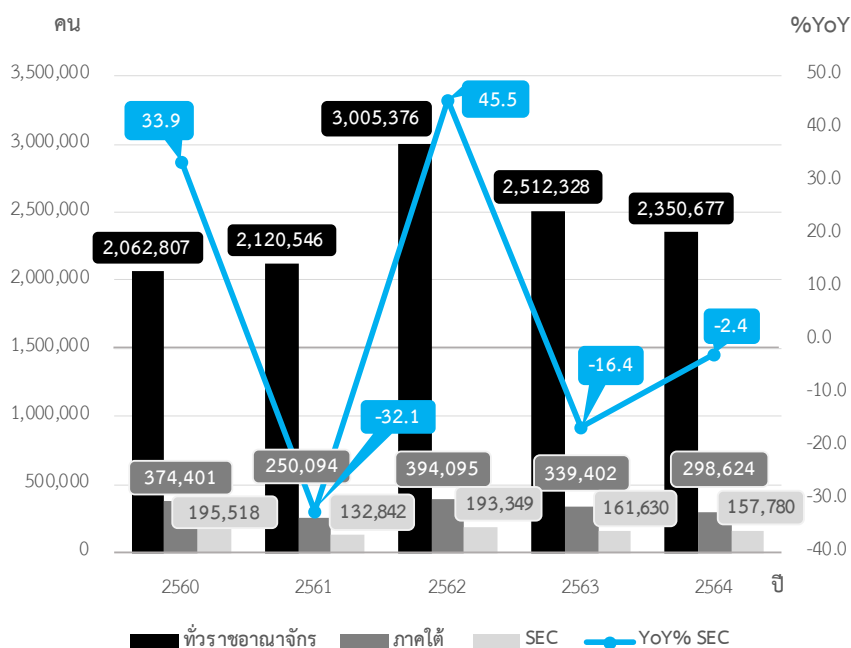
**กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC
ทั้งหมด 37,325 คน**

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวของกลุ่ม SEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2564 มีทั้งสิ้น 157,780 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 52.8 ของแรงงานต่างด้าวในภาคใต้ และเมื่อเทียบกับปี 2563 พบว่ามีจำนวนลดลงร้อยละ 2.4

แผนภูมิ 5.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2564

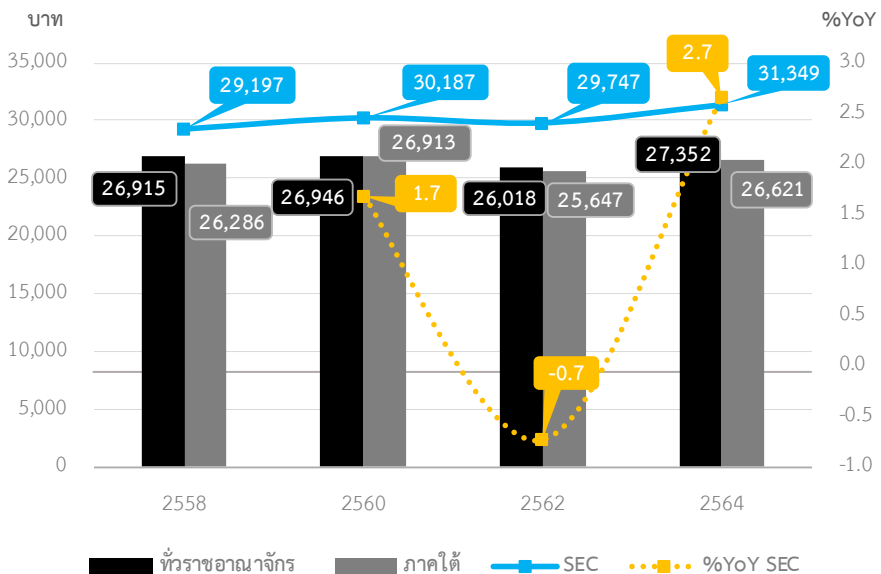

ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

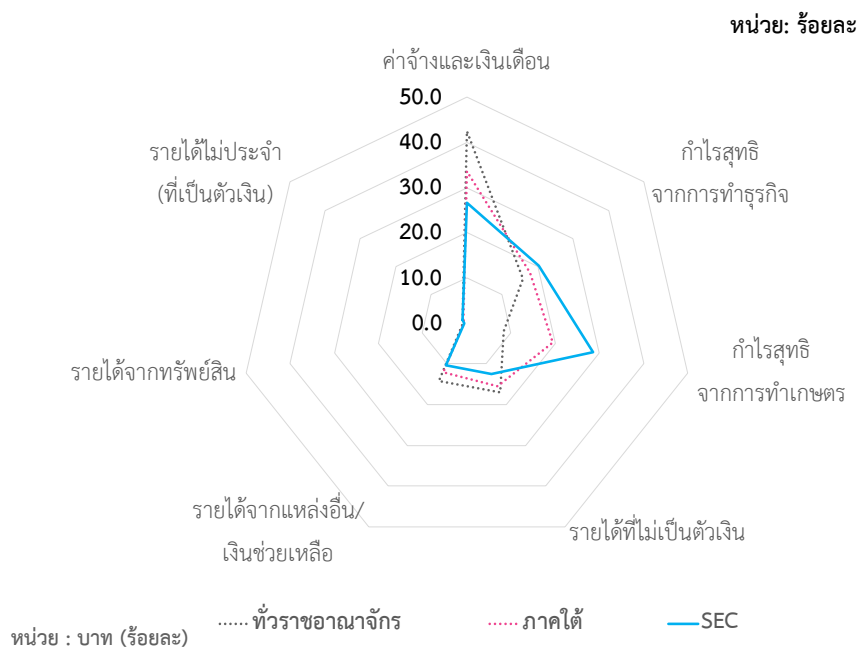
ครัวเรือนในเขต SEC ทั้งหมดในปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,100,485 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 3.1 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) **มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 31,349 บาท** ซึ่งมากกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ร้อยละ 2.7 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม SEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 75.5 (23,668 บาท) แบ่งออกเป็นค่าจ้างและเงินเดือน 8,343 บาท (ร้อยละ 26.6) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 6,358 บาท (ร้อยละ 20.3) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 8,967 บาท (ร้อยละ 28.6) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 3,892 บาท (ร้อยละ 12.4) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 10.4 (3,258 บาท) และรายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 1.7 (531 บาท)

แผนภูมิ 5.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม SEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564

แหล่งที่มาของรายได้	ทัวราชอาณาจักร	ภาคใต้	SEC
ค่าจ้างและเงินเดือน	11,639 (42.6)	8,922 (33.5)	8,343 (26.6)
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	4,319 (15.8)	4,753 (17.9)	6,358 (20.3)
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,297 (8.4)	5,164 (19.4)	8,967 (28.6)
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,650 (17.0)	4,133 (15.5)	3,892 (12.4)
รายได้จากแหล่งอื่น / เงินช่วยเหลือ	3,869 (14.1)	3,200 (12.0)	3,258 (10.4)
รายได้จากทรัพย์สิน	243 (0.9)	179 (0.7)	165 (0.5)
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	334 (1.2)	270 (1.0)	366 (1.2)

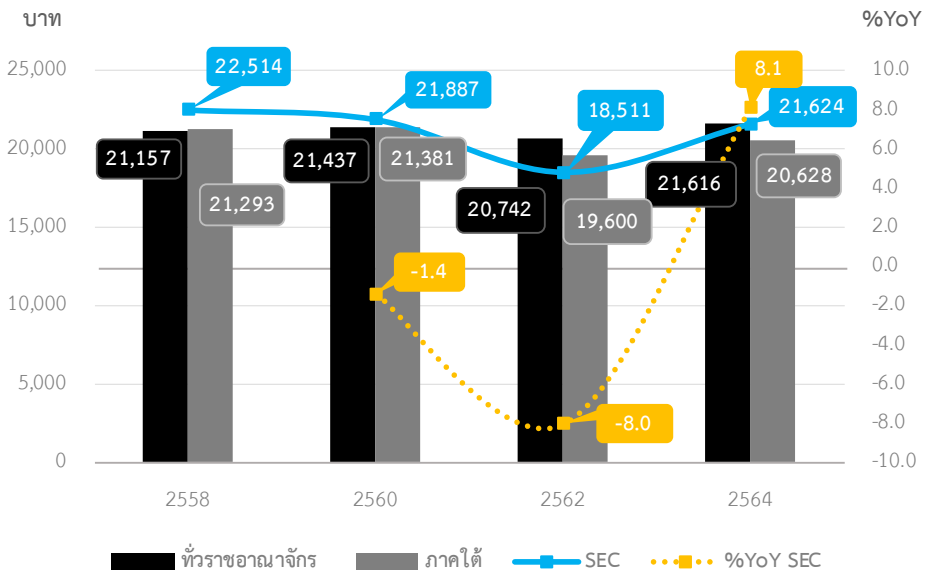
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้า บริการต่าง ๆ ที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการคนละครึ่ง เงินจากรัฐที่เข้าแอปเปาติง การลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง เช่นเงินได้จากประกันชีวิต เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินเยียวยาโควิด-19 เงินชดเชยออกจากงาน เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่ SEC ในปี 2564 ครัวเรือนในกลุ่ม SEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 21,624 บาท ซึ่งมากกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ที่ร้อยละ 8.1 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 33.1 รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 18.5 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 17.9 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 16.0)

แผนภูมิ 5.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับ

ครอบครัวยุคใหม่ โดยปี 2564 ครีวเรือนในกลุ่ม SEC มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ย 2,355,921 บาท เพิ่มขึ้นจาก 2,344,245 บาท ในปี 2562 เมื่อเทียบมูลค่าทรัพย์สินของครัวเรือนในกลุ่ม SEC กับทั่วประเทศ เป็นที่น่าสนใจว่าครัวเรือนในกลุ่ม SEC มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยมากกว่า ครัวเรือนทั่วประเทศ (1,801,091 บาท)

แผนภาพ 5.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 5.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564

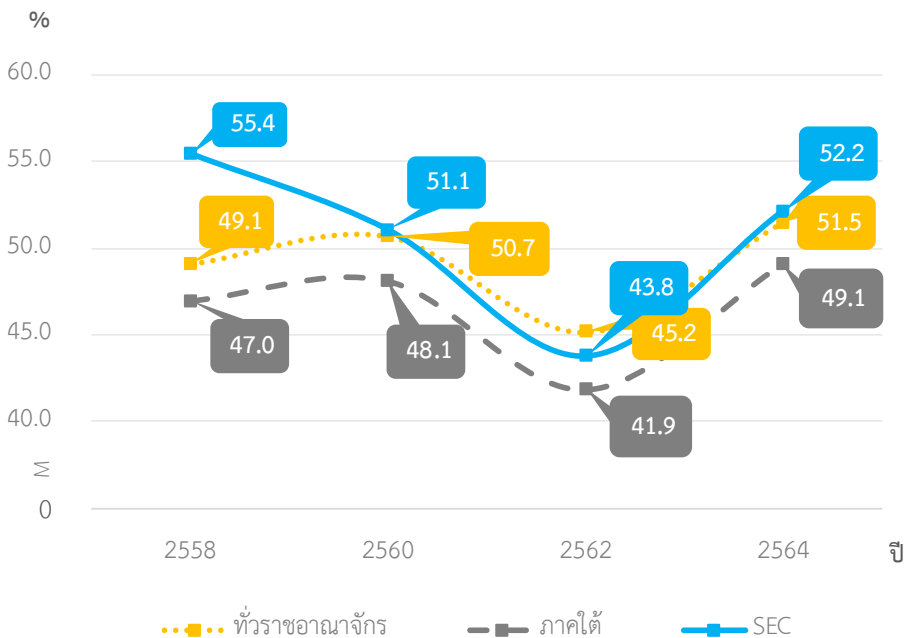
หน่วย : บาท (ร้อยละ)

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม	บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ	ยานพาหนะ (ยกเว้นจักรยาน)	ทรัพย์สินทางการเงิน
2558	2,581,550 (100.0)	2,205,857 (85.4)	232,995 (9.0)	142,698 (5.5)
2560	2,310,479 (100.0)	1,954,202 (84.6)	231,539 (10.0)	124,737 (5.4)
2562	2,344,245 (100.0)	1,945,477 (83.0)	236,736 (10.1)	162,031 (6.9)
2564	2,355,921 (100.0)	1,962,828 (83.3)	246,503 (10.5)	146,591 (6.2)

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

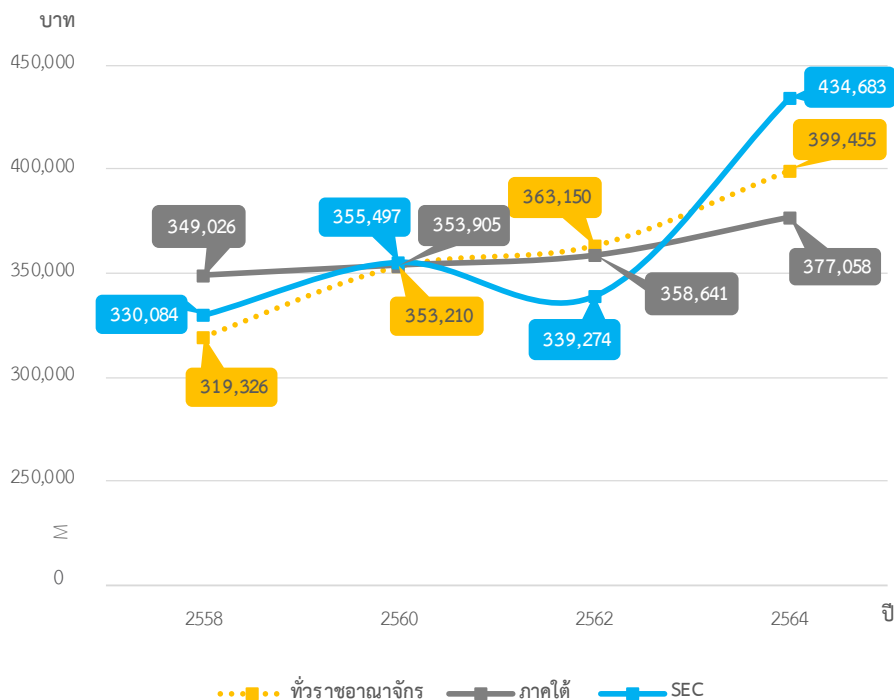
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม SEC ในปี 2564 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 52.2 แต่มีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 43.8 และมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้พบว่าปี 2564 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 434,683 บาท เพิ่มขึ้นจาก 339,274 บาท ในปี 2562 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ระหว่างกลุ่ม SEC กับทั่วประเทศ พบว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยของกลุ่ม SEC สูงกว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของทั่วประเทศ (399,455 บาท ปี 2564)

แผนภูมิ 5.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564

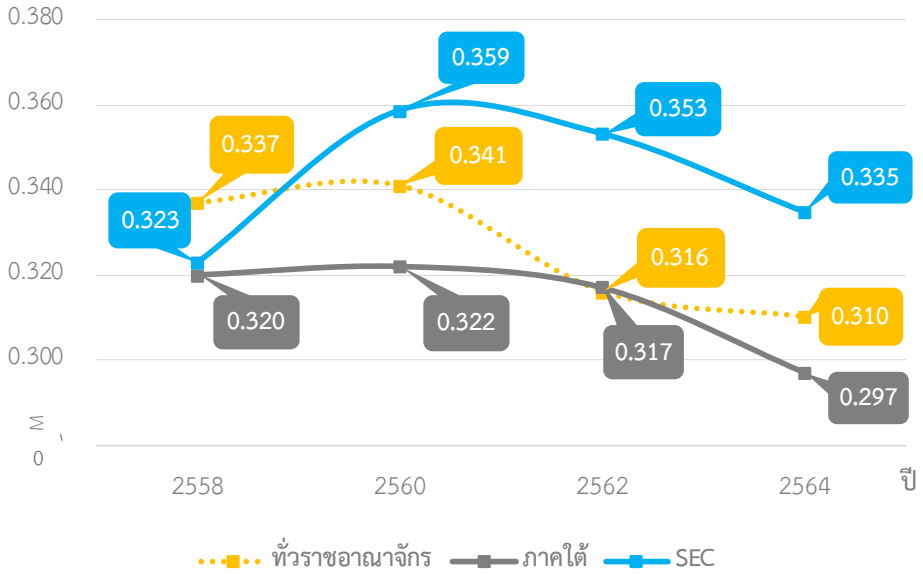

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือน เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนของกลุ่ม SEC ในปี 2564 มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (SEC มีค่า 0.335 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.310) หมายความว่า การกระจายรายได้ของภาพรวมทั่วประเทศดีกว่ากลุ่ม SEC หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม SEC มีความเหลื่อมล้ำสูงกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ

แผนภูมิ 5.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม SEC
พ.ศ. 2558-2564

Gini Coefficient

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

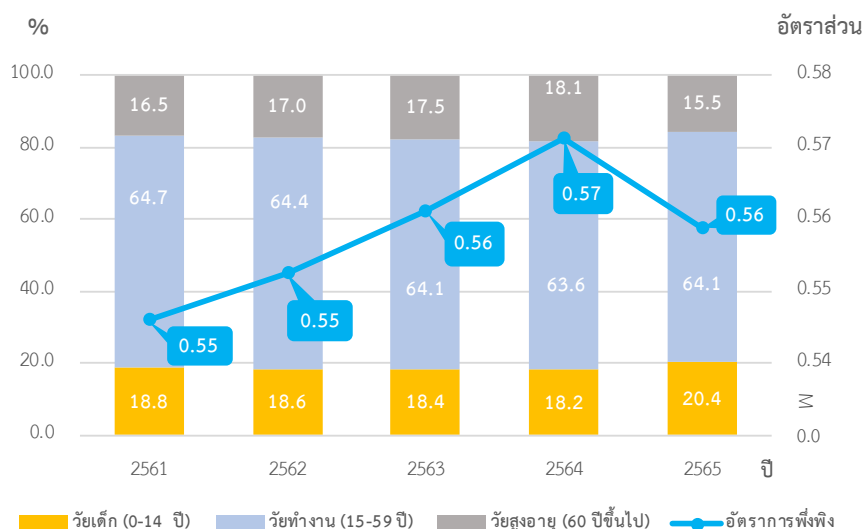

ลักษณะของประชากรในระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

โครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม SEC ข้อมูลปี 2565 สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 20.4 สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 16.0) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม SEC อยู่ที่ร้อยละ 64.1 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 65.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 15.5 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 18.8) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3) และมีอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม SEC เท่ากับ 0.56 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.56 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีค่าที่สูงกว่าเล็กน้อย โดยทั่วประเทศมีอัตราการพึ่งพิงอยู่ที่ 0.53 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.53 คน

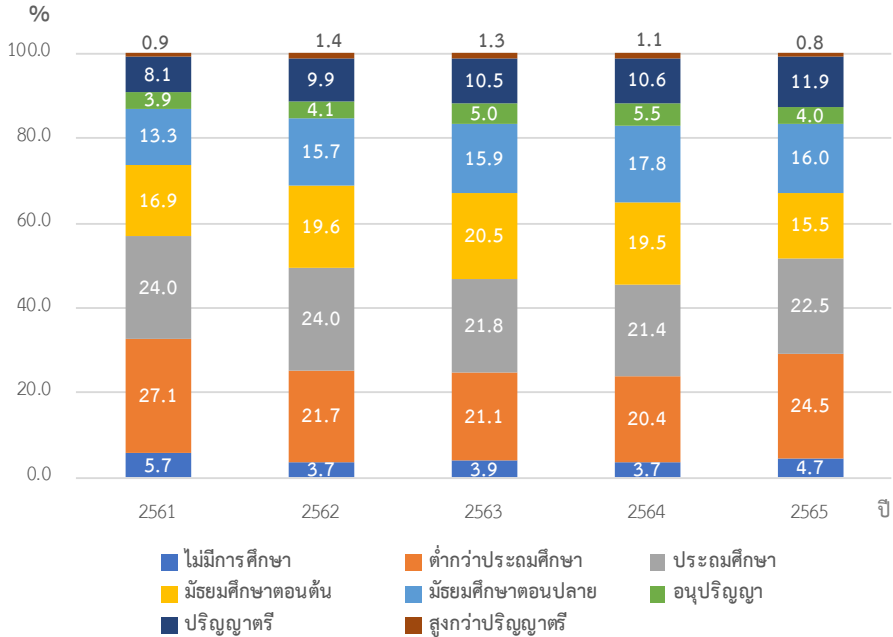
การศึกษาของประชากรในกลุ่ม SEC พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 12.7 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.9) และเมื่อพิจารณาจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 9.14 ซึ่งมีค่าที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (9.24 ปี)

แผนภูมิ 5.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม SEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565

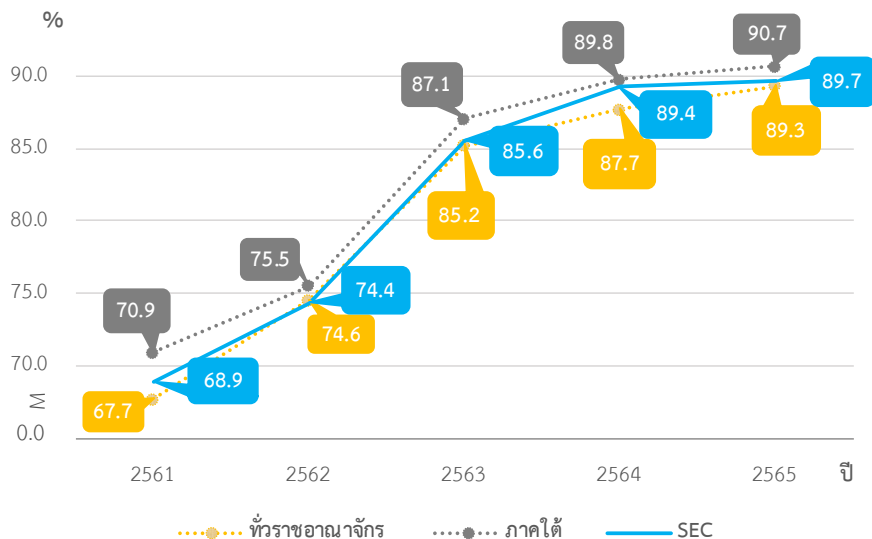

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในระยะเชิงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

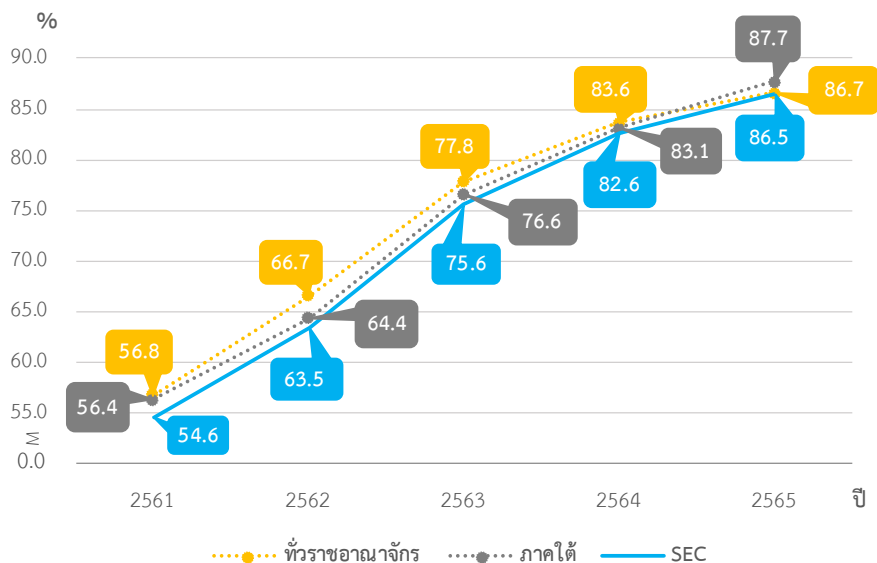
การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม SEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 89.7 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) ซึ่งสูงกว่าร้อยละการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 89.3) แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์กลางของภาคใต้ในการเชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 86.5 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศเล็กน้อย (ร้อยละ 86.7) สำหรับประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม SEC ร้อยละ 90.8, ทัวประเทศ ร้อยละ 89.5) กลุ่ม SEC มีร้อยละที่สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ ขณะที่ประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม SEC ร้อยละ 82.7, ทัวประเทศ ร้อยละ 83.1) กลุ่ม SEC มีร้อยละที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศเล็กน้อย

แผนภูมิ 5.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม SEC ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

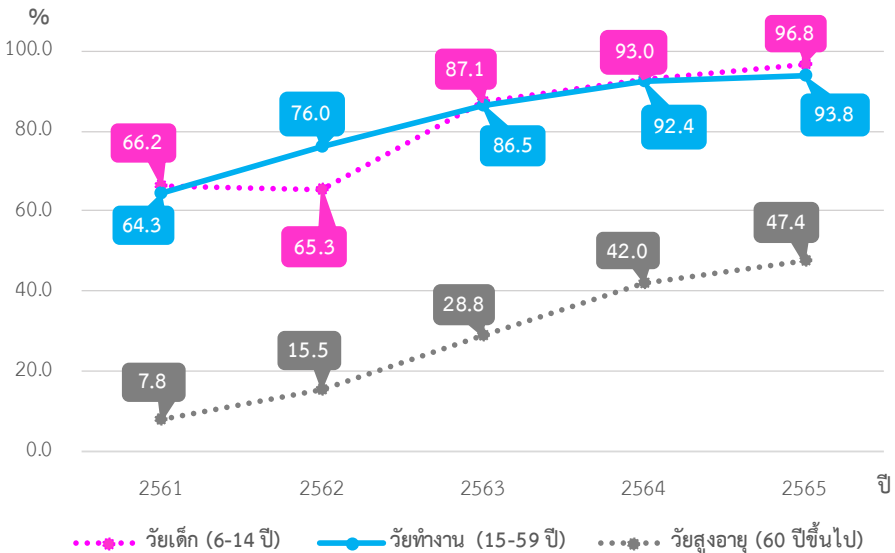
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

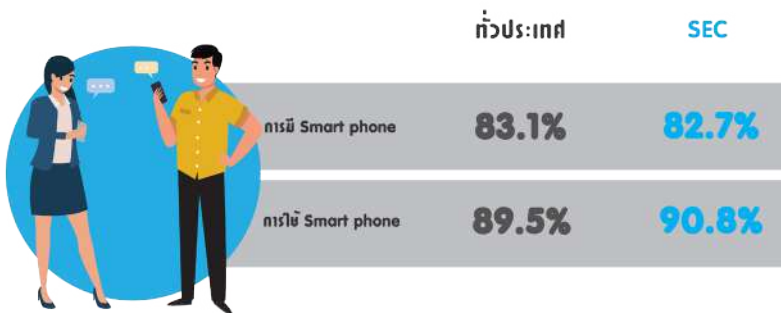
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 5.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

SEZs

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
ชายแดน

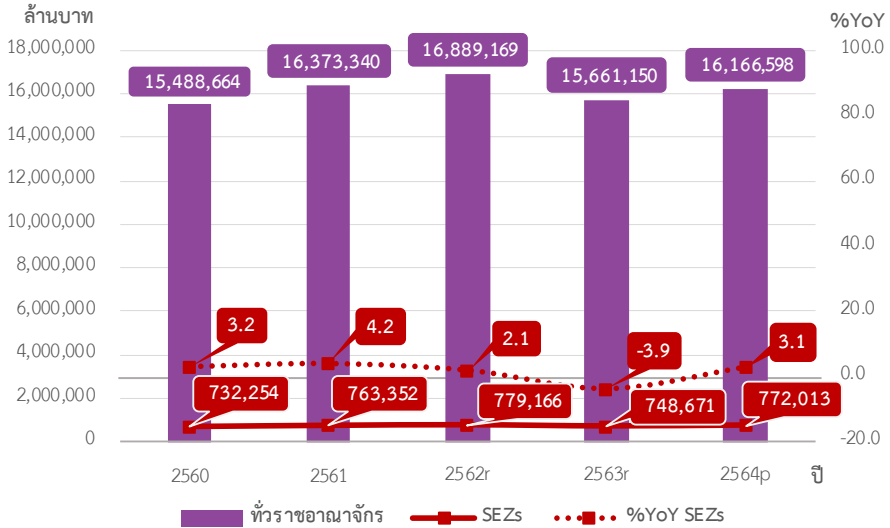
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs)

พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน หรือ SEZs ประกอบด้วย **จังหวัดตาก สงขลา สระแก้ว ตราด หนองคาย นครพนม มุกดาหาร เชียงราย กาญจนบุรี และ นราธิวาส** จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน โดยมุ่งเน้นการส่งเสริม 13 อุตสาหกรรม เป้าหมาย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง 2) การผลิตผลิตภัณฑ์และบริการทางการแพทย์ 3) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน 4) การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 5) การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ โลหะ และวัสดุ 6) การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกและเยื่อกระดาษ 7) กิจการสาธารณูปโภค 8) นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม 9) การผลิตสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง 10) การผลิตอัญมณี และเครื่องประดับ 11) การผลิตเครื่องเรือน 12) กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ (13) กิจการบริการ การจัดตั้ง SEZs เป็นการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค เพื่อช่วยยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ช่วยจัดระเบียบความมั่นคงบริเวณชายแดน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศจากการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายของประเทศเพื่อนบ้าน

การเติบโตทางเศรษฐกิจของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด SEZs ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่า 772,013 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 4.8 ของ GDP อัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม SEZs มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2563) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 106,124 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม SEZs ประกอบด้วยภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 175,516 ล้านบาท (ร้อยละ 22.7 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตรมูลค่า 596,497 ล้านบาท (ร้อยละ 77.3 ของ GPP) โดยมีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งมีมูลค่า 426,825 ล้านบาท (ร้อยละ 55.3 ของ GPP) และสำหรับภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า 169,672 ล้านบาท (ร้อยละ 22.0 ของ GPP)

แผนภูมิ 6.1 พลิกผันที่มวลรวมของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2564

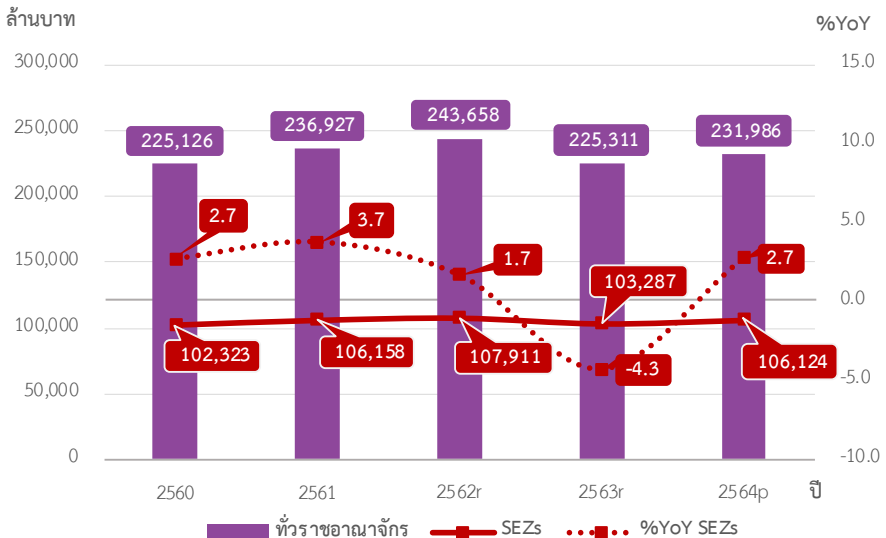

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.2 พลิกผันที่มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2564

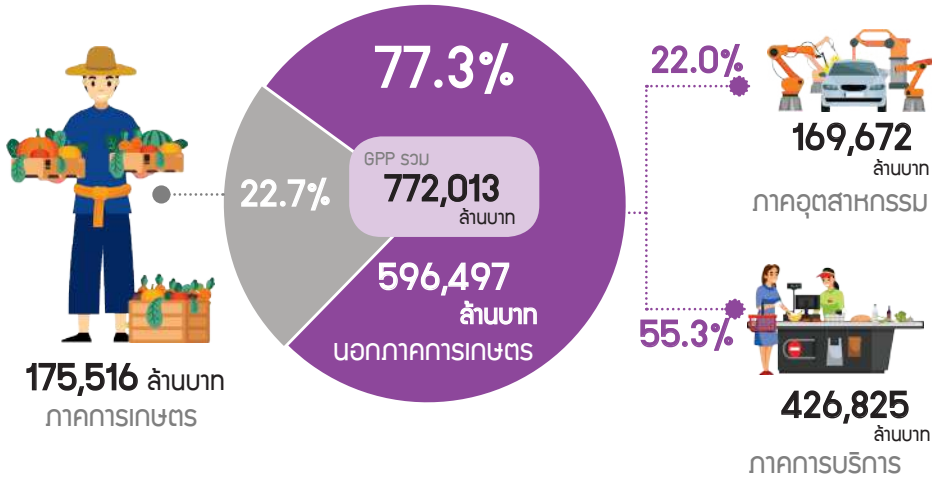

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 6.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEZs จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

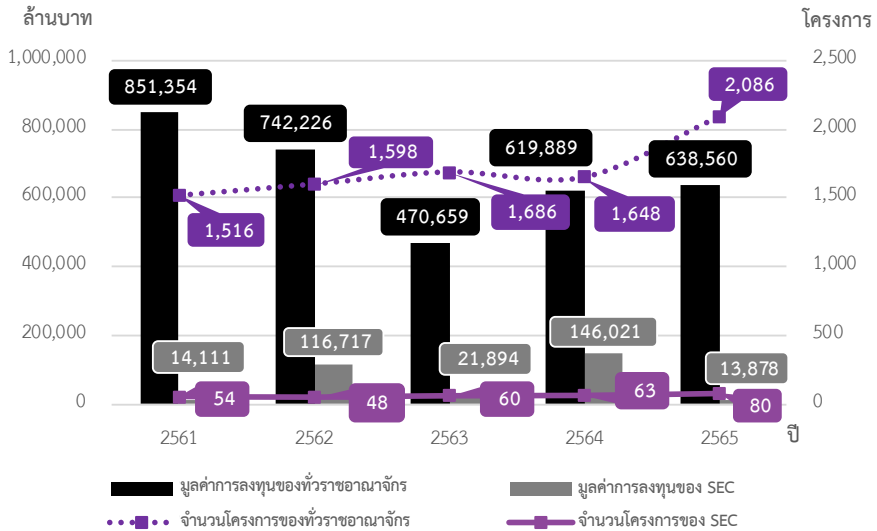
p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

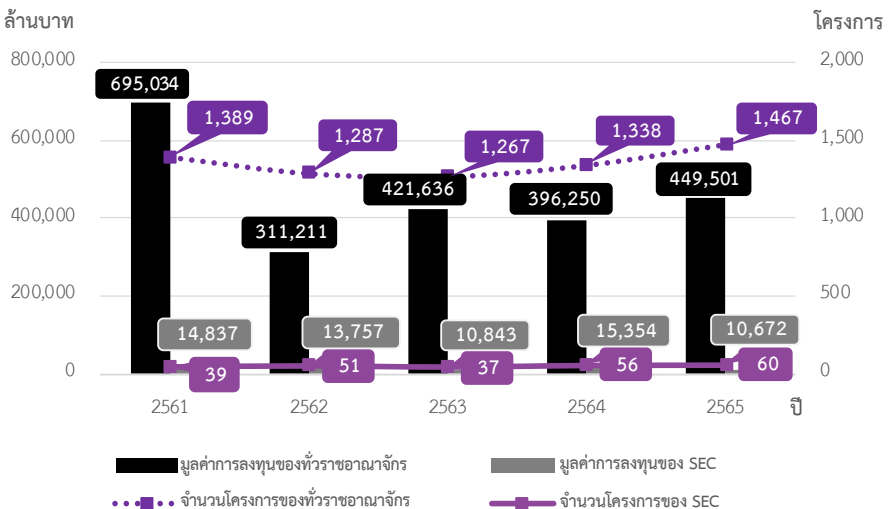
การลงทุนของกลุ่ม SEZs ในปี 2565 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 80 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 13,878 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.2 ของมูลค่าการลงทุนรวมทั่วประเทศ นอกจากนี้การออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2565 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่าโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนมีจำนวน 60 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 10,672 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 30.5 คิดเป็นร้อยละ 2.4 ของมูลค่าการลงทุนรวมทั่วประเทศ

แผนภูมิ 6.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565

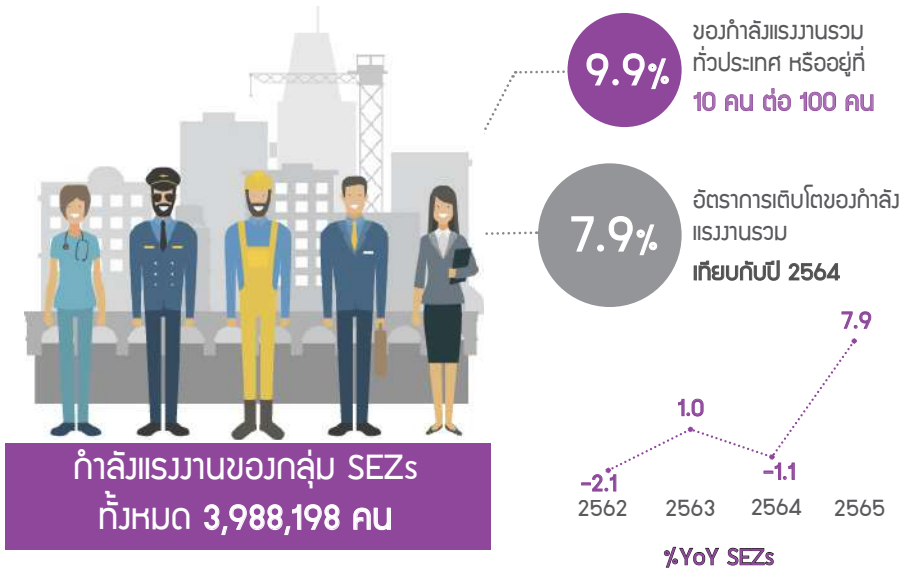
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

กำลังแรงงาน (Work Force)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือนสำหรับกลุ่ม SEZs มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2565 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 3,988,198 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ โดยมีอัตราการเติบโตของกำลังแรงงานรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 เมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 6.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2565

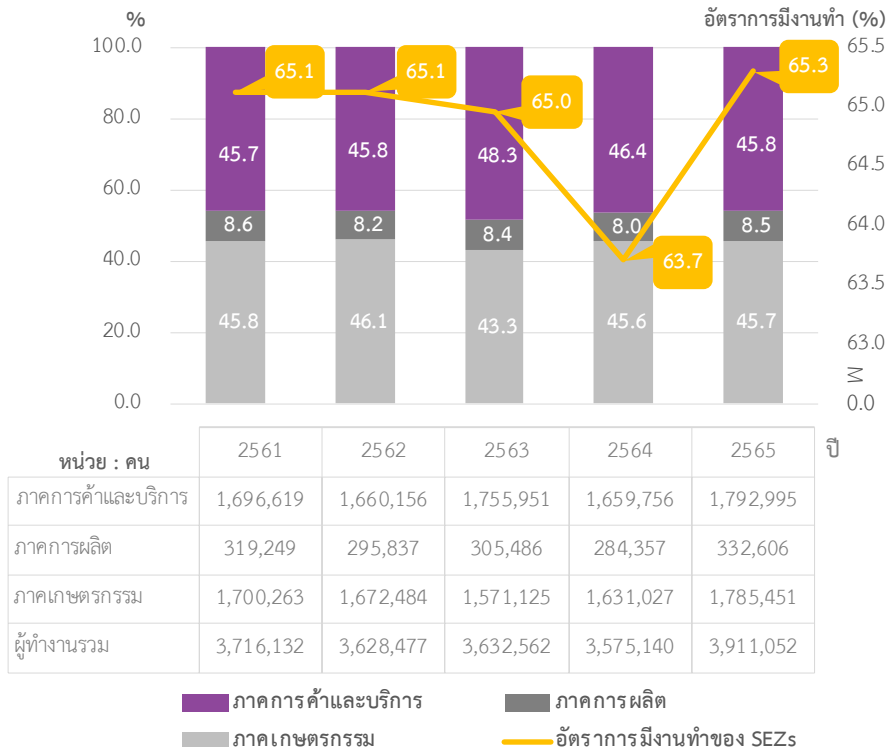

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment)

ผู้ทำงานในกลุ่ม SEZs พบว่าปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 3,911,052 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 65.3) คิดเป็นร้อยละ 9.9 ของผู้ทำงานทั่วประเทศ ซึ่งเมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่าผู้ทำงานภาคการค้าและบริการมีจำนวนสูงสุด 1,792,995 คน (ร้อยละ 45.8) รองลงมา คือ ภาคเกษตรกรรม 1,785,451 คน (ร้อยละ 45.7) และภาคการผลิต 332,606 คน (ร้อยละ 8.5) โดยเมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3) จะพบว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้ง 3 ประเภท มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ทำงานเพิ่มขึ้น โดยภาคเกษตรกรรมมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 9.5 รองลงมา คือ ภาคการผลิต มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 และภาคการค้าและบริการ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8.0

แผนภูมิ 6.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565

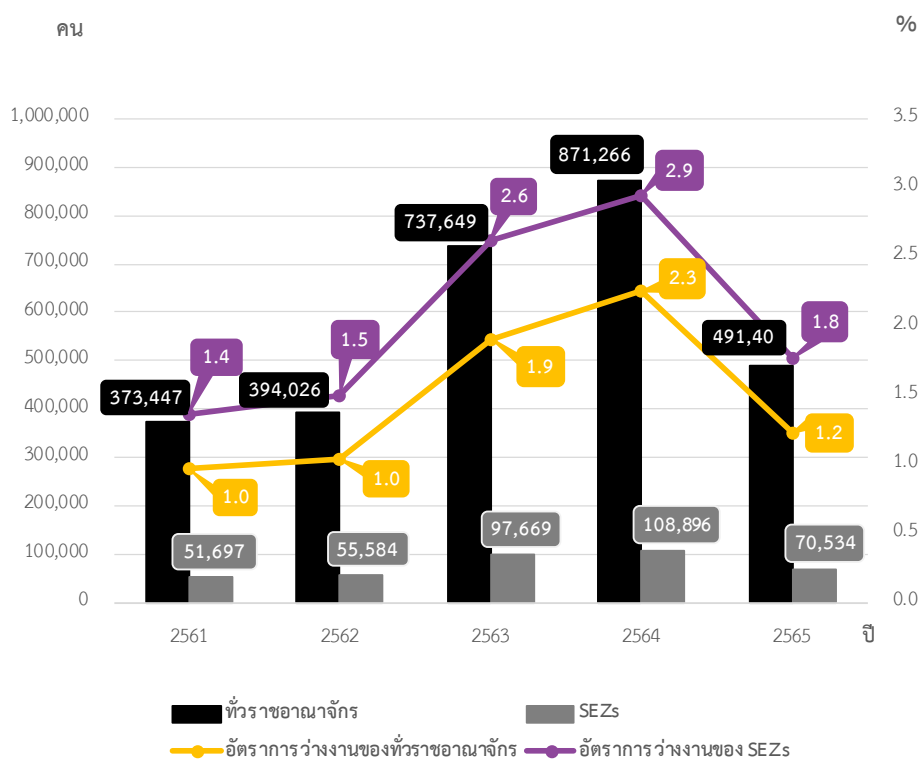

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การว่างงาน (Unemployment)

การว่างงานของกลุ่ม SEZs ในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 70,534 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.8 สูงกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.2) ซึ่งลดลงจากปี 2564 (ไตรมาส 3) ที่มีผู้ว่างงานถึง 108,896 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานถึงร้อยละ 2.9 ทำให้เห็นถึงสถานการณ์การว่างงานที่ดีขึ้นของกลุ่ม SEZs หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

แผนภูมิ 6.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565

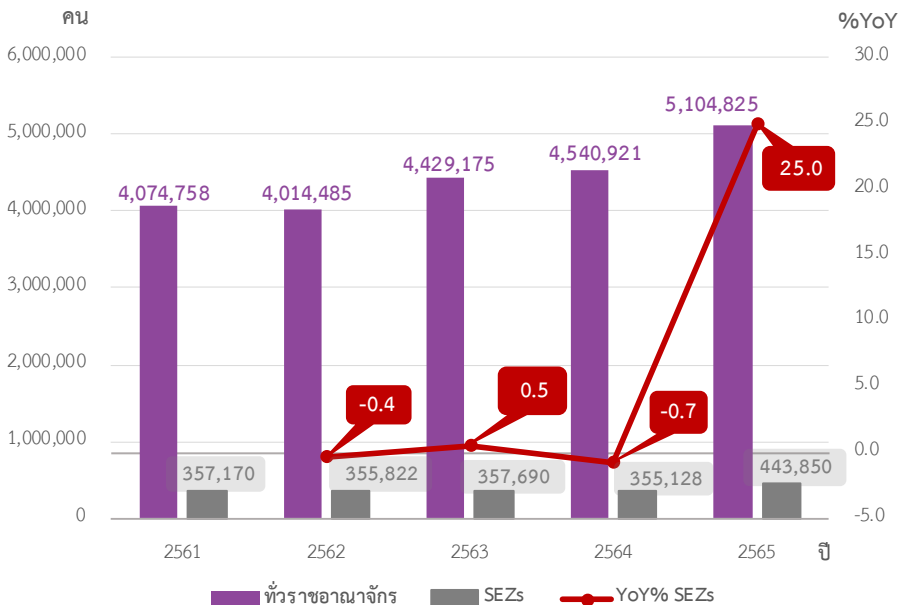
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม SEZs จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 443,850 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม SEZs ต่ำกว่าสัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั่วประเทศ (12.7) เมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3) จะพบว่าการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของกลุ่ม SEZs เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 25.0

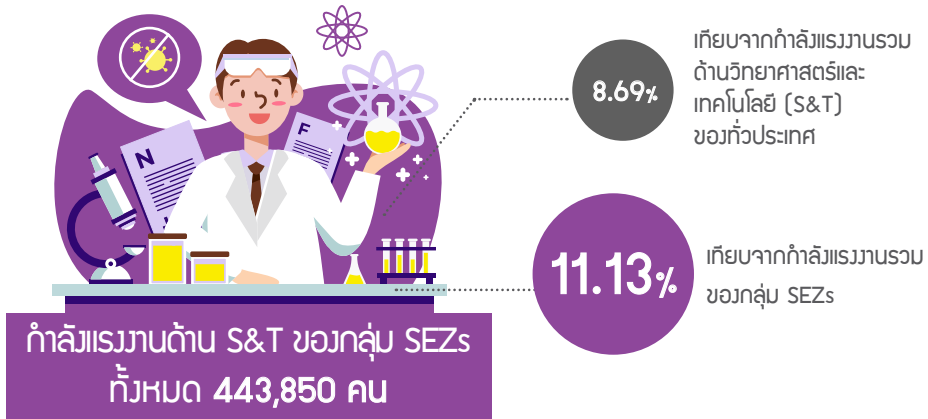
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนภูมิ 6.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 6.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565

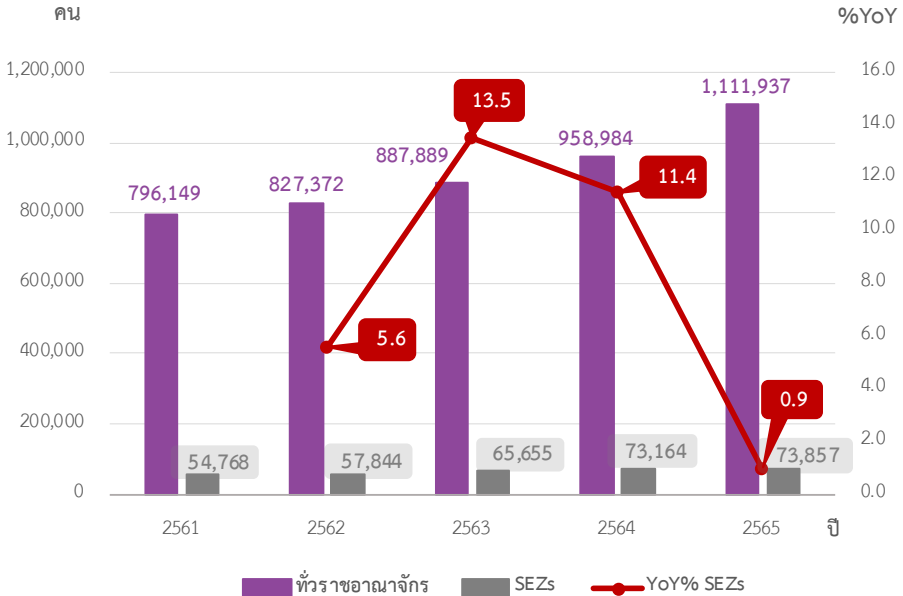
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs ในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 73,857 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม SEZs เมื่อดูแนวโน้มพบว่ากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ขณะที่ในปี 2564-2565 (ไตรมาส 3) มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง

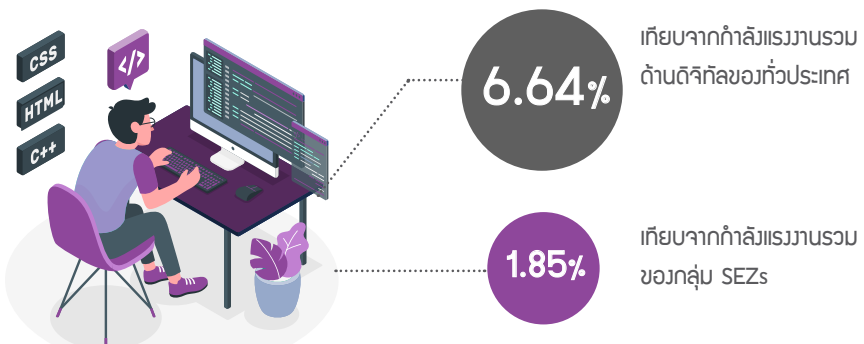
หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

แผนภูมิ 6.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 6.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565

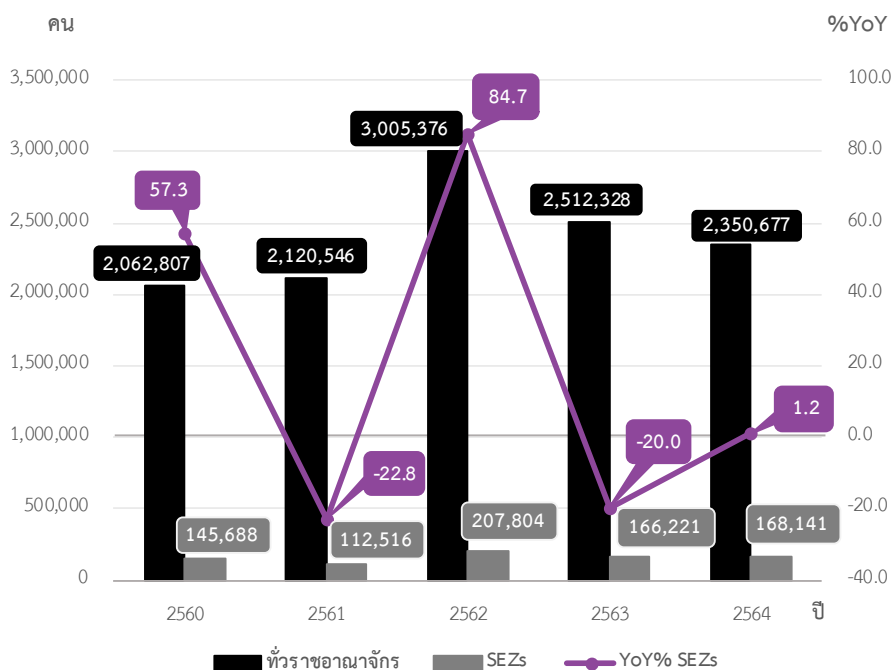
กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs ทั้งหมด 73,857 คน

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวของกลุ่ม SEZs ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2564 มีทั้งสิ้น 168,141 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และเมื่อเทียบกับปี 2563 พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2

แผนภูมิ 6.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2564

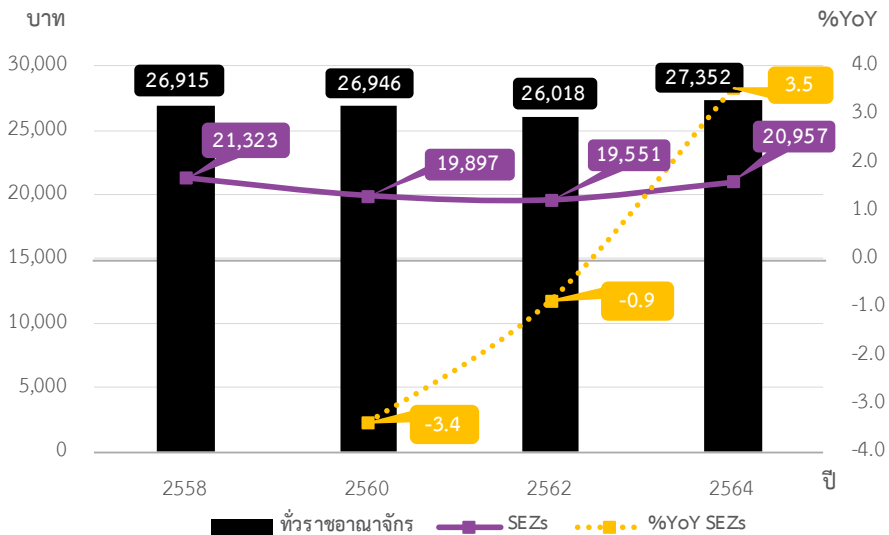

ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

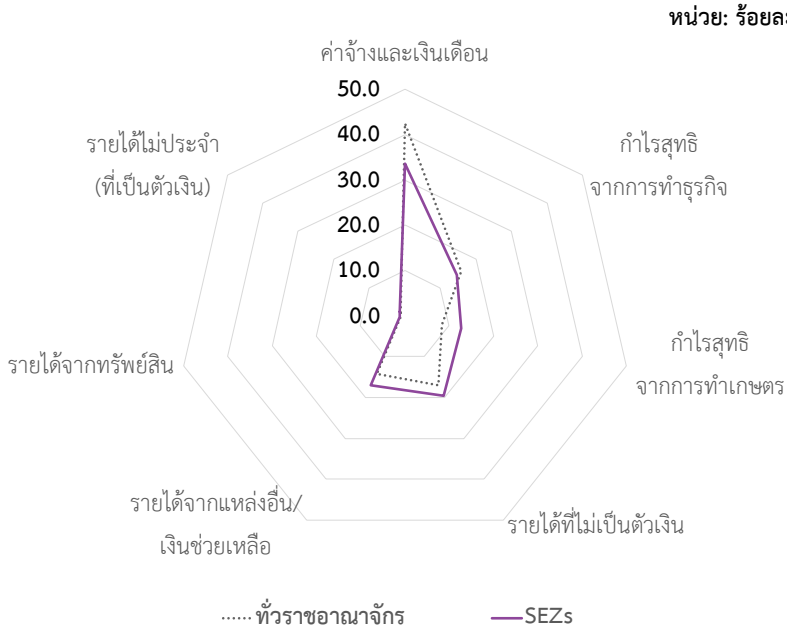
ครัวเรือนในเขต SEZs ทั้งหมดในปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,247,026 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.8 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 20,957 บาท ซึ่งน้อยกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตลดลงจากปี 2562 ร้อยละ 3.5 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม SEZs เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 60.9 (12,760 บาท) แบ่งออกเป็นค่าจ้างและเงินเดือน 7,039 บาท (ร้อยละ 33.6) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 3,073 บาท (ร้อยละ 14.7) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,648 บาท (ร้อยละ 12.6) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 4,097 บาท (ร้อยละ 19.5) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 17.1 (3,580 บาท) และรายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 2.5 (521 บาท)

แผนภูมิ 6.10 รายได้ทั้งปีเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564

หน่วย : บาท (ร้อยละ)

แหล่งที่มาของรายได้	ทั่วราชอาณาจักร	SEZs
ค่าจ้างและเงินเดือน	11,639 (42.6)	7,039 (33.6)
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	4,319 (15.8)	3,073 (14.7)
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,297 (8.4)	2,648 (12.6)
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,650 (17.0)	4,097 (19.5)
รายได้จากแหล่งอื่น /เงินช่วยเหลือ	3,869 (14.1)	3,580 (17.1)
รายได้จากทรัพย์สิน	243 (0.9)	222 (1.1)
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	334 (1.2)	298 (1.4)

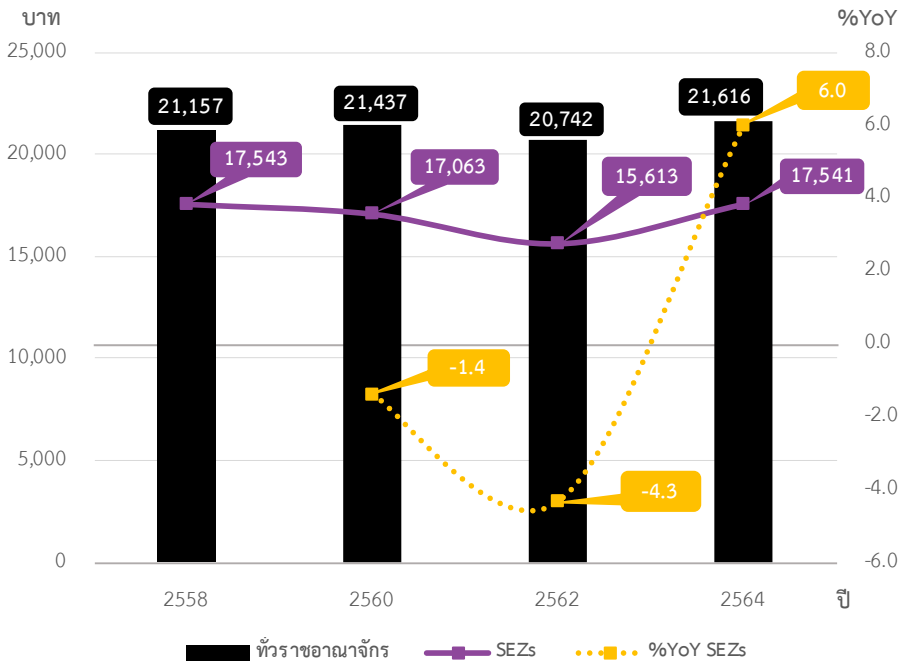
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้า บริการต่าง ๆ ที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการคนละครึ่ง เงินจากรัฐที่เช่าแอปเปิ้ล การลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง เช่นเงินได้จากประกันชีวิต เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินเยียวยาโควิด-19 เงินชดเชยออกจากงาน เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่ SEZs ในปี 2564 ครัวเรือนในกลุ่ม SEZs มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 17,541 บาท ซึ่งน้อยกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ที่ร้อยละ 6.0 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 36.8 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 33.7) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 19.7 และ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 16.7

แผนภูมิ 6.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564

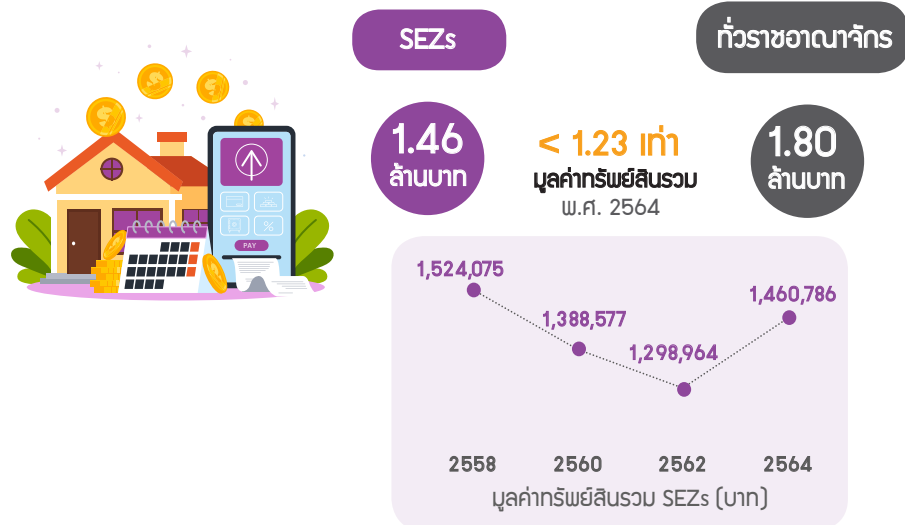

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสด

ได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้ โดยปี 2564 คริวเรือนในกลุ่ม SEZs มีมูลค่าสินทรัพย์เฉลี่ย 1,460,786 บาท เพิ่มขึ้นจาก 1,298,964 บาท ในปี 2562

แผนภาพ 6.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 6.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564

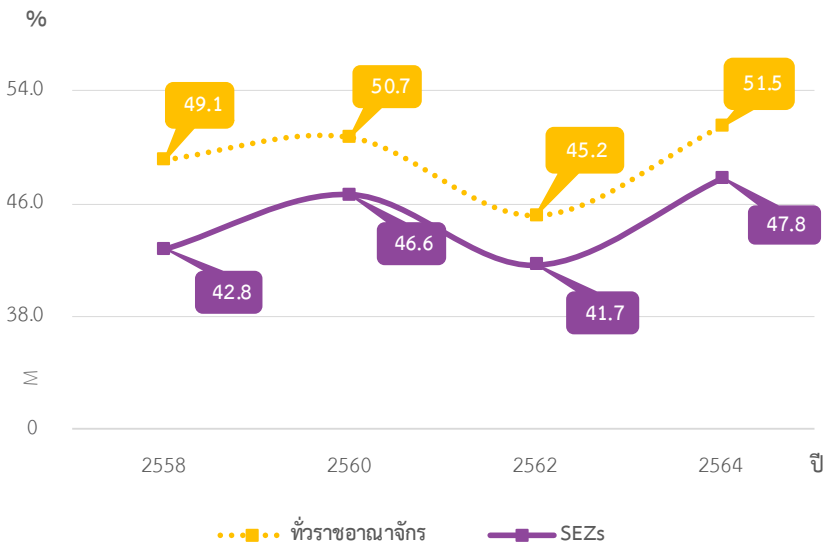
หน่วย : บาท (ร้อยละ)

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม	บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ	ยานพาหนะ (ยกเว้นจักรยาน)	ทรัพย์สินทางการเงิน
2558	1,524,075 (100.0)	1,182,501 (77.6)	216,964 (14.2)	124,610 (8.2)
2560	1,388,577 (100.0)	1,100,147 (79.2)	195,408 (14.1)	93,022 (6.7)
2562	1,298,964 (100.0)	1,009,513 (77.7)	197,010 (15.2)	92,441 (7.1)
2564	1,460,786 (100.0)	1,152,307 (78.9)	214,677 (14.7)	93,802 (6.4)

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

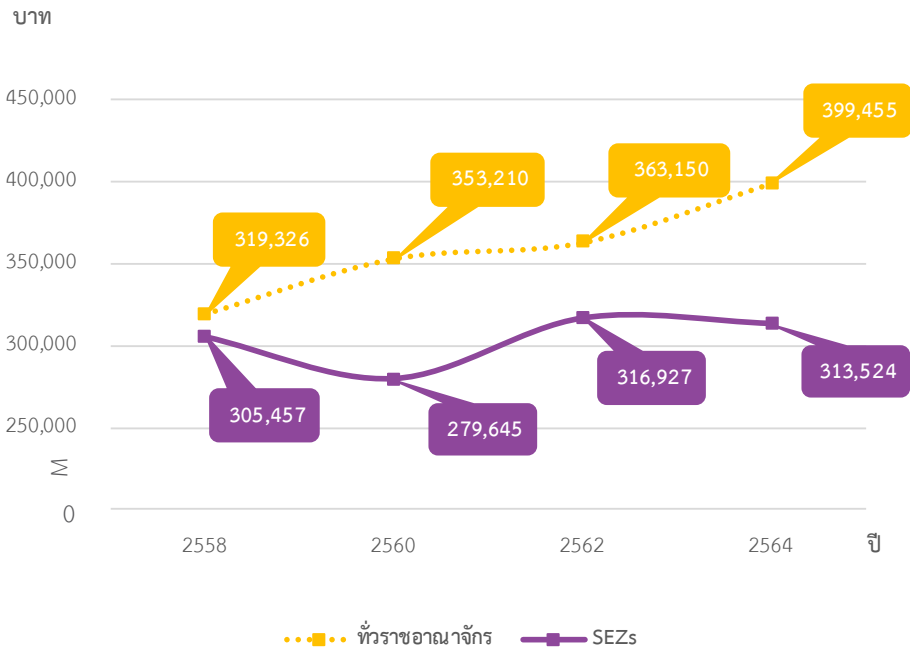
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม SEZs ปี 2564 มีสัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้ร้อยละ 47.8 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 41.7 ในปี 2562 สำหรับมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ในปี 2564 พบว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 313,524 บาท ลดลงจาก 316,927 บาท ในปี 2562 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พบว่ามีมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (399,455 บาท)

แผนภูมิ 6.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.14 มูลค่าสินค้านำเข้าต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564

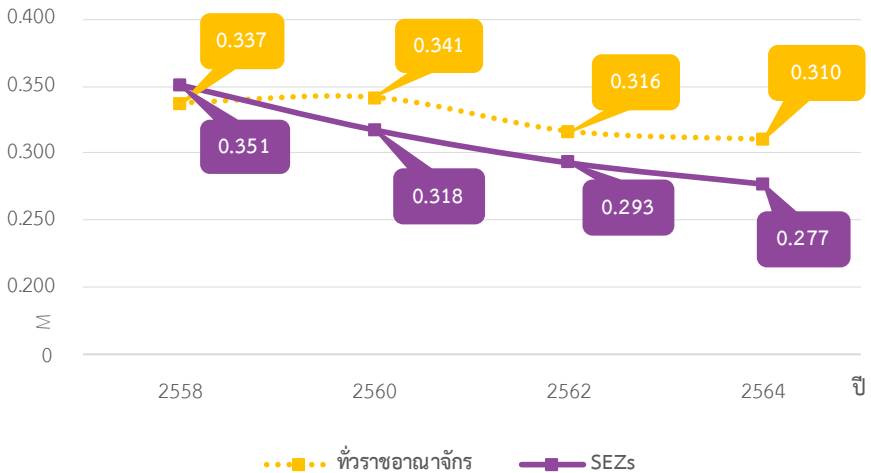

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือน เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนของกลุ่ม SEZs ในปี 2564 มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (SEZs มีค่า 0.277 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.310) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม SEZs ดีกว่าภาพรวมทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม SEZs มีความเหลื่อมล้ำน้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ และเป็นที่น่าสนใจว่าตั้งแต่ปี 2558-2564 กลุ่ม SEZs มีแนวโน้มของความเหลื่อมล้ำที่ลดลงหรือมีการกระจายรายได้ดีขึ้น

แผนภูมิ 6.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564

Gini Coefficient

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

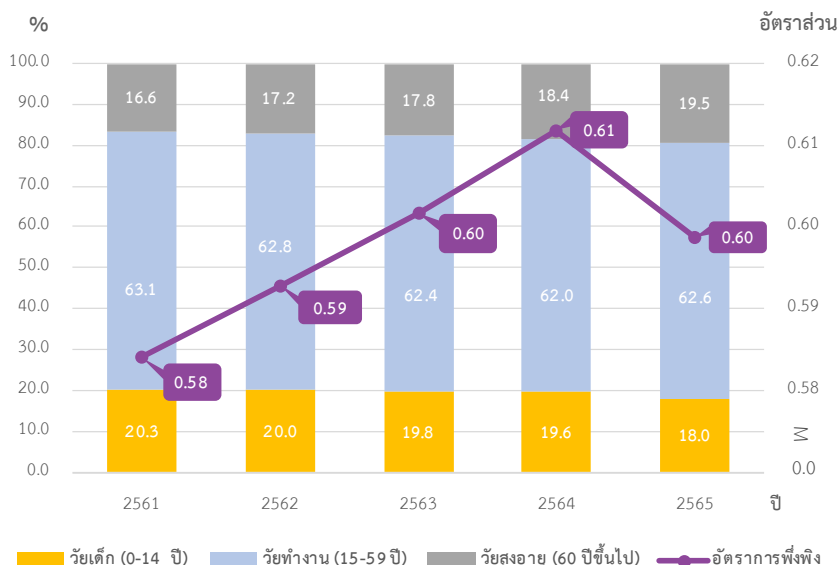

ลักษณะของประชากรในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

โครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม SEZs ข้อมูลปี 2565 สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 18.0 สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 16.0) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม SEZs อยู่ที่ร้อยละ 62.6 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 65.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 19.5 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 18.8) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3) และของกลุ่ม SEZs มีอัตราการพึ่งพิงเท่ากับ 0.60 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.60 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีค่าที่สูงกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราการพึ่งพิงอยู่ที่ 0.53 หรือประชากร วัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.53 คน

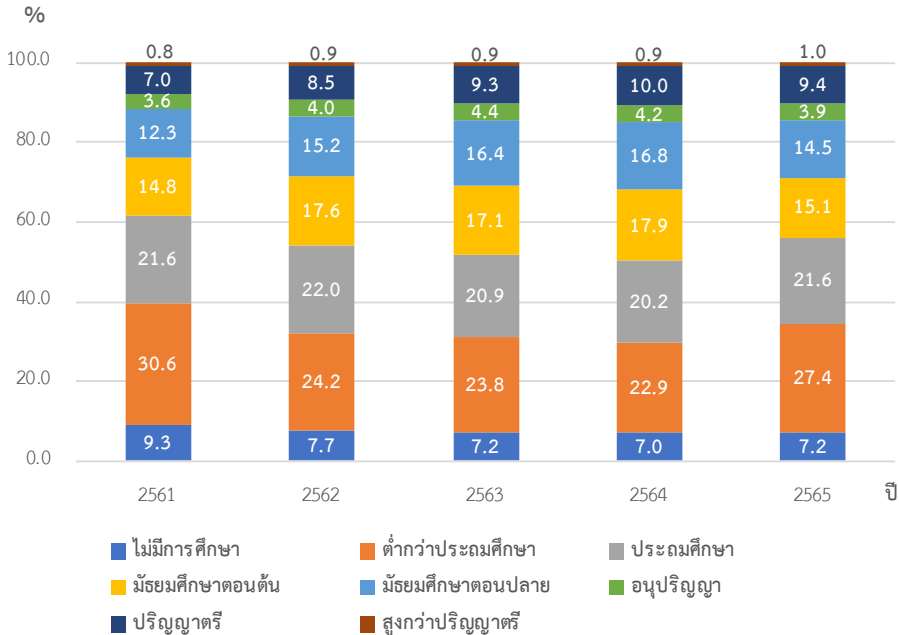
การศึกษาของประชากรในกลุ่ม SEZs พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 10.4 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.9) และเมื่อพิจารณาจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 8.35 ซึ่งมีค่าที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (9.24 ปี)

แผนภูมิ 6.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิงของกลุ่ม SEZs จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2561-2565

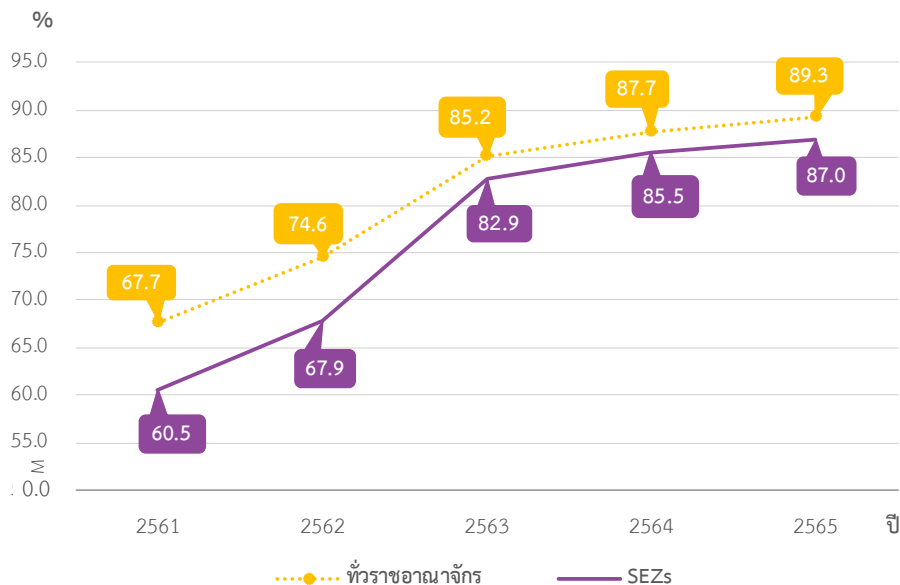

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

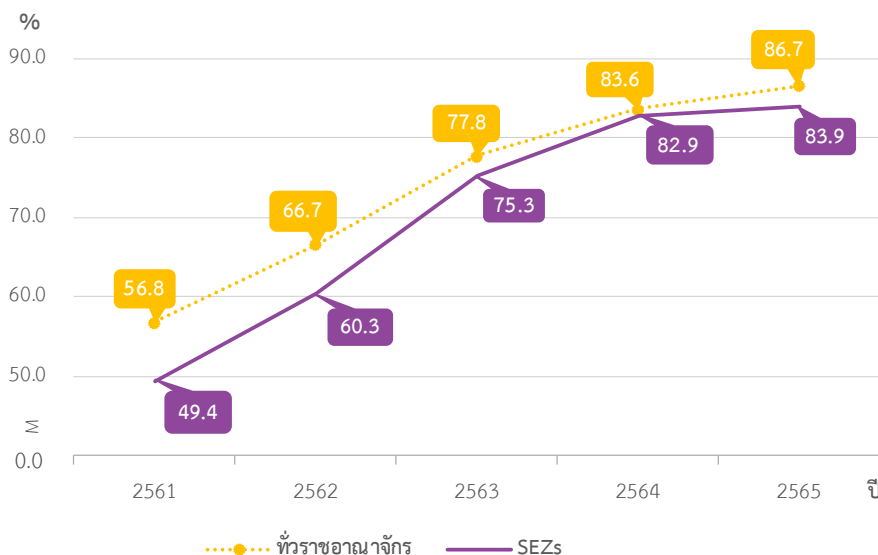
การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม SEZs มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 87.0 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) อย่างไรก็ตามต่ำกว่าร้อยละการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 89.3) สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 83.9 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศเช่นเดียวกัน (ร้อยละ 86.7) รวมทั้งประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม SEZs ร้อยละ 87.0, ทั่วประเทศ ร้อยละ 89.5) และประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม SEZs ร้อยละ 78.2, ทั่วประเทศ ร้อยละ 83.1) กลุ่ม SEZs มีร้อยละที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศด้วยเช่นกัน

แผนภูมิ 6.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม SEZs ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

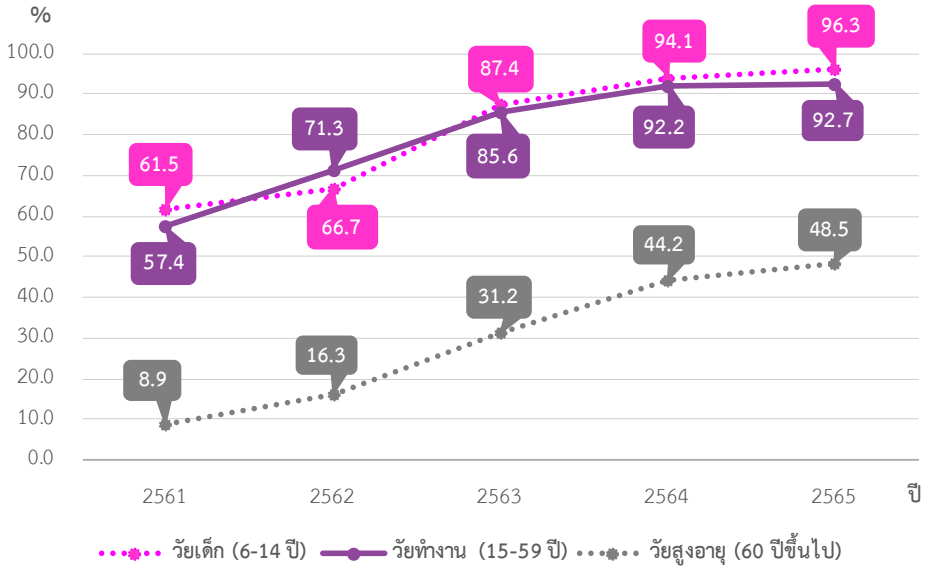
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

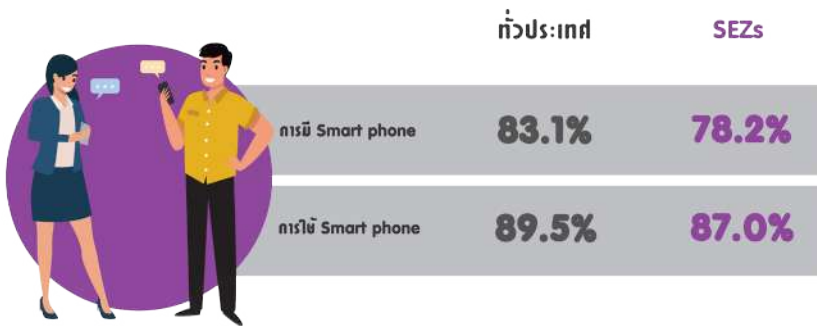
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 6.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ประเด็นเด่น

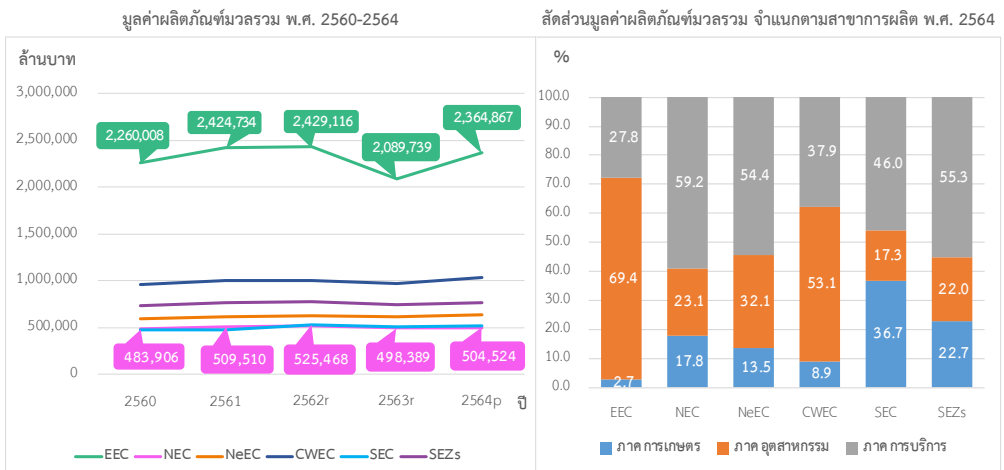
เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

ประเด็นเด่นเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

ตลอดระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) เขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกด้าน โดยจะเห็นได้จากการเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละเขตพื้นที่ที่สะท้อนผ่านผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) หรือดัชนีที่ใช้สำหรับชี้วัดมูลค่าเศรษฐกิจในจังหวัด ซึ่งเมื่อพิจารณา GPP ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นพื้นที่ที่มี GPP สูงกว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มอื่น (2,364,867 ล้านบาท ในปี 2564) ในขณะที่พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) เป็นพื้นที่ที่มี GPP น้อยที่สุด (504,524 ล้านบาท ในปี 2564)

แผนภูมิ 7.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวม

หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

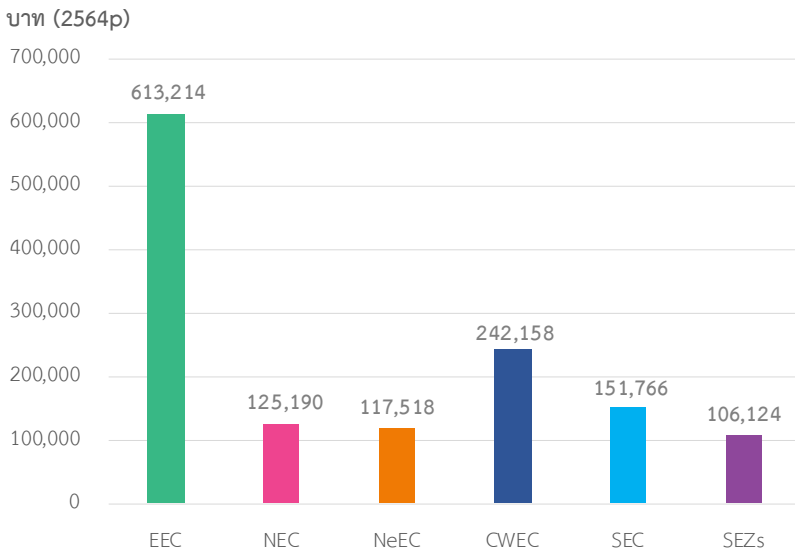
p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

หากพิจารณา GPP ของเขตเศรษฐกิจพิเศษจำแนกตามสาขาการผลิตในแต่ละเขตเศรษฐกิจพิเศษในปี 2564 จะพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) มีภาคอุตสาหกรรมเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สำหรับ GPP ภาคการเกษตร มีสัดส่วนสูงที่สุดในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) รองลงมาเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

เมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากร (GPP Per Capita) ปี 2564 ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากรสูงที่สุด (613,214 บาทต่อปี) แต่กลับพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากรน้อยที่สุด (106,124 บาทต่อปี) ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันถึง 5.8 เท่า

แผนภูมิ 7.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว พ.ศ. 2564

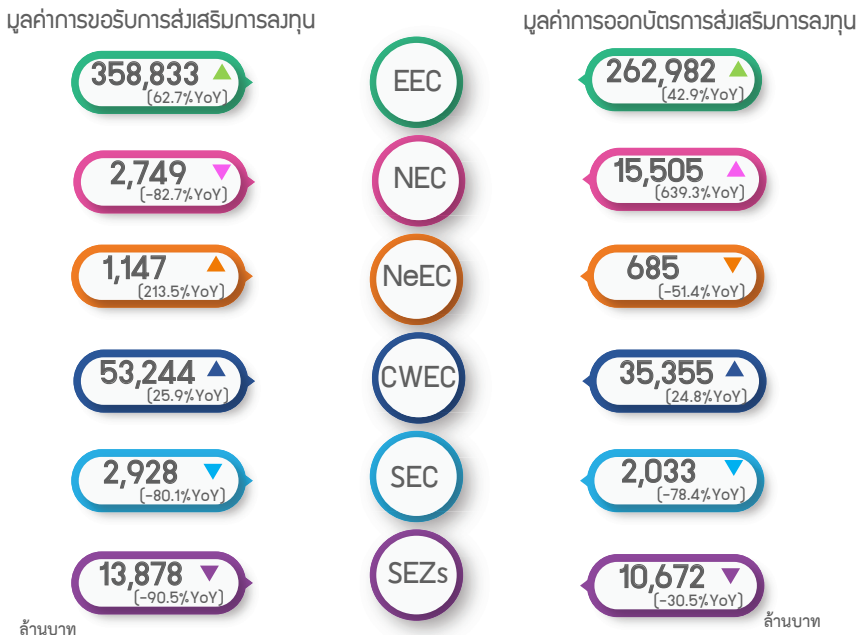

หมายเหตุ : p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

นอกจากนี้จะเห็นได้จาก การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษตั้งแต่ปี 2560-2565 ทั้ง 6 กลุ่ม ซึ่งพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าการขอรับการลงทุน สูงที่สุด (358,833 ล้านบาท ในปี 2565) ในขณะที่พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉิยเหนือ (NeEC) มีมูลค่าการขอรับการลงทุนน้อยที่สุด (1,147 ล้านบาท)

แผนภาพ 7.1 มูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับและการออกบัตรการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2565

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ลักษณะที่สำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย (Thailand Special Economic Zones) ทั้ง 6 กลุ่ม ในมิติการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านลักษณะของประชากร และด้านความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

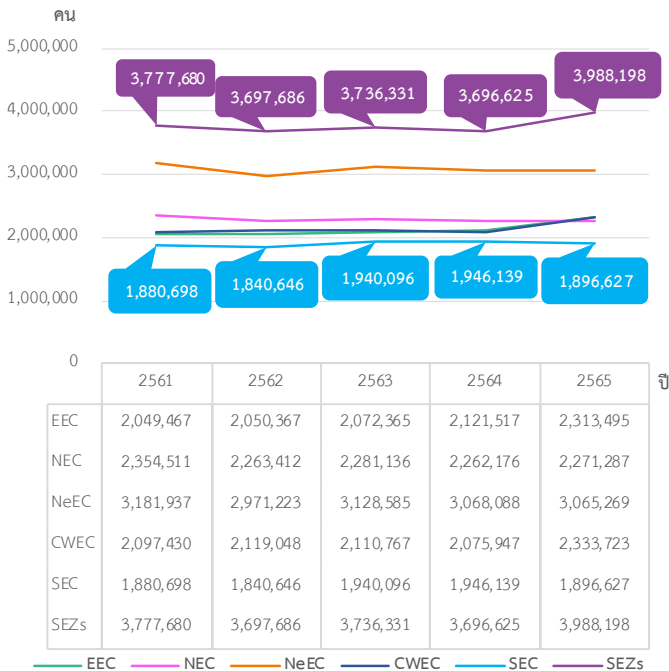
มิติด้านแรงงาน

สถานการณ์แรงงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

กำลังแรงงาน (Work Force)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน เมื่อเปรียบเทียบกำลังแรงงานทั้ง 6 กลุ่มพบว่าในปี 2565 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานสูงสุด มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงานอยู่ที่ 3,988,198 คน รองลงมา ได้แก่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ที่มีกำลังแรงงานต่ำสุดอยู่ที่ 1,896,627 คน เมื่อดูอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงาน ในปี 2565 (ไตรมาส 3) เทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3) พบว่า ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) มีอัตราการเติบโตของกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นสูงสุด

แผนภูมิ 7.3 จำนวนกำลังแรงงานรวม พ.ศ. 2561-2565

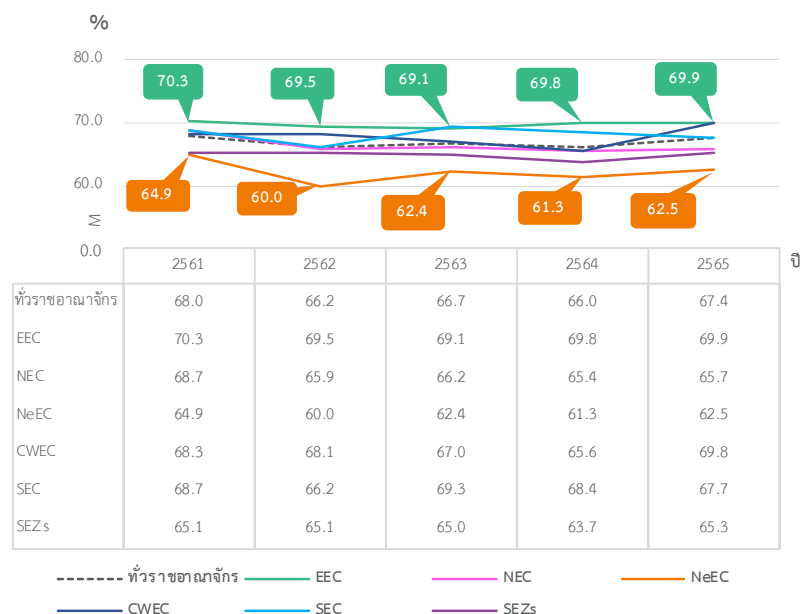

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment)

เมื่อพิจารณาอัตราการมีงานทำหรืออัตราส่วนของผู้มีงานทำต่อประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ของเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม กับอัตราการมีงานทำของประเทศ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2561-2565) ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีอัตราการจ้างงานค่อนข้างใกล้เคียงกับภาพรวมของประเทศแต่มีอัตราการมีงานทำที่ต่ำกว่าทั่วประเทศ ทั้งนี้ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK) และระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีอัตราการมีงานทำที่สูงกว่าภาพรวมระดับประเทศ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ยังคงเป็นเขตเศรษฐกิจที่มีอัตราการมีงานทำมากที่สุด ซึ่งในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีอัตราการมีงานทำอยู่ที่ร้อยละ 69.9 ในขณะที่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK) และระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ค่อนข้างผันผวน ขณะเดียวกันระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) ยังคงเป็นเขตที่มีอัตราการมีงานทำต่ำที่สุดใน 6 กลุ่ม ซึ่งในปี 2565 (ไตรมาส 3) มีอัตราการมีงานทำอยู่ที่ร้อยละ 62.5

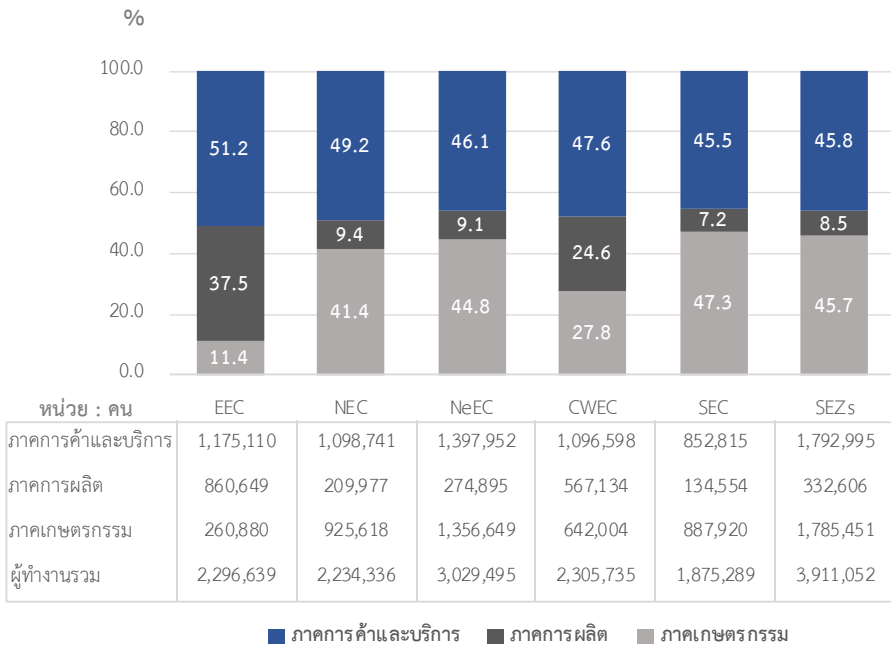
แผนภูมิ 7.4 อัตราการมีงานทำ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หากจำแนกผู้ทำงานตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่า เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนผู้ทำงานภาคการค้าและบริการสูงสุด ร้อยละ 51.2 รองลงมา คือ ภาคการผลิตร้อยละ 37.5 และภาคเกษตรกรรมเพียงร้อยละ 11.4 ขณะที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เฉียงเหนือ (NeEC) และระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) มีสัดส่วนผู้ทำงานภาคการค้าและบริการสูงสุด รองลงมา คือ ภาคเกษตรกรรม และภาคการผลิตเช่นเดียวกัน ส่วนระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีสัดส่วนผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม และภาคการค้าและบริการในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สำหรับภาคการผลิต มีสัดส่วนน้อยที่สุด

แผนภูมิ 7.5 สัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2565

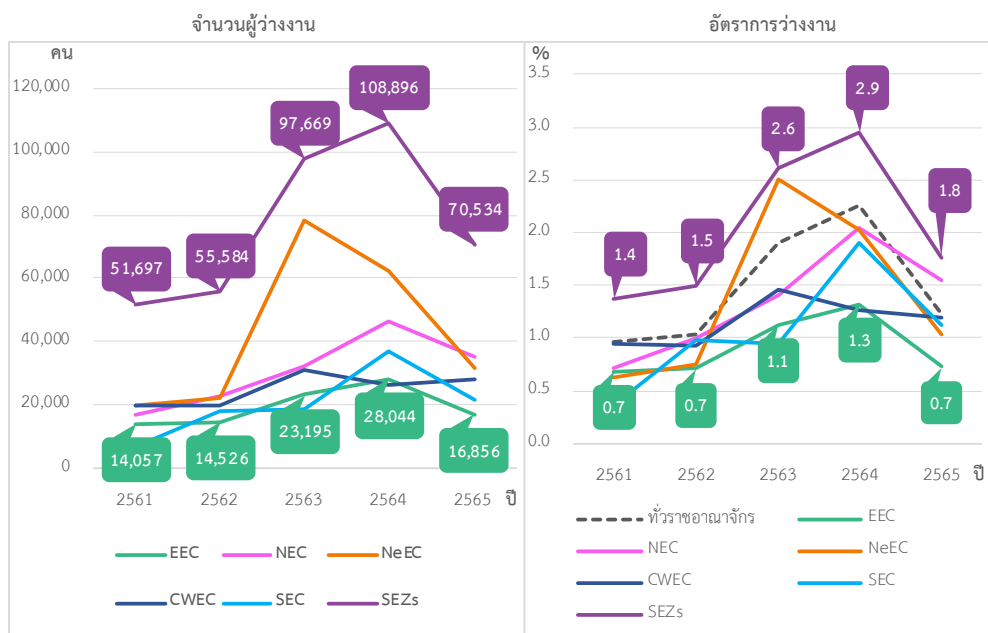

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การว่างงาน (Unemployment)

หากพิจารณาอัตราการว่างงานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม กับอัตราการว่างงานของประเทศ จะเห็นว่า ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (2561-2565) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มเดียวที่มีอัตราการว่างงานสูงกว่าภาพรวมระดับประเทศ ขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกออลเฉียงเหนือ (NeEC) เป็นกลุ่มที่มีอัตราการว่างงานค่อนข้างผันผวน และในปี 2565 เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีอัตราการว่างงานต่ำที่สุดใน 6 กลุ่ม เพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้น ซึ่งในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่า อัตราการว่างงานของทุกกลุ่มลดลง เมื่อเทียบกับปี 2564 (ไตรมาส 3) ทำให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ดีขึ้นหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

แผนภูมิ 7.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

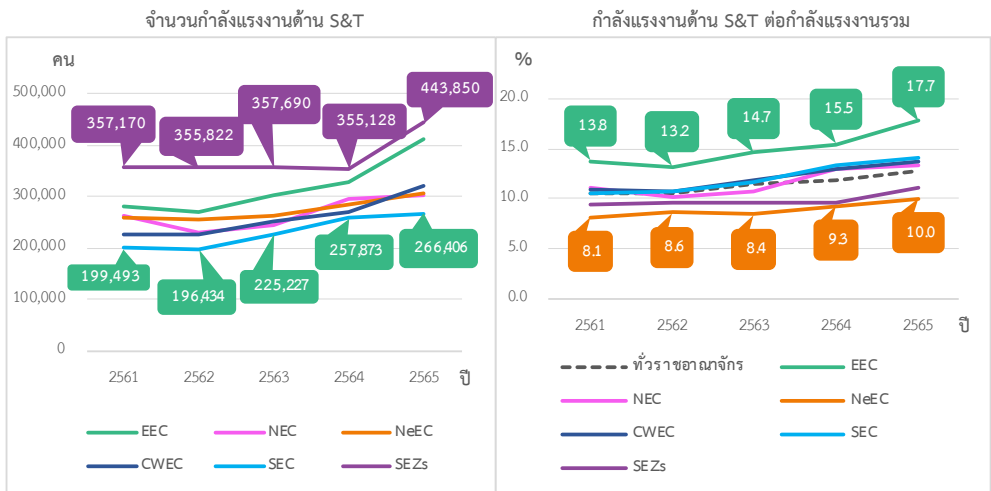
กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน โดยในปี 2565 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงสุด 443,850 คน ส่วนระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ต่ำสุด มีจำนวน 266,406 คน เมื่อดูถึงแนวโน้มของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (2561-2565) จะพบว่ามีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทั้ง 6 กลุ่มเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปีสูงสุด ขณะที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่ปีต่ำสุด

หากพิจารณาสัดส่วนของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อกำลังแรงงานรวมในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่าเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 17.7 ในขณะที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีสัดส่วนต่ำสุดร้อยละ 10.0

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาดังแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ขึ้นไปในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้ทำงานในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนภูมิ 7.7 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

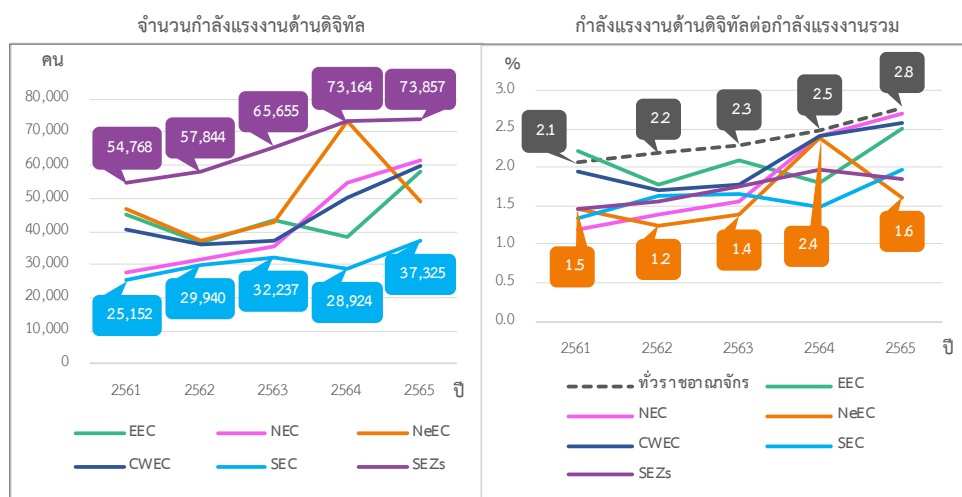
กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม ในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่า เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานด้านดิจิทัลสูงสุด 73,850 คน ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ต่ำสุด มีจำนวน 37,325 คน เมื่อดูถึงการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (2561-2565) จะพบว่ามียัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทั้ง 6 พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มียัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปีสูงสุด และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มียัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปีต่ำสุด

แต่หากพิจารณาถึงสัดส่วนของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลต่อกำลังแรงงานรวมในปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่าทุกเขตเศรษฐกิจพิเศษมีสัดส่วนของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลต่อกำลังแรงงานรวมต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ โดยระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีสัดส่วนต่ำสุด ร้อยละ 1.6

หมายเหตุ: กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือผู้ที่จบการศึกษาด้านดิจิทัล

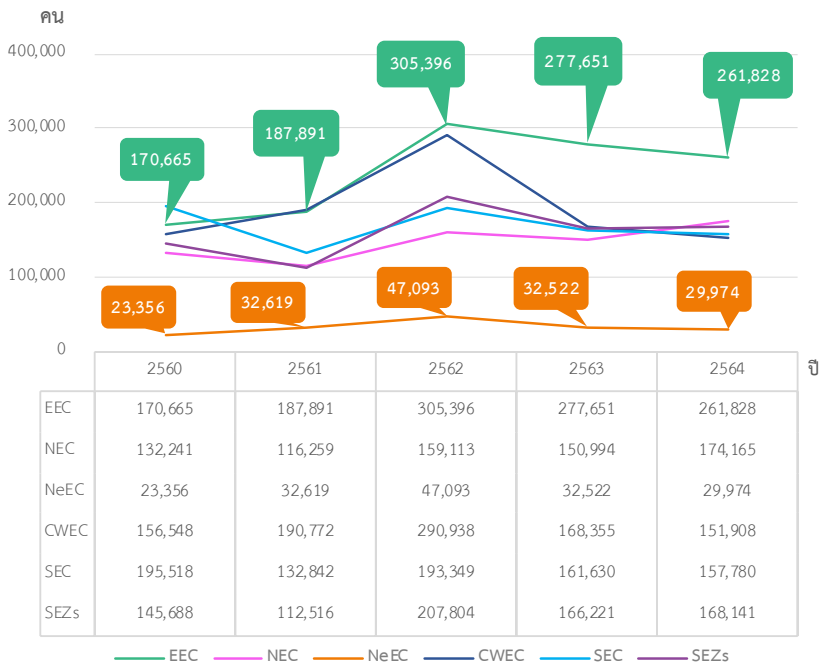
แผนภูมิ 7.8 กำลังแรงงานด้านดิจิทัล พ.ศ. 2561-2565

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2564 เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย สูงสุด 261,828 คน ในขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉิงเหนือ (NeEC) มีจำนวนต่ำสุด เพียง 29,974 คน เมื่อถึงการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (2560-2564) จะพบว่ามียอัตรการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเกือบทุกเขตพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ยกเว้นระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

แผนภูมิ 7.9 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน พ.ศ. 2560-2564

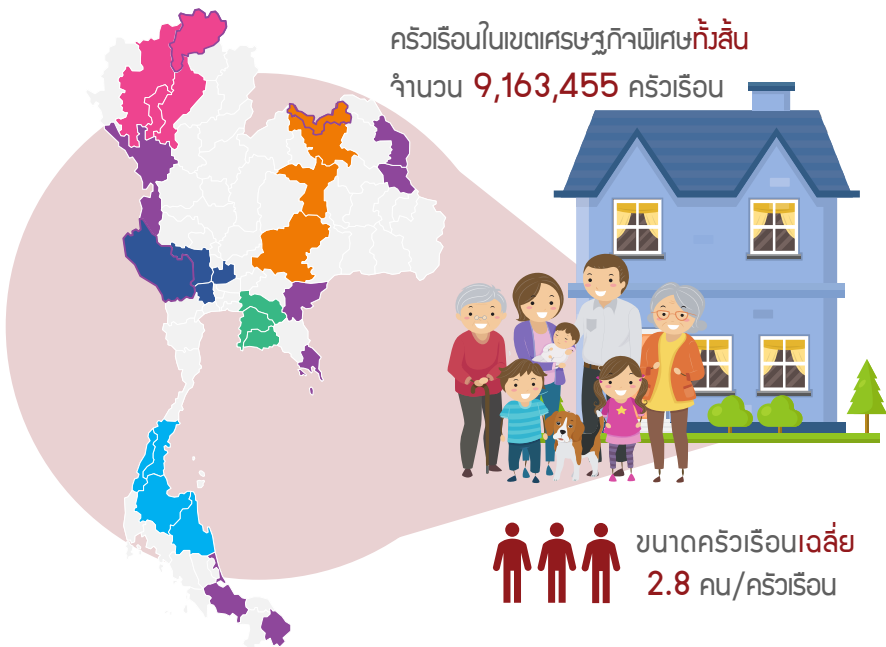
ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

มิติด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

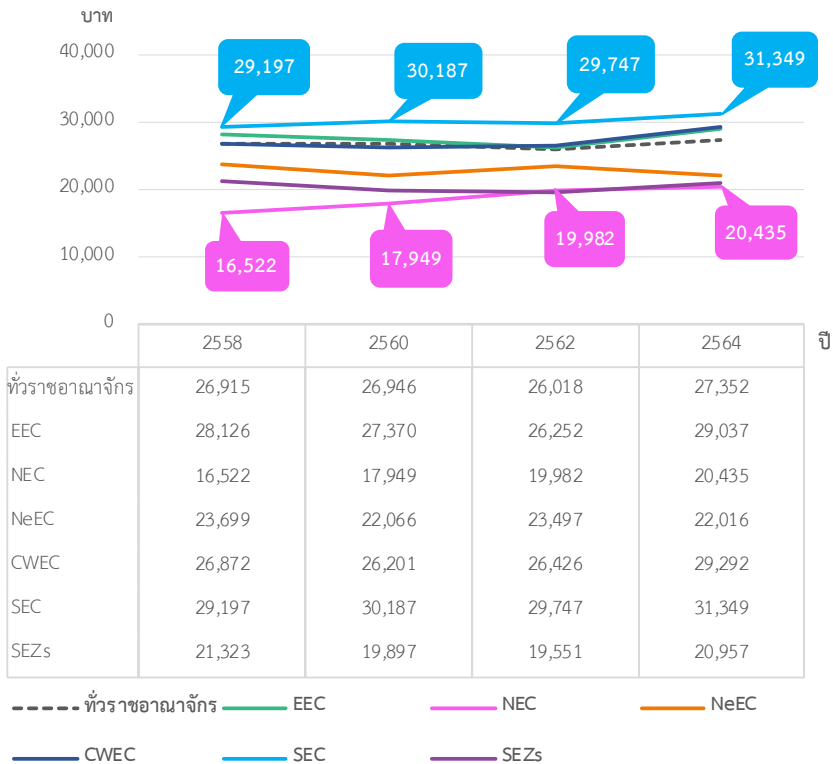
ครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษมีจำนวนทั้งสิ้น 9,163,455 ครัวเรือน มีขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.8 คนต่อครัวเรือน (ปี 2564) โดยครัวเรือนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) เมื่อพิจารณารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (2558-2564) พบว่าครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) เป็นพื้นที่ที่ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนสูงที่สุด (31,349 บาท ในปี 2564) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ ในขณะที่พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนน้อยที่สุด (20,435 บาท ในปี 2564) ส่วนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) และพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับภาพรวมของประเทศ

แผนภาพ 7.2 จำนวนครัวเรือน และขนาดครัวเรือนเฉลี่ยในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 7.10 รายได้กั๊วสั๊นเวลั๊ยตั่วเดื๊นขั๊นขั๊นเรื๊น พ.ศ. 2558-2564

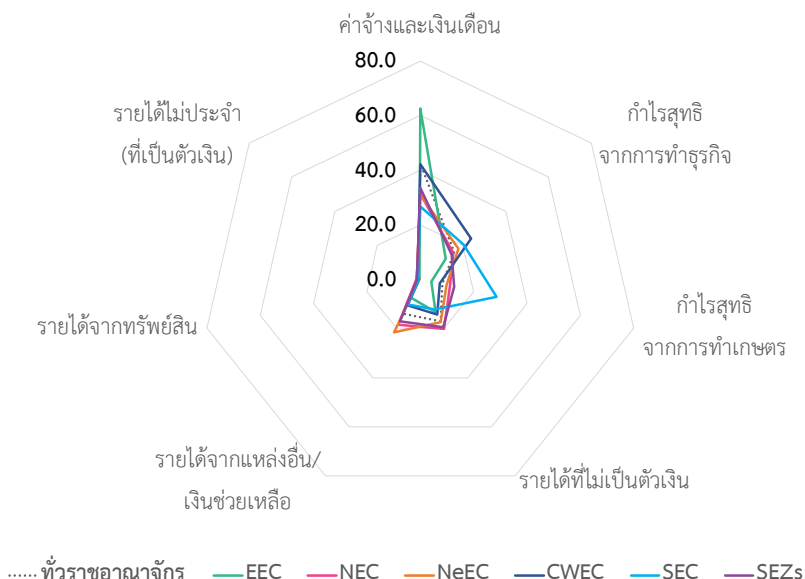

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื๊อจั่วแนกรายได้ขั๊นขั๊นเรื๊นตามแหล่่งที่มาขั๊นขั๊นเรื๊น ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสั๊ตสั๊นรายได้ที่มาจากค่าจ้างและเงั๊นเดื๊นสูงที่สุด (รื๊อยลัะ 62.6 ในปี 2564) ขั๊นขั๊นเรื๊นพื้นที่ระเบั๊ยงเศรษฐัฏกั๊กพิเศษภาคกลาง-ตะวั๊นตัก (CWEC) มีสั๊ตสั๊นรายได้ที่มาจากกำไรสุทธิจากการทำธุรรกั๊กสูงที่สุด (รื๊อยลัะ 23.9 ในปี 2564) สั๊หรั๊บขั๊นขั๊นเรื๊นในพื้นที่ระเบั๊ยงเศรษฐัฏกั๊กพิเศษภาคใต้ (SEC) มีสั๊ตสั๊นรายได้ที่มาจากกำไรสุทธิจากการทำเกษตรสูงที่สุด (รื๊อยลัะ 28.6 ในปี 2564) ขณะที๊สั๊ตสั๊นรายได้ที่มาจากค่าจ้างและเงั๊นเดื๊นอยู่ที๊รื๊อยลัะ 26.6 ในปี 2564

แผนภูมิ 7.11 ร้อยละของรายได้ที่เปลี่ยนแปลงต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2564

หน่วย: ร้อยละ

หน่วย: ร้อยละ

แหล่งที่มาของรายได้	ทัวราชอาณาจักร	EEC	NEC	NeEC	CWEC	SEC	SEZs
ค่าจ้างและเงินเดือน	42.6	62.6	31.3	31.1	42.0	26.6	33.6
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	15.8	11.8	15.7	17.9	23.9	20.3	14.7
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	8.4	4.3	11.0	10.0	7.3	28.6	12.6
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	17.0	13.2	20.4	17.5	14.4	12.4	19.5
รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ	14.1	7.5	18.6	21.7	10.6	10.4	17.1
รายได้จากทรัพย์สิน	0.9	0.4	1.4	0.4	0.7	0.5	1.1
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	1.2	0.2	1.5	1.5	1.1	1.2	1.4

หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้า บริการต่าง ๆ ที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ (รวมประเมินค่าเข้าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการคนละครึ่ง เงินจากรัฐที่เช่าแอปเปิ้ลต่าง การลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง เช่นเงินได้จากประกันชีวิต เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินเยียวยาโควิด-19 เงินชดเชยออกจากงาน เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสินเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (2558-2564) จะเห็นว่าครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ยังคงมีค่าใช้จ่ายทั้งสินเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนสูงที่สุด (24,306 บาท ในปี 2564) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ ส่วนครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีค่าใช้จ่ายทั้งสินเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนน้อยที่สุด (16,116 บาทในปี 2564) ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ

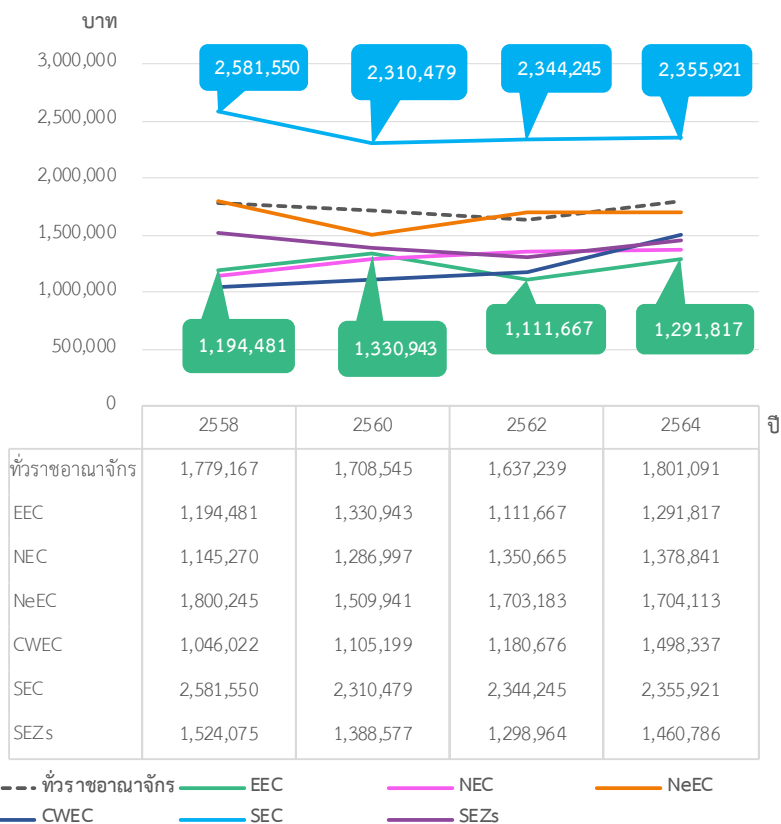
แผนภูมิ 7.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสินเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน เมื่อพิจารณาจากมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน พบว่าในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (2558-2564) ครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนสูงที่สุด (2,355,921 บาท ในปี 2564) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ แต่กลับพบว่าครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนต่ำที่สุด (1,291,817 บาทในปี 2564) ซึ่งมีความแตกต่างกันถึง 1.8 เท่า

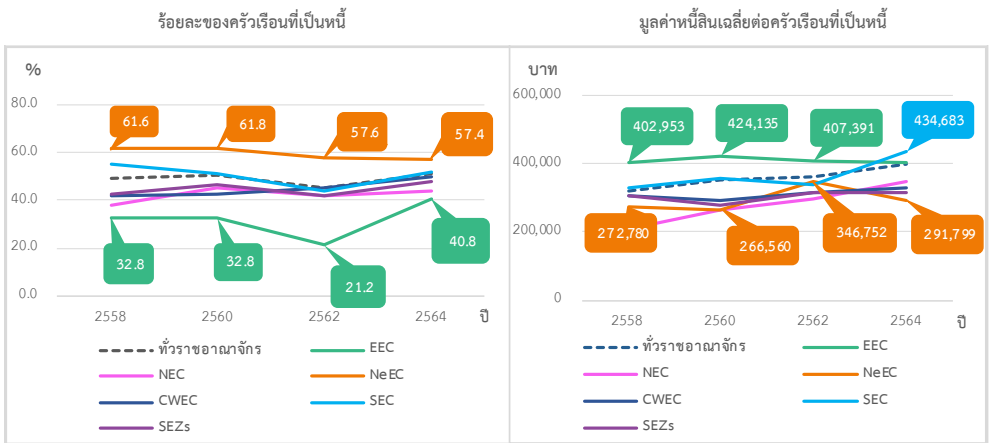
แผนภูมิ 7.13 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การเป็นหนี้ของครัวเรือนในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (2558-2564) หากพิจารณาสัดส่วนการเป็นหนี้ของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม พบว่าครัวเรือนในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC) มีสัดส่วนการเป็นหนี้สูงที่สุด (ร้อยละ 57.4 ในปี 2564) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ แต่กลับพบว่าครัวเรือนในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีมูลค่าหนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้สูงที่สุด (434,683 บาท ในปี 2564) ส่วนในช่วงปี 2558-2562 ครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าหนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้สูงที่สุด

แผนภูมิ 7.14 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ และมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือน เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าตั้งแต่ปี 2560-2564 พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคสูงสุด (0.335 ในปี 2564) แสดงว่าพื้นที่นี้มีการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันมากหรือมีความเหลื่อมล้ำมากที่สุด เมื่อเทียบกับเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น และยังคงสูงกว่าภาพรวมของประเทศ ขณะที่พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคน้อยที่สุด ตั้งแต่ปี 2558-2564 (0.214 ในปี 2564) แสดงว่าพื้นที่นี้มีความเหลื่อมล้ำน้อยที่สุด

แผนภูมิ 7.15 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient)
พ.ศ. 2558-2564

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

มิติด้านลักษณะของประชากร

ลักษณะของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

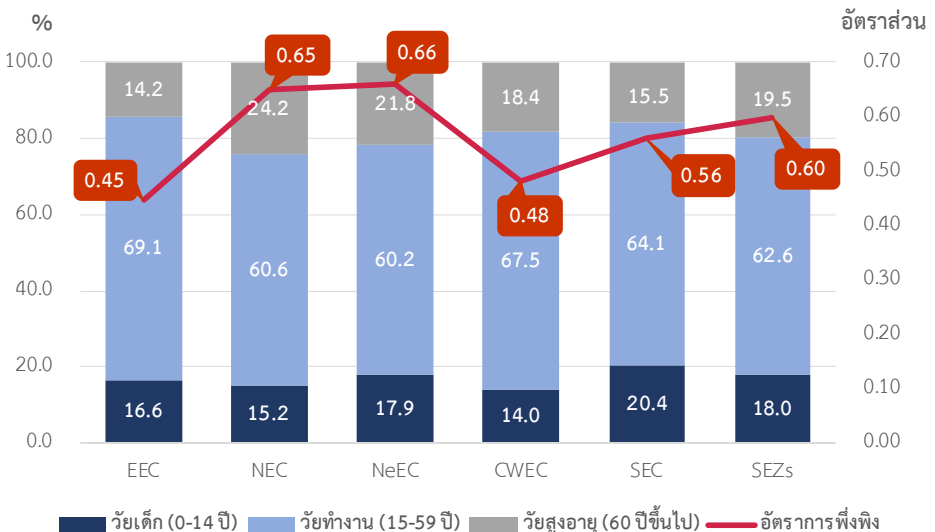
โครงสร้างประชากร

เมื่อพิจารณาโครงสร้างทางประชากรของเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม ข้อมูลปี 2565 (ไตรมาส 3) พบว่าเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนประชากรวัยทำงาน สูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 69.1 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 65.2) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนของประชากรวัยสูงอายุสูงสุด (ร้อยละ 24.2) ในขณะที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีสัดส่วนประชากรวัยเด็กสูงสุด (ร้อยละ 20.4)

อัตราการพึ่งพิง

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีอัตราการพึ่งพิงต่ำที่สุดเท่ากับ 0.45 ซึ่งหมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.45 คน ขณะที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีอัตราการพึ่งพิงสูงสุดเท่ากับ 0.66 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.66 คน

แผนภูมิ 7.16 ร้อยละของประชากร และอัตราการพึ่งพิง จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2565

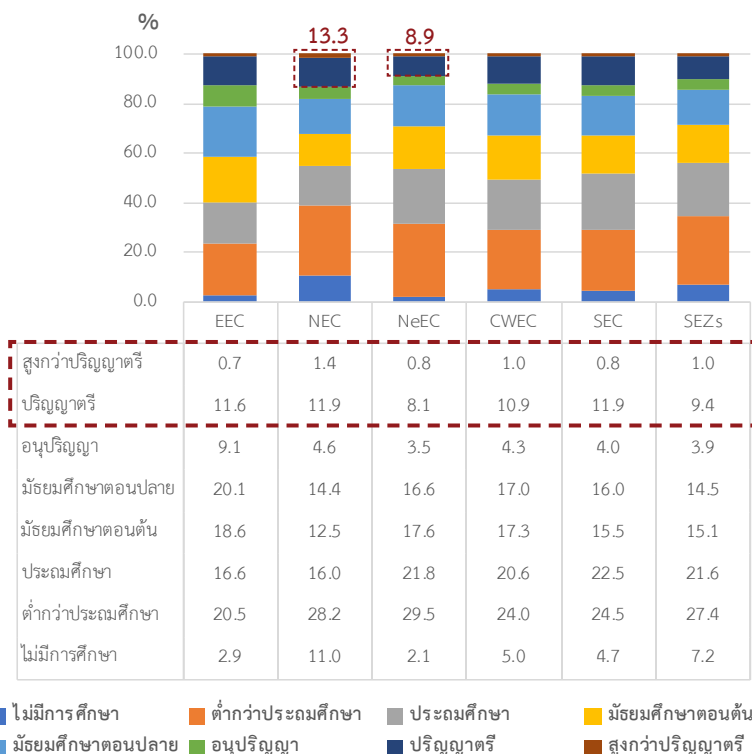

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การศึกษาเฉลี่ย

การศึกษาของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม พบว่า **ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)** มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป สูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 13.3 ส่วนระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปต่ำสุดเพียงร้อยละ 8.9 และเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มของจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ของเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม ในช่วงปี 2561-2565 (ไตรมาส 3) พบว่า ทุกเขตเศรษฐกิจพิเศษมีแนวโน้มของจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามในปี 2565 (ไตรมาส 3) โดยภาพรวมเกือบทุกเขตมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ มีเพียงเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่มีปีการศึกษาเฉลี่ยอยู่ที่ 9.96 ปีสูงกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (9.24 ปี)

แผนภูมิ 7.17 ร้อยละของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 7.18 ปีการศึกษาเฉลี่ยในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

มิติด้านความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

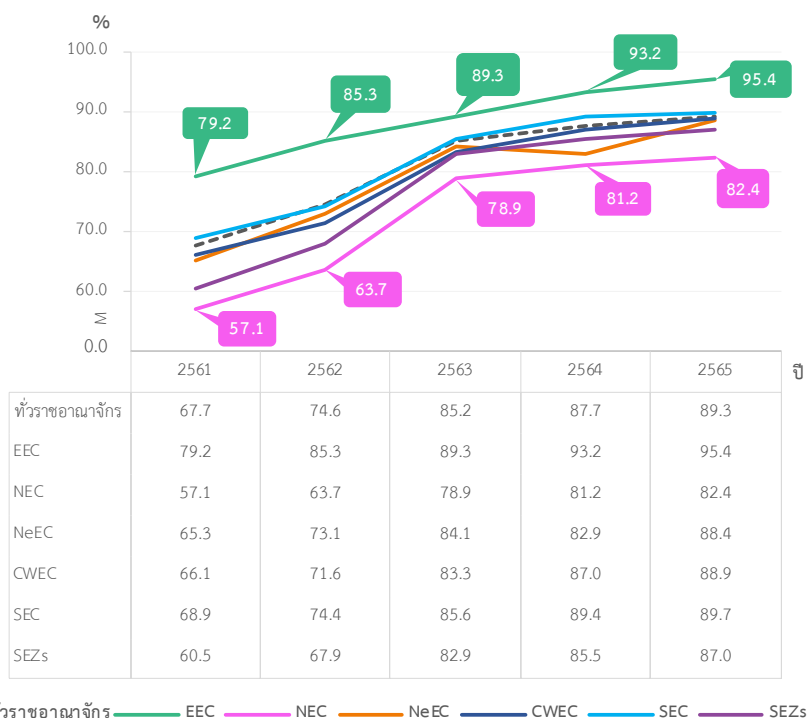
ความพร้อมของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ถือเป็นพื้นฐานของความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง ซึ่งจากการศึกษาสถานการณ์ความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครัวเรือนและประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2561-2565 (จากข้อมูลโครงการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) พบว่า

การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือน

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2561-2565) เมื่อพิจารณาการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะเห็นว่าในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ยังคงเป็นพื้นที่ที่ครัวเรือนมีสัดส่วนการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสูงที่สุด (ร้อยละ 95.4 ในปี 2565) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศอีกด้วย ขณะที่ครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตต่ำที่สุด (ร้อยละ 82.4 ในปี 2565) ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ ส่วนเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มอื่น ๆ มีสัดส่วนการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับภาพรวมของประเทศ

แผนภูมิ 7.19 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร

หากพิจารณาการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะเห็นว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2561-2565) ประชากรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุด (ร้อยละ 92.1 ในปี 2565) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศด้วย ขณะที่ประชากรในจังหวัดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตที่ต่ำขึ้น โดยในช่วงปี 2561-2562 จากที่มีประชากรใช้อินเทอร์เน็ตต่ำสุด แต่หลังจากปี 2563 กลับมีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนเกือบเท่าภาพรวมของประเทศ จากร้อยละ 49.4 ในปี 2561 เป็นร้อยละ 83.9 ในปี 2565 จึงทำให้ในช่วงปี 2563-2565 พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ประชากรใช้อินเทอร์เน็ตต่ำที่สุด กลายเป็นพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ที่ร้อยละ 79.4 ในปี 2565

แผนภูมิ 7.20 ร้อยละของประชากรที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีและการใช้ Smart phone ของประชากร

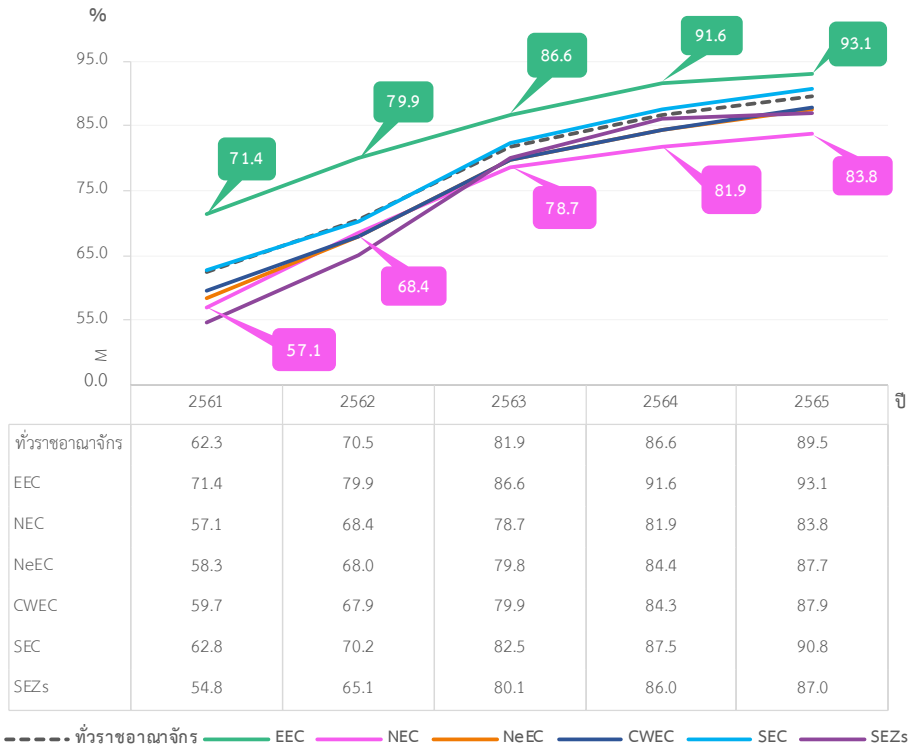
ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2561-2565) หากพิจารณาการมีการใช้ Smart phone ของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะเห็นว่าประชากรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนทั้งการมีและการใช้ Smart phone สูงที่สุด (ร้อยละ 90.0 และ 93.1 ในปี 2565) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศด้วย ขณะที่ประชากรในจังหวัดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีสัดส่วนการมี Smart phone ต่ำที่สุดซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ แต่มีสัดส่วนการใช้ Smart phone ที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2563 จึงทำให้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ประชากรใช้ Smart phone ต่ำที่สุดในปี 2565 คือ พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ที่ร้อยละ 83.8 ซึ่งเป็นเขตที่มีการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนการใช้ Smart phone ของประชากรที่ค่อนข้างน้อยกว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น ๆ นับตั้งแต่ปี 2563 ส่วนประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มอื่น ๆ มีสัดส่วนการมีและการใช้ Smart phone ที่ใกล้เคียงกับภาพรวมของประเทศ

แผนภูมิ 7.21 ร้อยละของประชากรที่มี Smart phone พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 7.22 ร้อยละของประชากรที่ใช้ Smart phone พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

มิติด้านแรงงาน

ในปี 2565 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานสูงสุด 3,988,198 คน ในขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีกำลังแรงงานต่ำสุด 1,896,627 คน

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นเขตเศรษฐกิจที่มีอัตราการจ้างงานทำมากที่สุด (ร้อยละ 69.9 ในปี 2565 (ไตรมาส 3)) ขณะเดียวกัน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) เป็นเขตที่มีอัตราการจ้างงานทำต่ำที่สุดใน 6 กลุ่ม (ร้อยละ 62.5 ในปี 2565 (ไตรมาส 3))

ในปี 2565 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีอัตราการว่างงานต่ำที่สุดใน 6 กลุ่มเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้น ขณะที่ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2561-2565) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มเดียวที่มีอัตราการว่างงานสูงกว่าภาพรวมระดับประเทศ (ร้อยละ 1.8 ในปี 2565)

ในปี 2565 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงสุด 443,850 คน ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีจำนวนต่ำสุด 266,406 คน โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนกำลังแรงงานด้าน S&T ต่อกำลังแรงงานรวมสูงสุด ร้อยละ 17.7 ในขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีสัดส่วนกำลังแรงงานด้าน S&T ต่อกำลังแรงงานรวมต่ำสุด ร้อยละ 10.0

ในปี 2565 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานด้านดิจิทัลสูงสุด 73,850 คน ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ต่ำสุด มีจำนวน 37,325 คน ทุกเขตเศรษฐกิจพิเศษมีสัดส่วนของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลต่อกำลังแรงงานรวม ต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ

ในปี 2565 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทยสูงสุด 261,828 คน และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีจำนวนต่ำสุด เพียง 29,974 คน

มิติด้านเศรษฐกิจ

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นพื้นที่ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุด ในขณะที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่ำสุด และเมื่อจำแนกตามสาขาการผลิตเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK) มีภาคอุตสาหกรรมเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ส่วนระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร มีสัดส่วนสูงที่สุดในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) รองลงมาเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าการขอรับการลงทุนสูงสุด (358,833 ล้านบาท ในปี 2565) ในขณะที่พื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีมูลค่าการขอรับการลงทุนน้อยที่สุด (1,147 ล้านบาท)

ครัวเรือนในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) เป็นพื้นที่ที่ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนสูงที่สุด (31,349 บาท ในปี 2564) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ ในขณะที่พื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนน้อยที่สุด (20,435 บาท ในปี 2564) เมื่อจำแนกรายได้ของครัวเรือนตามแหล่งที่มาของรายได้ครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากค่าจ้างและเงินเดือนสูงที่สุด (ร้อยละ 62.6 ในปี 2564) ครัวเรือนพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากกำไรสุทธิจากการทำธุรกิจสูงที่สุด (ร้อยละ 23.9 ในปี 2564) ส่วนครัวเรือนในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากกำไรสุทธิจากการทำเกษตรสูงที่สุด (ร้อยละ 28.6 ในปี 2564)

ครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนสูงที่สุด (24,306 บาท ในปี 2564) ขณะที่พื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนน้อยที่สุด (16,116 บาท ในปี 2564)

มิติด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)

ครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนสูงสุด (2,355,921 บาท ในปี 2564) แต่กลับพบว่า ครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนต่ำที่สุด ซึ่งมีความแตกต่างกันถึง 1.8 เท่า

ครัวเรือนในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉิงเหนือ (NeEC) มีสัดส่วนการเป็นหนี้สูงสุด (ร้อยละ 57.4 ในปี 2564) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ แต่กลับพบว่าครัวเรือนในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีมูลค่าหนี้สินทั้งสินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้สูงสุด (434,683 บาท ในปี 2564)

พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคสูงสุด (0.335 ในปี 2564) แสดงว่าพื้นที่นี้มีการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันมาก หรือมีความเหลื่อมล้ำมากที่สุดเมื่อเทียบกับเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น

มิติด้านลักษณะของประชากร

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนประชากรวัยทำงานสูงสุด (ร้อยละ 69.1 ในปี 2565 (ไตรมาส 3)) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ

ในปี 2565 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีอัตราพึ่งพิงต่ำที่สุดเท่ากับ 0.45 ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉิงเหนือ (NeEC) มีอัตราพึ่งพิงสูงสุดเท่ากับ 0.66

ในปี 2565 (ไตรมาส 3) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปสูงสุดอยู่ที่ ร้อยละ 13.3 ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉิงเหนือ (NeEC) มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปต่ำสุดเพียงร้อยละ 8.9 ทั้งนี้มีเพียงเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) (9.96 ปี) เท่านั้นที่มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (9.24 ปี)

มิติด้านความพร้อมใน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือน

ครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสูงที่สุด (ร้อยละ 95.4 ในปี 2565) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ

ขณะที่ครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตต่ำที่สุด (ร้อยละ 82.4 ในปี 2565)

การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร

ประชากรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุด (ร้อยละ 92.1 ในปี 2565) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศด้วย

ขณะที่ประชากรในจังหวัดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตที่ดีขึ้น (จากร้อยละ 49.4 ในปี 2561 เป็นร้อยละ 83.9 ในปี 2565)

พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ประชากรใช้อินเทอร์เน็ตต่ำที่สุดปี 2565 เป็นพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) (ร้อยละ 79.4 ในปี 2565)

การมีและใช้ Smart phone ของประชากร

ประชากรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนทั้งการมีและการใช้ Smart phone สูงที่สุด (ร้อยละ 90.0 และ 93.1 ในปี 2565) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศด้วย

ขณะที่ประชากรในจังหวัดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีสัดส่วนการมี Smart phone ต่ำที่สุดซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ แต่มีสัดส่วนการใช้ Smart phone ที่เพิ่มขึ้น

ประชากรใช้ Smart phone ต่ำที่สุดในปี 2565 คือ พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ที่ร้อยละ 83.8

บรรณานุกรม

กรมควบคุมมลพิษ, กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง. (2565). ข้อมูลดัชนีคุณภาพอากาศ. เข้าถึงเมื่อ 7 สิงหาคม 2566, จาก http://air4thai.pcd.go.th/webV2/aqi_info.php

กรมควบคุมมลพิษ, กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง. (2565). ข้อมูลย้อนหลัง. เข้าถึงเมื่อ 7 สิงหาคม 2566, จาก <http://air4thai.pcd.go.th/webV2/history/>

กรมควบคุมมลพิษ. (2565). ระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน. เข้าถึงเมื่อ 7 สิงหาคม 2566, จาก https://thaimsw.pcd.go.th/report_country.php?year=2565

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 11) 1 กันยายน 2565.

เยาวรัตน์ เกกนิษ. (2559). การประยุกต์ใช้ภาพถ่ายดาวเทียมแสงสว่างเวลากลางคืน (Nighttime Light Satellite Image) วิเคราะห์ความเจริญเติบโตของเมืองในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน). (2558). แนวทางและมาตรการเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่แนวชายแดนของไทย. นนทบุรี: บริษัทสหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.

สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย. (2565). ผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ประจำปี 2565 โดย IMD World Competitiveness Center. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก https://www.tma.or.th/_files/ugd/d7b1cf_5a341d805af942ebb86fba3e032b04ea.pdf

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2566). คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน 2566. เข้าถึงเมื่อ 12 มิถุนายน 2566, จาก https://www.boi.go.th/upload/content/BOI_A_Guide_Web_Th.pdf

สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (EGA). (2564). ดัชนีบ่งชี้ขีดความสามารถในการแข่งขันของโลก. เข้าถึงเมื่อ 27 เมษายน 2566, จาก <https://www.dga.or.th/wp-content/uploads/2021/02/ดัชนีบ่งชี้ขีดความสามารถในการแข่งขันของโลก-World-Competitiveness-Scoreboard.pdf>

สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2565.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) อย่างยั่งยืน. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=8026&filename=index

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (9) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2561-2580). เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก <http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2019/04/09-เขตเศรษฐกิจพิเศษ.pdf>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). รายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี 2564. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13077&filename=Social_HAI

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี 2565 และแนวโน้มปี 2565 – 2566. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13218

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2566, จาก [https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13552&filename=special_economic_dev%20\(page%2010\)](https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13552&filename=special_economic_dev%20(page%2010))

BOI. (2022). The Minimum wage, Effective October 1st. Retrieved 12 June 2023, from <https://www.boi.go.th/index.php?page=demographic>

David A. Moss. (2014). A CONCISE GUIDE TO Macroeconomics (Second Edition).
Boston, Massachusetts: Harvard Business Review Press.

EEC. (2566). ข้อมูลภาพรวม EEC. เข้าถึงเมื่อ 12 มิถุนายน 2566,
จาก <https://www.eeco.or.th/th/government-initiative/why-eeec>

Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC). (2023).
Special Economic Zones (SEZs) Development Progress (February 2023).
Retrieved 17 March 2023 from https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=5195

WWW.NSO.GO.TH